

Manualul învățătorului

pentru studiul Împlinirea speranței

Acelora ce folosesc Manualul învățătorului pentru studiul *Împlinirea speranței* li se permite în mod liber să tipărească și să folosească acest ghid.

Dacă este posibil, ar trebui să participi la seminarul de pregătire pentru evanghelizare și ucenicie (de „pământul bun”) în vederea echipării pentru întrebuințarea *Împlinirii speranței*.

Vizitează-ne la adresa online pentru mai multe informații și resurse:

www.GoodSoil.com

Pentru mai multe informații vezi:

<http://www.GoodSoil.com/training/>

Instrucțiuni Generale

Este preocuparea noastră ca liderii de studiu pentru *Împlinirea speranței* să nu presupună că trebuie să predea tot ceea ce apare în acest ghid. Materialul din ghidul prezent este o resursă ce oferă mult mai multe informații decât vei avea nevoie pentru a preda, în cele mai multe cazuri, *Împlinirea speranței*. Nu complica studiul oferind mai multe informații decât este necesar participanților pentru a înțelege conceptele biblice de bază. Te rog, folosește acest material în mod selectiv, potrivit nevoilor celor ce participă la studiul tău. Cu alte cuvinte, **focalizează-ți atenția pe participanți** prin ceea ce predai și nu îi învâța lucruri care nu le trebuie în stadiul în care sunt ei, în ceea ce privește calea credinței. Evită să predai material doar pentru că este de interes pentru tine sau pentru că este inclus în acest ghid.

*Înainte de a începe acest studiu, fi sigur să citești paginile 4-11 din **Împlinirea speranței**. Familiarizează-te îndeaproape cu „Instrucțiunile” de la paginile 5-6.*

Sunt două secțiuni majore în *Împlinirea speranței*. Este important să înțelegi relația dintre aceste două secțiuni și contribuțiile unice pe care fiecare are parte o aduce scopului cărții.

Prima – *Paginile 12-31* prezintă 40 de evenimente cheie din relatarea cronologică a Bibliei, 20 din Vechiul Testament și 20 din Noul Testament. Acestea reprezintă „Vestea Bună” a speranței lui Dumnezeu pentru omenire, într-o formă narativă (relatare, povestire).

A doua – *Paginile 32-39* cuprind ceea ce noi numim „Podul cronologic spre viață” (sau „Podul cronologic” sau „Cele opt adevăruri esențiale”). Cele opt concepte evanghelice cheie din Podul cronologic sunt prezentate în ordinea în care acestea reies din relatarea cronologică a Bibliei. Acest Podul cronologic înglobează, sub forma a opt concepte (sau afirmații) foarte importante, „vestea bună”.

1 Dumnezeu etern

Prin afirmația cu care începe, Biblia răspunde la întrebări fundamentale ale existenței umane. Biblia afirmă că există Dumnezeu și că El a existat din totdeauna. *Geneza 1:1*

Notă: Iată un exemplu al preocupării exprimate la începutul acestui ghid. Dacă participanții tăi nu au dificultăți cu această întrebare, atunci mergi mai departe cu studiul. Nu te simți obligat să dezvolt materialul care urmează. Dacă alegi totuși să o faci, fă-o concis și simplu.

a. Citește prima afirmație din Geneza 1:1. Acest text vorbește despre un singur Dumnezeu sau despre existența mai multor zei?

Pentru ca acest studiu să continue cu sens și valoare, participanții care ar putea fi sceptici cu privire la existența lui Dumnezeu, vor trebui să fie onești și deschiși, din punct de vedere intelectual, la posibilitatea existenței lui Dumnezeu. Aceasta nu înseamnă că ei trebuie să își abandoneze necredința în acest moment însă ar trebui să fie dispuși să o suspende sau neutralizeze temporar pentru a permite o audiere corectă a Bibliei. Încurajează-i să abandoneze acest studiu cu o minte deschisă pentru a lăsa Biblia să vorbească de la sine.

b. Care dintre următoarele expresii este adevărată? Explică motivul alegerii făcute.

- Biblia începe cu o încercare de a dovedi existența lui Dumnezeu.
- Biblia începe cu afirmația că Dumnezeu există.

„La început, Dumnezeu...” este o propoziție simplă ce relevă presupuziția existenței lui Dumnezeu. Nu este nici o încercare de a dovedi existența Sa cu argumente sau dovezi.

Se pare că autorul (care scria sub inspirația lui Dumnezeu) nu a simțit nevoia de a apăra existența lui Dumnezeu, așadar el pur și simplu a afirmat acest lucru ca o realitate ce se va confirma pe măsură ce cititorii cu mintea deschisă vor continua să studieze și restul Bibliei.

c. Citește Psalmul 90:2. Ce anume înseamnă faptul că Dumnezeu este „din veșnicie în veșnicie”?

Acesta este un alt mod de a spune că Dumnezeu a existat dintotdeauna și va continua să existe veșnic. Cu alte cuvinte, El este etern – fără un început și fără un sfârșit.

Aceasta este o expresie clară a poziției Bibliei (menționate mai sus) cum că un Dumnezeu viu și etern a precedat universul fizic. Versetul acesta afirmă chiar mai mult despre Dumnezeu și despre univers – anume, că Dumnezeu veșnic a creat pământul și întreaga lume; ne vom adresa acestui aspect în următorul eveniment din studiul de față.

d. Pe măsură ce parcurgem istorisirile Bibliei, învățăm tot mai multe despre Dumnezeu. Ajungem să cunoaștem cine este El și care sunt trăsăturile Sale. La subsolul fiecărei pagini duble (ca în cazul de față, paginile 12-13), bifează modurile în care este descris Dumnezeu.

1. *Îndrumă participanții către subsolul paginilor 12-13 și citește instrucțiunile și variantele de răspuns de acolo. Explică despre faptul că Biblia ne dezvăluie mult adevăr cu privire la Dumnezeu. Ea ne-a fost dată pentru ca noi să putem ști despre El – cine și cum este El. Uneori, aceste informații despre Dumnezeu apar în Biblie sub forma unor afirmații directe (cum este în cazul Psalmului 90:2) dar adesea noi învățăm despre El pur și simplu citind relatările Bibliei pentru a vedea ce anume a făcut El, cum a înfăptuit lucrurile respective și, în mod deosebit, cum se raportează El la oameni.*
2. *Încurajează-i să se gândească la modurile în care Dumnezeu este descris, pe măsură ce studiază evenimentele din Împlinirea speranței. La subsolul fiecărei pagini duble, oprește-te și cere participanților să indice (prin bifarea căsuțelor din partea de jos a paginii) modurile în care Dumnezeu este descris în evenimentele ce tocmai au fost studiate.*
3. *Discută aceste observații înainte de a merge mai departe la următoarele evenimente.*

Informații adiționale

Natura esențială a Genezei 1:1:

Viața creștină și viziunea asupra lumii sunt bazate pe Biblie

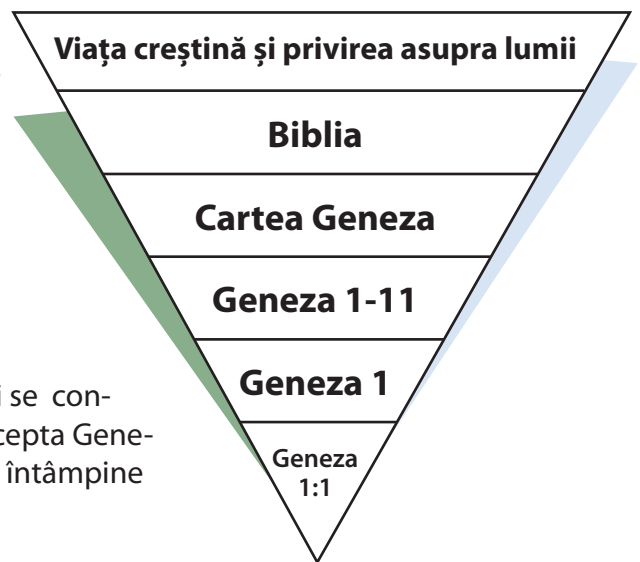
Cartea de bază a Bibliei este Geneza

Fundația cărții Geneza este construită în primele 11 capitole ale sale

Baza acestei secțiuni este Geneza, capitolul 1

Baza capitolului întâi al Genezei este versetul 1

Astfel, întreaga viață creștină și viziunea asupra lumii se construiesc pe Geneza 1:1. Și, dacă o persoană poate accepta Geneza 1:1 prin credință, această persoană nu ar trebui să întâmpine nici o problemă în a accepta restul Bibliei.

2 Creația

Biblia continuă afirmând că Dumnezeu a creat universul, inclusiv cerurile și pământul. De asemenea, Dumnezeu a creat plante și animale de toate felurile. *Geneza 1:1-25*

a. Prima zi a Creației – Citește versetele 1-5.

• Cum era pământul când a fost creat? (versetul 2)

Acesta era fără formă – elementele de bază ale universului au fost create într-o stare incompletă sau amorfă.

Pământul era gol – Dumnezeu încă nu făcuse ca acesta să fie locuit de creaturi vii (plante, animale sau ființe umane).

Era în întuneric – întunericul reprezintă absența luminii iar Dumnezeu încă nu crease lumina.

Notă: Se pare că, în starea sa inițială de creație, spațiul din jurul pământului era plin peste tot cu un fel de substanță apoasă neformată, la care se face referire prin termenul de „adâncul”.

• Ce a făcut Dumnezeu, conform versetelor 3-5?

Dumnezeu a adus în ființă lumina și apoi a stabilit timpul de lumină (zi) și de întuneric (noapte) pentru pământ. Se pare că acest lucru indică faptul că pământul de acum de rotea în jurul axei sale și că o oarecare sursă staționară de lumină, pe o parte a pământului, oferea lumină pentru zi.

b. A doua zi a Creației – Citește versetele 6-8. Ce anume a despărțit Dumnezeu în această zi?

Dumnezeu a creat o „boltă cerească” (sau firmament; literal, în original, înseamnă „întindere”) pentru a separa substanța apoasă împrăștiată peste tot care învelea atunci pământul. El a numit acea întindere „cer” – un cer atmosferic ce nu trebuie confundat cu alt „Cer” menționat mai târziu în Biblie.

Apele de deasupra bolții cerești probabil au devenit nori vaporosi alcătuiți din picături mici de apă, nori ce acum plutesc în atmosfera pământului. În următoarea zi a creației, vom vedea ce a făcut Dumnezeu cu apele pe care le-a pus sub bolta cerească.

c. A treia zi a Creației – Citește versetele 9-13.

• Care este primul lucru care s-a întâmplat în ziua a treia? (versetele 9-10)

Dumnezeu a adunat apele de sub bolta cerească (pe suprafața pământului) la un loc astfel încât să permită uscatului să apară. Dumnezeu a numit aceste ape „mări” iar uscatul l-a numit „pământ”.

• Ce s-a întâmplat apoi în aceeași zi? (versetele 11-13)

Dumnezeu a creat diverse tipuri de vegetație și le-a oferit un mod de a se perpetua prin semințe.

d. A patra zi a Creației – Citește versetele 14-19. Care au fost scopurile lui Dumnezeu cu privire la luminătorii de pe cer?

Dumnezeu a creat soarele pământului pentru a-i oferi lumină pe timpul zilei. Acesta a înlocuit sursa temporară de lumină pe care El o stabilise în prima zi (versetele 3-5).

Dumnezeu a creat luna pământului pentru a-i oferi lumină pe timpul nopții.

Acești „luminători” li s-a dat și scopul de a delimita anotimpurile și anii.

Notă: Termenul de „luminător” înseamnă, literal, „care oferă lumină”.

e. A cincea zi a Creației – Citește versetele 20-23. Ce animale au fost create în această zi?

Păsările cerului și viețuitoarele mărilor au fost create.

f. A șasea zi a Creației, partea I – Citește versetele 24-25. Ce animale au fost create în ziua a șasea?

Animalele terestre, precum vitele, mișunătoarele (animalele mici) și animalele sălbatice au fost create.

Informații adiționale

Zilele de creație au reprezentat perioade de 24 de ore? Este foarte posibil ca participanții la studiu să întrebe „Ce fel de zile au fost acelea?” „Au fost, la propriu, zile de 24 de ore sau așa numitele „zile” au fost realmente ere foarte lungi?”

Dacă se întâmplă astfel, atrage-le atenția asupra frazei „a fost o seară și a fost o dimineață” folosită pentru a descrie fiecare zi, ce pare să indice că acestea au fost perioade propriu-zise de 24 de ore. De asemenea, de vreme ce Dumnezeu este suficient de puternic încât să aducă în existență universul din nimic, nu ar fi fost o problemă pentru El să creeze lucrurile de zi cu zi descrise aici, în intervale de timp de 24 de ore.

Unii oameni ne-au întrebat cum se pot adresa unor astfel de probleme ce pot fi fără rost controversate. Ia în considerare aceste linii îndrumătoare pentru acestea și alte probleme ce sunt potențiale piedici în cadrul relatării biblice:

1. Dacă participantul la studiu pare a fi atașat emoțional și/sau are o înclinație către un anumit punct de vedere ce nu este esențial pentru înțelegerea în ansamblu a povestii biblice, atunci cere-i să își noteze întrebarea și planifică să i te adresezi odată ce ați parcurs această serie din studiul *Împlinirea speranței*. Asigură-te că vei face așa cum ai promis.
2. Dacă persoana care participă la studiu este în mod clar sinceră, dorind să cunoască ceea ce Biblia ne învață despre un subiect ca acesta, ai putea petrece mai mult timp pe tema respectivă, decât ai planificat. Totuși, nu te lăsa prins de doar unul dintre numeroasele obiecte de studiu din *Împlinirea speranței*, cu excepția cazului în care subiectul este absolut crucial pentru integritatea relatării.
3. Mai mult decât orice, să ai în prim plan imaginea de ansamblu a *Împlinirii speranței*. Fii atent la tematicile și discuțiile ce au tendința de a deraia studiul din direcția în care ar trebui să meargă.

3 Crearea omenirii

Apoi, tot în ziua a șasea, Dumnezeu a creat un bărbat și o femeie, pe Adam și pe Eva. Dumnezeu i-a desemnat pentru a conduce (a stăpâni) întreaga Sa creație. Le-a spus totodată să nu mănânce din rodul unui anumit pom.

Geneza 1:26-31; Geneza 2:7-25

a. Citește Geneza 1:26-27. În comparație cu celelalte ființe create de Dumnezeu, ce anume a fost unic și special în ceea ce privește crearea bărbatului și a femeii?

Aceștia doi au fost creați după chipul și asemănarea lui Dumnezeu.

Chipul lui Dumnezeu despre care se vorbește aici nu ne sugerează vreun fel de imagine sau aspect fizic. Dumnezeu este o ființă imaterială (duh).

Dumnezeu a acordat omenirii caracteristici imateriale importante, caracteristici pe care El însuși le posedă, însă într-un grad mult mai mare – abilitatea de a alege, de a iubi, de a raționa, de a comunica, de a fi drept, de a-și exercita autoritatea, etc. Deși animalele pot avea, într-o anumită măsură, unele dintre aceste trăsături, omul a fost de la început unic din punctul de vedere a gradului în care posedă aceste însușiri. Probabil că la acest aspect se referă textul atunci când afirmă că omul a fost creat după chipul și asemănarea lui Dumnezeu. Este o asemănare imaterială, nu una fizică sau materială.

b. Citește Geneza 1:28-31. Care este rolul special pe care Dumnezeu l-a dat lui Adam și Evei dar care nu fusese dat celorlalte viețuitoare create de Dumnezeu?

Dumnezeu a dat omenirii autoritatea și abilitatea de supune și domni peste creația Lui și chiar le-a poruncit să facă astfel. Caracteristicile specifice „asemănării” lui Dumnezeu au făcut posibil acest lucru.

c. Citește Geneza 2:7. Ce informații suplimentare aflăm din acest text cu privire la crearea lui Adam?

Dumnezeu a modelat trupul lui Adam din țărâna pământului și a suflat viață în nările sale, ceea ce a făcut ca el să devină o ființă umană.

d. Citește Geneza 2:8-9. Care sunt indiciile din aceste versete, care sugerează că grădina Edenului a fost un paradis frumos și roditor?

Dumnezeu a plantat diferiți copaci acolo – copaci plăcuți ochiului și buni pentru hrană. Trebuie să fi fost un loc minunat, precum și un loc în care mâncarea delicioasă era oricând disponibilă.

e. Citește Geneza 2:15-17. Care este singurul lucru pe care Dumnezeu i l-a spus lui Adam să nu îl facă? Ce a spus Dumnezeu că se va întâmpla dacă Adam nu va asculta de această poruncă?

Dumnezeu i-a poruncit lui Adam să nu mănânce din pomul cunoașterii binelui și răului. El i-a spus că avea să moară dacă nu asculta de porunca Sa.

f. Citește Geneza 2:18-25. Adevărat sau fals? În acel moment, Adam și Eva nu aveau nici un motiv să le fie rușine. Ce anume te-a adus la concluzia ta?

Amândoi erau goi și nu le era rușine. Se pare că ei erau la fel de inocenți ca bebelușii în ceea ce privește goliciunea trupului lor.

Se poate argumenta că ei nu simțeau rușine față de goliciunea lor datorită faptului că erau soț și soție. Este cu siguranță adevărat faptul că intimitatea fizică este perfect naturală și normală pentru cuplurile căsătorite. Însă păstrează în gând ideea aceasta pentru moment. Evenimentul numărul opt va aduce mai multă lumină asupra acestui subiect.

4 Căderea lui Lucifer

Cândva, înainte de actul creației, Lucifer, care la început a fost un înger frumos al lui Dumnezeu, a condus alți îngeri într-o încercare eșuată de răzvrătire împotriva lui Dumnezeu. Ulterior, Lucifer a ajuns să fi e numit Satan, Diavolul.

Ezechiel 28:11-17; Isaia 14:12-15

Există diverse puncte de vedere evanghelice cu privire la când anume a avut loc acest eveniment însă nu avem nici o dovadă biblică definitorie care să dovedească în mod clar vreunul dintre aceste puncte. Intenționat am lăsat marcajul temporal vag și nedeterminat. Pentru scopul acestui studiu, nu pierde din vedere telul principal al studiului încercând să stabilești cu precizie momentul anume în care Lucifer a căzut.

a. Îngerii sunt ființe spirituale create de Dumnezeu pentru a-L sluji și pentru a I se închina.

Citește (sau roagă un participant la studiu să citească) afirmația. Mulți oameni sunt curioși cu privire la îngeri, astfel că acesta este un punct în care studiul ar putea divaga de la ideea sa centrală. Poți dezvolta puțin subiectul îngerilor însă evită să petreci prea mult timp pe această temă. Se vor spune mai multe despre îngeri în diferite evenimente viitoare.

b. Ezechiel și Isaia ne oferă o descriere a căderii lui Lucifer, comparându-l pe acesta cu regele Tirului și cu regele Babilonului.

• Citește Ezechiel 28:11-17. Cum era Lucifer la început?

El era un model al perfecțiunii – plin de înțelepciune și cu o frumusețe desăvârșită, împodobit cu numeroase pietre prețioase, uns drept heruvim păzitor (un tip special de îngeri menit să păzească sfințenia lui Dumnezeu), numit al Domnului care locuia alături de El pe muntele sfânt (în Cer), înger ce pășea printre pietre scânteietoare și care era inițial fără vină în umblarea sa.

• Citește Isaia 14:12-15. Care este lucrul pe care Lucifer a dorit să-l facă dar care a dus la căderea lui?

Lucifer râvnea să se înalțe la Cer și să își ridice tronul deasupra stelelor lui Dumnezeu și să se așeze în vârful înălțimilor muntelui sacru al Domnului. El râvnea să fie asemenea Domnului Preaînalt. Pe scurt, voia să fie ca, sau egal cu Dumnezeu!

În versetul 15, ce spune Dumnezeu că i se va întâmpla lui Lucifer?

Dumnezeu avea să îl înfrângă – să îl coboare în adâncimile gropii.

c. Citește Matei 25:41. Cum anume se leagă acest verset de Isaia 14:15? Notă: Un alt nume pe care îl are Lucifer este „Diavolul”.

Există un loc în care focul arde veșnic, loc pregătit anume pentru Diavol (Lucifer) și îngerii săi. Aceasta este destinul (adâncimea gropii) ce îl așteaptă pe Lucifer atunci când Dumnezeu îl va doborî în înfrângerea sa finală.

d. Cine crezi că sunt îngerii Diavolului – acei îngeri menționați în Matei 25:41?

În primul rând, pune această întrebare participanților pentru a vedea care este răspunsul lor. Doar dacă nu au cunoștințe anterioare din Biblie despre acest subiect, răspunsurile vor fi doar o presupunere de vreme ce nu am citit nici un pasaj biblic care să sugereze un răspuns la această întrebare.

În al doilea rând, explică faptul că îngerii Diavolului nu sunt duhuri pe care Diavolul (Lucifer) le-a creat deoarece nu avem nici un indiciu în Biblie potrivit căruia Lucifer are puterea de a crea alte ființe vii. Această putere este rezervată strict lui Dumnezeu.

În al treilea rând, explică (fără a dezvolta prea mult) că, în alte pasaje din Biblie (fără a dedica timp citirii versetelor sau citării referinței) Biblia pare să ne indice faptul că Lucifer a condus alte ființe angelice în revolta sa împotriva lui Dumnezeu. Astfel, când Lucifer a fost alungat (sau „a căzut”) din prezența sfântă a lui Dumnezeu, acești îngeri au căzut alături de el. Aceștia sunt probabil duhurile rele sau „demonii” despre care vom citi mai târziu în studiu nostru.

Fă scurte comentarii aici apoi continuă mai departe. Nu permite discuției să deraieze de la punctul focal al studiului.

*Apocalipsa 12:7-8

e. Nu știm exact când s-a răzvrătit Lucifer. Cu siguranță răzvrătirea lui a avut loc înainte de al cincilea eveniment, și este posibil să se fie petrecut chiar cu mult timp înainte.

Această afirmație are menirea de a servi drept tranziție către evenimentul al patrulea.

Informații adiționale

Se refereau realmente Isaia și Ezechiel la Lucifer? Ca lider al grupului de studiu, trebuie să fii conștient de faptul că nu toți erudiții evanghelici susțin această părere potrivit căreia Isaia și Ezechiel fac referire la Lucifer în profețiile lor ce au de-a face cu regii Babilonului și Tirului.

Cum este Dumnezeu descris în evenimentele ? (paginile 12-13)

Revizuieste cu participanții instrucțiunile de la punctul (d) al evenimentului întâi – „Dumnezeu etern” (în partea de sus a paginii 12 din *Împlinirea speranței*).

De vreme ce aceasta este prima oară când ajungi la acest gen de activitate în cadrul studiului, îți recomandăm să o faci împreună cu participanții. Pe măsură ce desfășurați activitatea, ajutați participanții la studiu să se gândească cât mai mult posibil la răspunsuri. De această primă dată, ai putea încerca să oferi mai multă îndrumare în determinarea răspunsului decât va fi nevoie în restul studiului.

• • •

Nu te gândi că tu (și cei ce participă la studiu) trebuie să găsești toate cele 14 caracteristici din cele patru evenimente, de pe oricare dintre paginile duble.

Amintește-ți care este scopul acestor activități din „subsolul paginilor duble” – de a ajuta persoana care participă la studiu, pe măsură ce citește și studiază din Biblie, să învețe despre Dumnezeu, cine este El și ce anume a făcut și face încă.

De exemplu, întreabă:

„L-am văzut pe Dumnezeu ca fiind descris drept Creator Atotputernic în oricare dintre aceste evenimente?”

În mod evident, răspunsul ar trebui să fie „da”. Această trăsătură a fost evidentă în evenimentele unu, doi și trei. Permite celui ce participă la studiu să își împărtășească gândurile și apoi poți aduce și tu propria contribuție.

„L-am văzut pe Dumnezeu descris ca fiind Autoritatea Supremă în oricare dintre aceste evenimente?”

Discută.

„L-am văzut pe Dumnezeu caracterizat drept un Judecător Drept în vre-unul din aceste evenimente?”

Discută.

Etc.... până când toate cele 14 caracteristici ale lui Dumnezeu au fost parcurse.

5 Intrarea păcatului în umanitate

Continuând să-L sfideze pe Dumnezeu, Satan a ademenit-o pe Eva să mănânce din pomul interzis. Apoi, Eva l-a influențat pe Adam să mănânce din pom, în pofida faptului că Dumnezeu le-a dat un avertisment clar dar și plin de dragoste. *Geneza 3:1-6*

a. Reține următoarea afirmație care se găsește în ultima carte a Bibliei: „... pe șarpele cel vechi, care este diavolul și Satan” (Apocalipsa 20:2).

Această afirmație îi identifică în mod clar pe Satan și pe Diavol ca fiind una și aceeași ființă malefică. De asemenea, îl leagă pe Satan/Diavolul de „șarpele cel vechi”, cel mai probabil o referință la șarpele în care s-a încarnat Lucifer (Satan/Diavolul) pentru a o ispiti pe Eva în grădina Eden.

b. Citește Geneza 3:1-5. Satan s-a înfățișat înaintea Evei sub forma unui șarpe și...

- I-a prezentat o interpretare falsă a cuvintelor lui Dumnezeu, din care reieșea că Dumnezeu este lipsit de dragoste (compară Geneza 2:16-17 cu Geneza 3:1).

Afirmația lui Dumnezeu din Geneza 2:16-17: „Domnul Dumnezeu i-a poruncit lui Adam: „Poți să mănânci din orice pom din grădină, dar din pomul cunoașterii binelui și răului să nu mănânci [...]”.

Întrebarea lui Satan din Geneza 3:1: „[...]A zis oare Dumnezeu: „Să nu mâncați din orice pom din grădină.”? (Satan a insinuat că Dumnezeu le-a interzis lui Adam și Evei să mănânce din orice pom din grădină – toți pomii erau interziși.)

- A negat că Dumnezeu ar putea pedepsi sau că într-adevăr va pedepsi neascultarea, deși Dumnezeu promisese clar acest lucru (vezi versetul 4).
„Nu veți muri nicidecum!” (Cu alte cuvinte, „Dumnezeu nu avea să și poate nici nu ar putea să vă facă să muriți.”)
- A sugerat că Dumnezeu dăduse acest avertisment pentru că El este egoist și invidios (vezi versetul 5).

„Dumnezeu știe că, atunci când veți mânca din el, vi se vor deschide ochii și veți fi ca Dumnezeu [...]” (Cu alte cuvinte, „Dumnezeu doar încearcă să vă sperie deoarece El nu vrea ca voi să deveniți ca El.”)

c. Citește Geneza 3:6. Care sunt cele trei lucruri care au făcut-o pe Eva să mănânce fructul care fusese interzis de Dumnezeu?

1. Pomul era bun pentru hrană, aspect atrăgător pentru dorințele sale carnale. Așadar, pentru a se bucura de gustul mâncării aceleia delicioase, ea nu l-a ascultat pe Dumnezeu și a mâncat din fructul interzis.
2. Pomul era plăcut vederii, fapt care a fost atrăgător privirii sale. Astfel, pentru a putea avea acest obiect frumos, ea nu l-a ascultat pe Dumnezeu și a luat fructul oprit și l-a mâncat.
3. Ea își dorea fructul pentru că avea să o facă înțeleaptă*, într-un mod lumesc. De aceea, dintr-o dorință plină de mândrie de a obține ceea ce ea credea că înseamnă înțelepciune pe măsura lui Dumnezeu, ea nu l-a ascultat pe Dumnezeu și a mâncat din fructul interzis.

d. Pe măsură ce citim Biblia este important să înțelegem că a nu asculta de ceea ce a poruncit Dumnezeu este „păcat”.

Până în acest moment, în primele patru evenimente din *Împlinirea speranței*, termenul „păcat” nu a fost folosit (cu excepția titlului acestui eveniment). Este important acum să introducem termenul și să îl definim cum se cuvine.

5

Informații adiționale

Cunoașterea binelui și a răului: folosește informațiile ce urmează numai dacă tu consideri că trebuie să ajuți persoana care participă la studiu să înțeleagă adevărurile esențiale ale acestui eveniment. Ca întotdeauna, evită divagările către subiecte secundare.

*Da, într-un anumit sens, ochii ei aveau să fie deschiși pentru a cunoaște binele și răul dacă avea să nu îl asculte pe Dumnezeu, deoarece avea să cunoască răul din experiența proprie. Dar ceea ce șarpele nu i-a spus este că avea să îi fi fost mult mai bine să nu cunoască în mod experiențial răul (prin neascultare). I-ar fi fost mult mai bine să fi rămas în starea inocentă în care Dumnezeu a creat-o.

Dumnezeu cunoaște binele și răul, așa cum a afirmat șarpele. Totuși, cunoașterea lui Dumnezeu în ceea ce privește răul nu a venit prin experiență proprie. El este în mod perfect sfânt și fără păcat. Dumnezeu cunoaște răul la nivel intelectual dar nu experiențial. Astfel, când Eva nu l-a ascultat pe Dumnezeu, într-un sens ea a devenit asemenea Lui (a cunoscut răul). Dar, pe de altă parte foarte importantă, ea a devenit mult mai mult diferită de Dumnezeu (ea a cunoscut experiențial răul și a fost întinată permanent de numeroasele sale efecte indezirabile).

Ai putea menționa (dar să nu insiști prea mult pe idee) că dacă vom continua să studiem cu atenție din Biblie, vom vedea că acestea sunt trei dintre modalitățile principale prin care bărbații și femeile sunt ispitiți pe parcursul Bibliei. Chiar și astăzi, în generația noastră, în mod obișnuit suntem ispitiți prin dorințe carnale (pofa firii), prin ceea ce vedem și dorim (pofa ochilor) și prin mândria noastră care ne incită să dorim ceea ce noi credem că ne va face superiori altora.

1 Ioan 2:16 – *„Căci tot ce este în lume – pofa firii, pofa ochilor și lăudăroșenia vieții – nu este de la Tatăl, ci este din lume.”*

6 Originea morții

Datorită faptului că Dumnezeu este un judecător sfânt și drept, Adam și Eva au suferit consecințele neascultării lor. Ei au murit imediat din punct de vedere spiritual, iar în cele din urmă au murit și fi zic. *Geneza 3:7-13; Geneza 5:5*

a. În primul rând, trebuie avut în vedere faptul că „moarte” înseamnă separare și că păcatul produce trei feluri de moarte: moartea spirituală, moartea fizică și moartea veșnică.

Toții începătorii în studiul biblic se vor gândi la un singur lucru când vor auzi cuvântul „moarte”: Moartea fizică le va veni imediat în minte. Este important în acest punct să explici faptul că esența morții presupune separare iar Biblia menționează trei tipuri de moarte.

b. Citește Geneza 3:7-13. Care sunt indiciile din text din care reiese că păcatul săvârșit de Adam și Eva a determinat:

- Moartea lor spirituală (separarea de Dumnezeu)?
- Experimentarea unui sentiment profund de rușine și teamă?
- Deteriorarea relației care exista între ei doi?

Cei doi au devenit imediat rușinați și conștienți de goliciunea lor și au găsit o cale prin care să își acopere trupurile. (versetele 7 și 11)

Versetul 7 pare să sugereze faptul că ei au început să își acopere goliciunea chiar și atunci când erau singuri, împreună, ca șot și șotie, înainte de a se gândi că Dumnezeu va veni la ei.

Compară cu Geneza 2:25 din evenimentul al treilea (pagina 13 din *Împlinirea speranței*). În starea lor inocentă, de dinainte de neascultare, ei nu își dădeau seama de goliciunea lor, așa cum sunt și bebelușii în starea lor inocentă.

De asemenea, ei au încercat să se ascundă de Dumnezeu atunci când L-au auzit apropiindu-se de ei, în grădină. (versetul 8)

Probabil că era un punct culminant obișnuit în programul zilnic al lui Adam și al Evei momentul în care Dumnezeu venea la ei, în grădină, pentru comuniune între Creator și om. Însă ceea ce era de preț pentru ei înainte acum devenise ceva de temut.

Este foarte probabil ca ei să nu se fi ascuns de Dumnezeu doar pentru că erau goi ci și datorită faptului că se simțeau vinovați pentru neascultarea de care dăduseră dovadă. Cei mai mulți dintre noi ne putem aminti groaza pe care o aveam când ne întâlneam cu părinții, tutorii sau alți oameni cu autoritate asupra noastră, atunci când nu îi ascultaserăm și știam că descoperiseră acest lucru.

Se pare totodată că Adam și Eva se temeau de Dumnezeul lor Creator într-un mod negativ pentru prima oară, neștiind ce ar putea El să facă drept răspuns la neascultarea lor.

Apoi, ei au început să își creeze alibiuri pentru neascultare și au început să arunce vina pe alții. Eva a dat vina pe șarpe iar Adam i-a învinuit pe Eva și pe Dumnezeu. (versetele 12-13)

c. Citește Geneza 5:5. Ce pedeapsă a mai trebuit Adam să îndure ulterior datorită păcatului său?

“Astfel, Adam a trăit în total nouă sute treizeci de ani; apoi a murit.” (Geneza 5:5)

Sfânta dreptate a lui Dumnezeu a fost cea care a cauzat (a adus sau a determinat să se întâmple) partea fizică a pedepsei cu „moartea”, pedeapsă pe care o promisese anterior pentru neascultare. Însă harul lui Dumnezeu (bunavoință nemeritată) a fost cel care i-a permis lui Adam să trăiască timp de sute de ani după prima sa neascultare a legii lui Dumnezeu.

d. Citește Geneza 5:8, 11, 14, 17, 20, 27 și 31.

Versetul 8: Set (fiul lui Adam) a murit.

Versetul 11: Enos (fiul lui Set) a murit.

Versetul 14: Chenan (fiul lui Enos) a murit.

Versetul 17: Mahalalel (fiul lui Chenan) a murit.

Versetul 20: Jared (fiul lui Mahalalel) a murit.

Versetul 27: Metuselah (fiul lui Mahalalel) a murit.

Versetul 31: Lameh (fiul lui Metuselah) a murit.

Notă: dacă cineva întreabă de ce au trăit acești oameni vieți atât de lungi, explică pur și simplu că unora dintre groaznicele efecte ale păcatului le-au trebuit mulți ani pentru a începe să se facă simțite, în mod dureros și general, în rasa umană.

De exemplu, bolile care ne amenință sănătatea sunt rezultatul păcatului lui Adam și al Evei. Aceste boli probabil au apărut lent și s-au răspândit treptat. Și, pe măsură ce s-a întâmplat acest lucru, viețile oamenilor s-au scurtat.

Apoi, citește Romani 5:12. Care sunt cele două moduri în care neascultarea lui Adam, descrisă în Geneza 3, ne afectează pe noi toți?

1. *Natura păcătoasă a lui Adam ne-a fost transmisă și nouă, urmașii săi umani; toți am moștenit-o.*
2. *Pedeapsa cu moartea (spirituală, fizică și eternă) pentru păcat este ceva ce toți oamenii (urmașii lui Adam și ai Evei) vor cunoaște, deoarece toți au păcătuit.*

Vom discuta despre moartea eternă într-un punct ulterior, mai potrivit, în cadrul studiului, așadar amână discuția cu privire la moartea eternă până atunci.

Dumnezeu a promis apoi că într-o zi, un descendent special al Evei („sămânța” ei) îl va învinge pe Satan. Dumnezeu a promis acest lucru datorită faptului că Satan îi ispitise pe Adam și Eva să fie neascultători. *Geneza 3:14-15*

a. Citește Geneza 3:14. Ce a hotărât Dumnezeu cu privire la șarpe?

Presupunem, citind această povestire, că Satan fie a luat forma unui șarpe fie a intrat în corpul unui șarpe care exista deja. De vreme ce șarpele a fost blestemat de Dumnezeu pentru ceea ce s-a întâmplat în grădina Eden, s-ar părea că Satan a intrat în corpul unui anume șarpe supus. Folosim termenul de „șarpe-animat” pentru a face o distincție între Satan și animalul (șarpele) în care Satan a intrat pentru a-i duce la împlinire fapta malefică.

Mulți învățați în ceea ce privește Biblia consideră că înainte de acest moment, șarpele era un animal frumos și fermecător care avea picioare și putea merge. Din versetul din acest capitol noi știm că șerpii erau cele mai viclene animale pe care Dumnezeu le crease. Blestemul lui Dumnezeu asupra șarpelui l-a transformat pe acesta (și toți șerpii care au urmat după el) într-o creatură umilă care se târa pe burtă în țărâna pământului.

b. Citește Geneza 3:15.

„Șarpele” menționat în versetul 14 este, fără îndoială, o referire la animalul-șarpe, un șarpe propriu-zis. Totuși, se pare că se produce o schimbare în versetul 15. Persoanele care cunosc foarte bine Biblia gândesc că atunci când Dumnezeu S-a adresat „șarpelui” în acest verset, El vorbea cu Satan, oponentul Său diabolic, care a intrat în șarpe. Reține acest fapt în minte pe măsură ce citești și studiezi versetul 15.

Alege una dintre următoarele interpretări:

- Dumnezeu nu a vrut altceva decât să stabilească ostilitatea, pur și simplu, dintre oameni și șerpi.
- Nu, acest text prezintă un fapt cu o semnificație mult mai importantă.

„Dușmănia” este o ură reciprocă adâncă. Deși este adevărat că mulți oameni „urăsc șerpii”, nu există nici un motiv pentru a crede că șerpii îi urăsc pe oameni. Când șerpii atacă oameni, aceștia reacționează astfel mai degrabă din frică și pentru a se auto-apăra decât pentru că îi urăsc pe oameni. Teama este sentimentul reciproc pe care oamenii și șerpii îl posedă, în relație unii cu alții.

In ceea ce privește explicația acestui verset, evită:

- Să oferi prea multe detalii în acest moment.*
- Să interpretezi importanța și semnificația profetică distinctivă a acestui verset. Această informație va trebui oferită mai târziu în studiu.*

lată câteva observații care ar fi potrivite în acest moment:

- Va exista o oarecare animozitate de durată între urmașii lui Adam și ai Evei (ființele umane) și urmașii șarpelui.
- Cele mai multe persoane care cunosc Biblia foarte bine consideră că „sămânța” (urmașii) șarpelui menționată aici nu este despre urmașii animalelor-șarpe (alți șerpi) ci ființele duhuri rele pe care Satan le controlează – poate îngerii (acum numiți demoni) care l-au urmat pe Lucifer în răzvrătirea sa împotriva lui Dumnezeu (vezi evenimentul patru).
- Acest lucru ar explica lupta continuă dintre oameni și spiritele rele controlate de Satan pe care le întâlnești din nou și din nou pe măsură ce studiezi Biblia.
- Pare a fi un singur urmaș anume, de sex masculin, al Evei care va fi în mod unic implicat în „zdrobirea” capului șarpelui-satan.

c. Bifează afirmațiile adevărate cu privire la „sămânța” (descendentul) femeii:

Va fi o ființă umană.

În ultimele două fraze ale versetului 15, cele mai multe traduceri ale Bibliei (de exemplu NTR) sugerează că va fi un urmaș de sex masculin, urmaș al lui Adam și al Evei, care îl va înfrânge pe Satan.*

Va distruge una dintre părțile cele mai importante ale trupului șarpelui.

Capul este una dintre cele mai importante părți ale corpului oricărui animal. Acesta este motivul pentru care căștile (sau coifurile) de protecție sunt o piesă vitală în armurile de apărare pe care oamenii le folosesc în luptă. Astfel, atunci când Dumnezeu a afirmat că într-o zi capul lui Satan va fi zdrobit, El declara faptul că va fi într-un final învins.

Lovind șarpele, va avea la rândul Său de suferit, dar într-o măsură mult mai redusă.

Călcâiul acestei Persoane care îl va înfrânge pe Satan avea să fie rănit însă, în general, o lovitură la călcâi este numai un inconvenient temporar. Este cu mult mai puțin severă decât o lovitură care zdrobește capul.

d. Ține minte următorul fapt: această persoană va fi „sămânța” (descendentul) femeii. Biblia nu afirmă că această persoană va fi „sămânța” (descendentul) unui bărbat!

De cele mai multe ori când Biblia vorbește despre „sămânță” în ceea ce privește reproducerea oamenilor sau urmași, termenul este folosit cu referire la un om. Pare un pic straniu aici că Adam (sau „omul”) nu este menționat. Dumnezeu menționează numai sămânța femeii (sau urmașul).

Notă: Nu te lega foarte mult, în deosebit în acest moment, de această afirmație. Doar observ-o și mergi mai departe. Fa această afirmație și lasă-le oamenilor timp să se gândească la ea, însă nu încerca să rezolvi misterul din spatele ei

Informații adiționale

Sămânța (urmașul) femeii: *limbajul inițial (ebraică) din care a fost tradus acest verset ar permite că această „sămânță” să fie un colectiv (un grup de urmași) iar pronumele ar putea fi tradus într-un mod neutru, nu neapărat „el” (o persoană de sex masculin). Totuși, felul în care acest verset este în mod normal tradus reprezintă modul în care l-au interpretat creștinii.

8 Îmbrăcămintea primită de om

Adam și Eva au încercat să-și acopere vinovăția și rușinea cu frunze de smochin. Apoi, Dumnezeu, în grija Sa, le-a dat în locul frunzelor, îmbrăcăminte pe care El a făcut-o din piei de animale. *Geneza 3:7, 21*

a. Citește Geneza 3:7 și apoi Geneza 3:21.

În acest moment, ai putea dori pur și simplu să participanții la studiu să observe cele două tipuri diferite de acoperăminte (haine) pe care Adam și Eva le-au purtat după ce au păcătuit și au devenit conștienți de goliciunea lor. Doar identifică cele două feluri de veșminte, pentru moment. Vei discuta despre diferențe în câteva minute.

b. Identifică cel puțin două diferențe între modul în care Adam și Eva erau îmbrăcați conform versetul 7 și modul în care erau îmbrăcați conform versetul 21. Întrebări: Cine a făcut îmbrăcămintea? Din ce anume era făcută aceasta?

1. Ei (Adam și Eva) și-au pregătit acoperămintele inițiale. (versetul 7)
2. Înelitorile pe care Adam și Eva le-au pregătit erau frunze de smochin cusute laolaltă. Acestea trebuie să fi fost foarte fragile și doar temporare. Dumnezeu le-a oferit haine de piele, care erau mult mai puțin fragile și ar fi rezistat o perioadă mult mai îndelungată.

c. **Adevărat** sau fals? Pe baza a ceea ce știm că Dumnezeu a făcut pentru Adam și Eva, deducem că ei și-au pierdut inocența în mod definitiv.

Observă că Dumnezeu nu i-a mustrat pe Adam și pe Eva pentru hainele pe care și le-au făcut după ce au păcătuit împotriva Lui. Din contră, El a susținut decizia lor de a-și acoperi goliciunea, oferindu-le veșminte rezistente. Dumnezeu a știut că pierderea inocenței lor va continua atâta timp cât vor trăi.

d. **Adevărat** sau fals? Din cauza păcatului lui Adam și al Evei, se pare că a fost necesar ca Dumnezeu să omoare unul sau mai multe animale nevinovate, pentru a le procura celor doi oameni îmbrăcăminte.

Textul nu spune anume că Dumnezeu a omorât unul sau mai multe animale pentru a procura pieile necesare pentru hainele lui Adam și ale Evei. Dumnezeu ar fi putut crea veșminte de piele în același mod în care a creat animalele – din nimic.

Însă iată câteva motive bune pentru a crede că au murit animale în acest proces:

1. Păcatul lui Adam și al Evei a creat nevoia de acele haine pentru ei. Pierderea nevinovăției a fost un rezultat al păcatului lor.
2. Dumnezeu îi avertizase că pedeapsa pentru neascultarea poruncii Sale avea să fie moartea.
3. Moartea animalelor nevinovate trebuie să fi fost o lecție puternică și clară pentru a le reaminti lui Adam și Evei despre modul în care păcatul lor a afectat și celelalte creaturi ale lui Dumnezeu.

Îți poți imagina cât de traumatizantă, dar totuși potrivită, trebuie să fi fost această experiență pentru Adam și Eva – a vedea sângele animalelor nevinovate care au murit ca rezultat al alegerii pe care au făcut-o? Vina și rușinea care au rezultat din păcatul lor au fost acoperite de pielea unor animale inocente care au murit pentru ei!

Relatarea cronologică a Bibliei:

Cum este Dumnezeu descris în evenimentele   ? (paginile 14–15)

Dacă este necesar, revizuieste cu participanții instrucțiunile de la punctul (d) al evenimentului 1 – „Dumnezeu etern” (in partea de sus a paginii 12 din *Împlinirea speranței*)

Amintește-ti scopul acestor activități din subsolul paginilor duble – de a ajuta participanții să învețe despre Dumnezeu, despre Cine este El și ce anume a făcut și încă face, pe măsură ce citesc și studiază din Biblie.

9 Alungarea din Eden

Deoarece Adam și Eva nu l-au ascultat pe Dumnezeu, ei au pierdut privilegiul de a trăi în grădina paradisiacă (numită Eden) în care îi așezase Dumnezeu. Drept urmare, Dumnezeu i-a alungat din acel loc. *Geneza 3:22-24*

a. Citește prima afirmație din Geneza 3:22.

Atunci Domnul Dumnezeu a zis: „Adam a ajuns ca unul dintre Noi, cunoscând binele și răul...”

Notă: Aceasta va fi o recapitulare a ceea ce a fost spus în informațiile adiționale din evenimentul cinci. Întâi, recitește acea secțiune.

Deși aceasta va fi o reiterare a ceea ce a fost explicat în evenimentul cinci, este destul de importantă pentru a o recapitula cu participanții la studiu. În evenimentul cinci, aceste informații au fost prezentate ca fiind opționale, așadar este posibil că participantul să nu le fi parcurs.

Adevărat sau fals? Datorită faptului că mâncaseră din pomul oprit, Adam și Eva cunoșteau acum răul pe baza propriei experiențe.

Dacă această afirmație este adevărată, în ce fel diferă această cunoaștere de modul în care Dumnezeu cunoaște răul?

Totuși, cunoașterea lui Dumnezeu în ceea ce privește răul nu a venit prin experiență proprie. El este în mod perfect sfânt și fără păcat. Dumnezeu cunoaște răul la nivel intelectual dar nu experiențial.

b. Citește a doua parte a versetului 22 din Geneza 3, iar apoi continuă cu lectura până la Geneza 3:24 inclusiv.

- **Adevărul 1:** În versetele 23-24 ni se spune faptul că Dumnezeu i-a alungat pe Adam și Eva din grădina Edenului.

Observă că vocația lui Adam nu s-a schimbat, dar locația lui, da.

- **Adevărul 2:** A doua parte a versetului 22 descoperă motivul pentru care Dumnezeu i-a alungat.

Citește cea de-a doua parte a versetului 22 și apoi continuă până la punctul următor (punctul [c] de mai jos) deoarece acolo te vei adresa celei de-a doua părți a versetului 22.

c. Întrebări referitoare la alungarea lui Adam și a Evei din grădina Edenului. A fost această alungare:

- Un act al judecății lui Dumnezeu? Explică.

Explică. Biblia nu ne spune anume că Dumnezeu i-ar fi alungat pe Adam și Eva din grădină deoarece au păcătuit însă alungarea lor din acea grădină deosebită a fost cu siguranță o consecință a păcatului lor, o binecuvântare la care au renunțat – o consecință stabilită de Dumnezeu. Și în acest sens, Dumnezeu i-a judecat alungându-i din grădină.

- Într-un anumit fel, și un act al îndurării lui Dumnezeu? Explică.

Da. *Mergi înapoi la partea a doua a versetului 22 și recitește: „[...] acum el și-ar putea întinde mâna să ia și din pomul vieții ca să mănânce și va trăi veșnic.”*

Motivul enunțat pentru care Dumnezeu i-a alungat pe Adam și pe Eva din grădina Edenului a fost o binecuvântare plină de har pentru ei.

1. *Amintește-ti că erau doi „copaci speciali” în grădina Eden – copacul interzis la cunoașterii binelui și răului și copacul vieții.*
2. *Nu se spun multe despre copacul vieții însă versetul 22 pare să indice că dacă Adam și Eva s-ar fi atins de copacul vieții, ei ar fi trăit pentru totdeauna.*
3. *De ce ar fi fost acest lucru rău? Ar fi fost ceva devastator deoarece ei ar fi trăit veșnic în condiția lor păcătoasă.*
4. *Protejându-i să nu atingă copacul vieții, Dumnezeu i-a alungat din grădină spre binele lor – pentru beneficiul lor etern.*
5. *Deși moartea este un blestem groaznic pe care Adam și Eva au trebuit să îl poarte, a fost mai bine pentru ei să moară decât să trăiască veșnic în acea stare plină de păcat.*
6. *Acum citește versetul 24 al acestui capitol (Geneza 3:24) având în minte acest aspect.*
7. *Mai târziu, pe măsură ce mergem mai în profunzime în Împlinirea speranței, vom învăța că adevărata speranță pentru omenire se regăsește dincolo de mormânt – după moarte.*

10 Marele potop

În anii care au urmat după alungarea lui Adam și a Evei din grădina Edenului, rasa umană s-a înmulțit. Însă oamenii au devenit atât de păcătoși încât Dumnezeu a trimis un mare potop. Acest potop a distrus pământul și locuitorii săi, cu excepția lui Noe, un om temător de Dumnezeu, și familiei acestuia.

Geneza 6:5-8:22

a. Citește Geneza 6:5-7, 11-12.

De ce a trimis Dumnezeu un potop atât de devastator?

Cu excepția unei singure familii, întreaga rasă umană (omenirea) s-a întors de la Dumnezeu la Creator și a început să își urmărească propriile dorințe imorale.

Dumnezeu, care este în mod intrinsec sfânt și care detestă păcatul, a fost profund îndurerat de acțiunile și stilurile de viață ale oamenilor.

Fiind Creatorul întregii omeniri, Dumnezeu cu siguranță a avut autoritatea de a pune capăt acestor imoralități și violențe și de a-i pedepsi pe cei care au luat parte la acestea.

Ca Judecător drept și corect al lumii pe care a creat-o, Dumnezeu a făcut exact ceea ce era drept și corect. Oamenii în mod flagrant l-au sfidat și l-au încălcat legile, astfel încât după ani întregi de reținere, Dumnezeu a pronunțat și executat judecata împotriva acelei generații rele.

Cât de serioasă a fost problema care a cauzat potopul?

Ai putea cere participanților să încercuiască sau să sublinieze în Biblia pe care o folosești, toate cuvintele sau frazele care indică faptul că aceasta era o situație foarte serioasă. Sau, pur și simplu cere-le ți le indice. Iată câteva răspunsuri tipice care sunt și corecte:

„răutatea omului era mare pe pământ” („răutatea omului era mare pe pământ”, NTR) – v.5

„toate întocmirile gândurilor din inima lui erau îndreptate în fiecare zi numai spre rău” („fiecare înclinație a gândurilor din mintea lui era tot timpul numai înspre rău”, NTR) – v.5

„Pământul era stricat ... plin de silnicie” („pământul era corupt... și plin de violență”, NTR) – v.11

„orice făptură își stricase calea pe pământ.” („toate creaturile de pe pământ își stricaseră căile”, NTR) – v.12

b. Citește Geneza 6:8-10 și 7:1.

Prin ce anume se deosebea Noe de ceilalți oameni din generația lui?

Noe era un om „neprihănit” („drept”, NTR), ceea ce înseamnă că în general el încerca să facă ceea ce era corect. Noe era „fără pată între cei din vremea lui” („integru între cei din generația sa”, NTR). Ceea ce nu presupune că ar fi fost perfect. Pur și simplu înseamnă că atunci când greșea, încerca de fiecare dată să își asume responsabilitatea pentru ceea ce făcea și se corecta.

Care crezi că este semnificația afirmației: „Noe umbla cu Dumnezeu”?

Noe încerca să trăiască în modul în care Dumnezeu dorea ca bărbații și femeile să trăiască. El păstra o relație personală apropiată cu Dumnezeu și vorbea cu El în mod regulat, prin rugăciune.

c. Citește Geneza 6:5 – 8:22. Ce fel de potop pare să fi fost cel descris în text?

Un potop local?

Un potop global?

*Indiferent dacă potopul acesta a fost unul local sau unul global (universal) nu este o problemă absolut esențială în ceea ce privește imaginea de ansamblu a studiului **Împlinirea speranței**. Deși dovezile care susțin un potop global ni se par evidente, este important să realizăm că anumite persoane care au studiat Biblia consideră că acest potop a fost un eveniment local care a acoperit numai o vale mai extinsă, vale în care era, la acel moment, concentrată rasa umană.*

Nu lăsa ca această problemă să devină un blocaj în calea povestirii. Dar, dacă participanții sunt în mod deosebit interesați de aceasta, le-ai putea oferi o coală cu două coloane:

<i>Potop local</i>	<i>Potop global</i>

Cere-le să citească Geneza 6 – 8 și să noteze dovezile din Biblie care ar părea să indice faptul că potopul a fost limitat la o singură vale locală precum și dovezile care par să sugereze faptul că potopul a acoperit întregul pământ.

d. Citește Geneza 6:15. Cât de mare a fost arca?

Arca avea 300 de coți (138 metri) lungime, 50 de coți (23 metri) lățime și 30 de coți (13.5 metri) înălțime. Probabil că avea o capacitate de 40,000 de metri cubi, ceea ce ar echivala aproximativ 522 de vagoane standard pentru transportul vitelor.

Această informație poate fi utilă, mai ales dacă participantul este sceptic cu privire la abilitatea arcei lui Noe să cuprindă animalele care au fost luate la bord. Ai putea, de asemenea, să indici faptul că au fost luate pe arcă doar două sau șapte exemplare din fiecare specie de animal și că acel „specie” a reprezentat probabil o clasificare mai generală. Totodată, explică cum anumite (sau toate) animale trebuie să fi fost luate încă de pui, deci nu ar fi ajuns la mărimea obișnuită pentru un exemplar matur.

e. Din această istorisire:

• Ce învățăm despre Dumnezeu?

Dumnezeu este sfânt; El a fost determinat să pedepsească păcatul omenirii.

Dumnezeu a fost drept (corect) în ceea ce privește judecata Sa.

Dumnezeu a fost răbdător și plin de har în a-Și amâna judecata atât cât a făcut-o.

Dumnezeu a fost Cel care i-a salvat de la pieire. El a fost Cel care l-a avertizat pe Noe de potopul ce avea să vină, Cel care i-a oferit lui Noe instrucțiunile pentru construcția arcei și Cel care a închis ușa arcei înainte de începerea potopului.

• Ce învățăm despre umanitate?

Bărbații și femeile au o natură păcătoasă și o propensiune sau tendință către tot felul de comportamente imorale. Aceștia sunt în mod natural răzvrățiți împotriva lui Dumnezeu și a legilor Sale. Ei adesea refuză să asculte avertismentele lui Dumnezeu cu privire la judecata Sa cât și binecuvântările și iertarea pe care El ni le oferă din plin. Dar, oamenii au totodată capacitatea (cu ajutorul lui Dumnezeu) de a alege să Îl iubească și să Îi slujească, așa cum am observat în viața lui Noe.

11 Promisiunile făcute lui Avraam

După o vreme îndelungată de la potop, Dumnezeu l-a chemat pe Avraam să fie tatăl unei mari națiuni. Toți oamenii de pe pământ aveau să primească o binecuvântare spirituală specială prin Avraam. *Geneza 11:31—12:7*

Ar fi de dorit să încerci să previi orice confuzie sau neclaritate în mintea participantului la studiu, explicând aparenta discrepantă dintre numele „Avram” și „Avraam”. El s-a numit inițial „Avram” (tatăl exaltat) însă mai târziu, Dumnezeu i-a schimbat numele în „Avraam” (tatăl unui mulțimi).

a. Citește Geneza 11:31-32 și localizează Ur, Haran și Canaan pe harta de la paginile 8-9.

1. Explică de ce Terah (tatăl lui Avram) a urmat pe această rută. Porțiunea marcată pe hartă cu verde a fost adesea numită Crescentul Fertil (Cornul Abundenței). Terah era un om bogat care deținea cirezi foarte mari de vite. Vasta zonă aridă ce poartă numele de Deșertul Arabiei ar fi reprezentat o sarcină dificilă pentru el, dacă nu imposibilă, de a o traversa cu atâtea animale care aveau nevoie zilnic de hrană și apă. Ruta Crescentul Fertil oferea vegetație și apă pentru familia lui Terah, pentru servitorii lui și pentru animalele sale.

Notă: Este o distanță de aproximativ 965 de km între locul unde se găsea Urul și locul în care se găsea Haranul.

Acesta este un punct bun în cadrul studiului pentru a compara această hartă de la paginile 8-9 cu o hartă modernă. Indică statele moderne care există acum în zona Crescentului Fertil.

2. Atât orașul Ur cât și orașul Haran erau cunoscute pentru practicile idolatre de închinare la lună. Terah, tatăl lui Avram, s-a închinat la lună până la finele vieții sale. Se prea poate ca acesta să fie motivul pentru care Dumnezeu nu l-a adus pe Avram în Canaan până când nu a murit tatăl său care se închina la idoli.

b. Citește Geneza 12:1-3.

La sfârșitul versetului 3 este o promisiune specială făcută de Dumnezeu, pe care trebuie să o ținem minte. Promisiunea este că toate familiile pământului aveau să fie binecuvântate prin Avraam. Această promisiune se repetă de mai multe ori în Biblie; prin urmare, ea este foarte importantă. În ce mod putea să se împlinească această promisiune? Pentru a afla răspunsul la această întrebare, va trebui să aștepti și să vezi felul în care se desfășoară, de-a lungul textului biblic, **Împlinirea speranței**.

Nu explica tot ceea ce cunoști tu despre această promisiune, în acest punct. Doar asigură-te că o vei identifica și o vei sublinia cât mai mult pentru ca participanții să își amintească această promisiune atunci când va apărea în evenimentele ce urmează.

c. Citește Geneza 12:4-7. Ce altă promisiune i-a mai făcut Dumnezeu lui Avraam în versetul 7?

În versetul 7, Dumnezeu i-a făcut lui Avram o promisiune: „Seminței tale îi voi da această țară [Canaan]!” Însă era o problemă majoră – pământul acela era deja locuit de alți oameni, canaanii. Explică faptul că mai târziu vom învăța despre cum se desfășoară toate acestea.

12 Jertfirea lui Isaac

Dumnezeu a plănuț să trimită binecuvântarea Sa spirituală întregii omeniri prin fiul lui Avraam, Isaac. Dumnezeu a pus la încercare credința lui Avraam, cerându-i să-l jertfească pe Isaac; în ultimul moment, Dumnezeu a trimis, însă, un animal care să fie jertfit în locul lui Isaac. *Geneza 22:1-18*

a. Citește Geneza 22:1-14. Întrebări la care să reflectezi:

- De ce i-a cerut Dumnezeu lui Avraam să îl jertfească pe fiul său?
- De ce s-a supus Avraam unei porunci atât de neobișnuite?

b. Răspunsurile la aceste întrebări se bazează pe ceva ce Avraam a crezut că Dumnezeu poate face.

Unei persoane nefamiliarizate cu Biblia i se poate părea bizar un astfel de eveniment iar Dumnezeu îi poate părea o zeitate nemiloasă, care cere mult prea mult. Explică participanților că totul va avea mai mult sens odată ce vom fi studiat evenimentul și îl vom privi din nou. Explică de asemenea faptul că Dumnezeu a știut ce avea să se întâmple cu mult înainte că El să fi dat acea poruncă.

- Citește versetul 5.

Pune întrebarea: „Când Avraam a vorbit, în versetul 5, cu slujitorii săi, cine le-a spus că se va întoarce?” Observă că a spus „eu și băiatul vom merge până acolo... iar după aceea, ne vom întoarce la voi.”

Citește apoi Evrei 11:17-19.

Explică faptul că aceste versete aflate spre capătul Bibliei au fost scrise cu aproximativ 2000 de ani după evenimentul pe care îl studiem în Geneza 22. Acestea oferă o idee deosebită cu privire la gândurile lui Avraam din momentul în care îl pune pe Isaac pe altar.

Ce anume a crezut Avraam [că Dumnezeu poate să facă]?

El a crezut că Dumnezeu este atât bun cât și puternic – că dacă Isaac avea cu adevărat să moară pe acel altar, Dumnezeu putea și avea de gând să îl învie.

- Citește paragraful din Geneza 22:7-14. În acest caz, cum și-a demonstrat Avraam credința?

Dumnezeu a oprit jertfa și a oferit un miel drept substitut pentru sacrificiu, un miel care să moară în locul lui Isaac.

Explică cum acest concept, ca un animal inocent să moară drept jertfă substituentă pentru bărbați și femei, este unul obișnuit și foarte important pe întreg parcursul Bibliei. Informează participanții că vom discuta mai mult despre acesta în diferite evenimente viitoare.

c. Mai târziu, Isaac a avut un fiu special căruia i-a dat numele „Iacov” (nume pe care Dumnezeu l-a schimbat apoi în „Israel”). Iacov (Israel) a avut doisprezece fii. Acești fii au devenit ulterior lideri de triburi („seminții”) în națiunea căreia i s-a dat numele tatălui lor (Israel).

De vreme ce nu alocăm timp aici citirii pasajelor din Biblie care acoperă restul vieții lui Isaac cât

și nașterea și viața lui Iacov, ia câteva minute pentru a oferi participanților un rezumat al vieții lui Isaac și al modului în care Iacov a ajuns să fie fiul special al lui Isaac prin „binecuvântarea specială a tuturor neamurilor” care a urmat. Explică cum Dumnezeu i-a schimbat inima și i-a schimbat și numele din „Iacov” (care înseamnă, în sens figurat, „înșelător”) în „Israel” (care înseamnă „El se luptă cu Dumnezeu”, și a făcut acestui lucru pentru a primi binecuvântarea lui Dumnezeu).

Atunci când Iacov (Israel) a simțit că se apropie de moarte, ce promisiune a făcut el fiului său, Iuda, în primele cuvinte din Geneza 49:10? Indiciu: Un sceptru este un baston pe care un rege îl ține în mână ca simbol al autorității regale.

Întâi, întreabă participanții dacă au idee ce anume vrea Dumnezeu să spună aici. Apoi, construiește pe baza răspunsurilor acestora.

Dumnezeu a prezis că sceptrul (un simbol al autorității) avea să rămână în, sau printre, urmașii lui Iuda și că un legiuitor (un alt indiciu cu privire la un conducător) avea să vină din Iuda. În ultima frază, Dumnezeu pare să prezică despre faptul că „popoarele” sau „națiunile” vor fi conduse de acest rege și legiuitor.

Nu comenta prea multe despre acest lucru dar încurajează participanții să rețină această promisiune. Ea va reapărea în anumite evenimente viitoare.

Cum este Dumnezeu descris prin evenimentul Promisiunile făcute lui Avraam și Jertfirea lui Isaac?

Relatarea cronologică a Bibliei:

Cum este Dumnezeu descris în evenimentele   ? (paginile 16–17)

Moise este chemat să conducă poporul

Unii dintre descendenții lui Avraam (israeliții) au devenit sclavi în Egipt. Dumnezeu l-a chemat însă pe Moise să-i conducă pe aceștia din Egipt în Canaan. Canaan era țara pe care Dumnezeu o promisese lui Avraam.

Exodul 1:1-14; Exodul 3:1-17

a. Dumnezeu a stabilit circumstanțele din istoria familiei lui Israel în așa fel încât fiul său, Iosif, a ajuns un lider prominent în Egipt. Dumnezeu a procedat astfel pentru a pregăti drumul pentru ca familia lui Israel să poată merge în Egipt.

Nu intra prea mult în detalii, însă rezervă niște timp aici pentru a oferi un rezumat al poveștii lui Iosif. Axează-te pe experiențele majore care au avut loc în viața sa, experiențe ce au avut ca rezultat creșterea puterii sale în Egipt.

b. Citește Exodul 1:1-7. În ce moduri descrie versetul 7 creșterea seminției lui Israel?

„Fiii lui Israel 1) s-au înmulțit, 2) s-au mărit, 3) au crescut și 4) au ajuns foarte puternici. Și 5) s-a umplut țara de ei.” (Exodul 1:7)

Observă cele cinci moduri în care autorul cărții Exodul descrie creșterea clanului Israel în timp ce erau în Egipt. Nu este de mirare faptul că egiptenii au început să fie îngrijorați cu privire la puterea din ce în ce mai mare pe care acest clan străin o aduna.

c. Citește Exodul 1:8-14. Un nou faraon (rege) egiptean a ajuns la conducerea țării. Acest faraon nu îl cunoscuse pe Iosif, fiul lui Israel, nici promisiunile date lui Israel de către unul dintre predecesorii săi. Ce s-a întâmplat atunci?

Într-o încercare eșuată de a încetini creșterea seminției israelite, egiptenii au început să îi supună unei munci forțate foarte dure.

d. Citește Exodul 3:1-10.

Ce responsabilitate dorea Dumnezeu să-i încredințeze lui Moise?

Dumnezeu dorea ca Moise să îi conducă pe israeliți afară din Egipt. Deși Moise era și el israelit, fusese plecat din țară timp de aproximativ 40 de ani. Moise era în mod unic calificat pentru această sarcină, deoarece el fusese crescut în palatul regal din Egipt, ca un copil adoptat. Fără îndoială că era mai educat decât orice alt israelit al generației sale.

Notă: Ai putea oferi un rezumat al vieții lui Moise, din momentul nașterii sale până în momentul în care Dumnezeu l-a chemat să scoată Israelul din Egipt.

Dumnezeu a spus că El avea o relație specială cu israeliții. În ce consta această relație?

Versetul 6: Dumnezeu a declarat că el era „Eu sunt Dumnezeul tatălui tău, Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov (Israel).”

Versetul 10: Dumnezeu a declarat despre copiii (semințele) lui Israel că erau poporul Său („Meu”).

Notă: „copii ai lui Israel” = copiii lui Israel, cel anterior numit Iacov.

e. Citește Exodul 3:11-17.

Ce trebuia să le spună Moise israeliților atunci când aceștia aveau să-l întrebe „Cine te-a trimis?”

- **Din poruncile date de Dumnezeu în versetul 14?**

Dumnezeu i-a spus lui Moise să le zică israeliților că „Eu sunt Cel ce sunt” I-a trimis.

Întreabă-i pe cei ce participă la studiu: „Care crezi că este semnificația sau sensul referirii pe care Dumnezeu a făcut-o despre El însuși ca fiind „Eu sunt Cel ce sunt?”

Un student care a parcurs acest curs a răspuns afirmând ca “Dumnezeu pur și simplu este.” Acest răspuns a fost unul profund. Dumnezeu nu are început și nu are nici un sfârșit. El nu a fost creat. Dumnezeu “pur și simplu este”! (în termeni teologici, numim acest aspect “existența eternă prin Sine” a Lui Dumnezeu).

- **Din poruncile date de Dumnezeu în versetul 15?**

Dumnezeu i-a spus de asemenea lui Moise să le zică israeliților că „Domnul”, Dumnezeuul taților lor, Avraam, Isaac și Iacov, este Cel care I-a trimis.

„Domnul” este tradus un cuvânt din ebraică („Yahweh” sau „Iehova”) care esențialmente înseamnă același lucru ca „Eu sunt”. Este numele personal al lui Dumnezeu. Pe măsură ce studiem Biblia, învățăm că existau mulți dumnezei falși și aveau și ei la rândul lor nume personale (Baal, de exemplu). Însă „Domnul Dumnezeu” sau „Domnul” este anume singurul Dumnezeu adevărat, Creatorul cerurilor și al pământului – Dumnezeuul Bibliei!

14 Urgiile și Paștele

Pentru a-i elibera pe israeliți, Dumnezeu a trimis o serie de urgii (plăgi) peste Egipt. Aceste plăgi au inclus și moartea întâiului născut din fiecare familie. Totuși, Dumnezeu i-a păzit pe aceia care și-au exprimat în mod adecvat credința în El. *Exodus 12:1-13, 21-23*

a. Dumnezeu a trimis o serie de plăgi cumplite asupra Egiptului. El a trimis aceste plăgi pentru a-și demonstra puterea asupra zeilor falși ai Egiptului și pentru a-l convinge pe Faraon să îi elibereze pe israeliți. Cea de-a zecea și ultima plagă a provocat moartea primului născut, atât dintre animale cât și în rândul oamenilor.

Sumarizează interacțiunile dintre Moise și Faraon cât și primele nouă urgii care au rezultat din refuzul lui Faraon de a-i elibera pe israeliți din sclavia lor în Egipt. Explică modul în care aceasta a fost de fapt o luptă între zeii falși, păgâni ai egiptenilor și adevăratul Domnul Dumnezeu – Creator al israeliților, cel prezentat în Biblie.

b. Citește Exodus 12:1-13, 21-23.

- Conform poruncii lui Dumnezeu, ce condiții trebuia să îndeplinească animalul care urma să fie jertfit? (vezi versetul 5)

„Mielul vostru să aibă un an și să nu aibă meteahnă. Puteți lua un miel sau un ied.” (versetul 5)

Ce trebuiau să facă israeliții cu sângele acestui animal? (vezi versetele 7, 22).

Aceștia trebuiau să ia o parte din sânge și să îl pună (folosind un snop de isop pe post de pensulă) în trei locuri în jurul ușii: (1) pe stâlpul (ușorul) stâng al ușii, (2) pe stâlpul (ușorul) drept al ușii și (3) pragul de sus al ușii – grinda orizontală de deasupra ușii casei în care mâncaseră mielul fript de la jertfă.

Pentru unii lideri de studiu biblic, va exista tentația de a explica modul în care cele trei puncte de aplicare a sângelui descriu un contur al unei cruci. În acest punct totuși, nu intra în acest subiect.

- Datorită cărui semn avea să ocolească Dumnezeu o locuință fără să aducă plaga morții? (vezi versetele 12-13, 23)

Când Domnul Dumnezeu a trecut prin Egipt în acea noapte, dacă El vedea sângele mielului jertfit pus pe ușa unei case, El avea să o ocolească – El nu avea să aducă judecată asupra acelei locuințe.

Aplicarea sângelui, așa cum a indicat Dumnezeu, era un exercițiu de credință în Domnul Dumnezeu din partea capului familiei.

O bună întrebare în acest moment ar fi: „Când o persoană pune sângele mielului jertfit pe ușă, așa cum indicase Dumnezeu, ce anume credea ea să fie adevărat despre Domnul Dumnezeu?”

Câteva dintre răspunsurile corecte sunt:

1. Că Domnul Dumnezeu este un Dumnezeu adevărat.
2. Că El oferă oamenilor ocazia de a evita judecata Sa.
3. Că El se va ține de promisiuni și că putem avea încredere în cuvântul Său.
4. Că El îi va proteja pe cei ce își exercită credința adevărată în El.

5. *Că El este un Dumnezeu atotputernic, mai puternic decât așa-numiții zei ai Egiptului.*

- **Dumnezeu a instituit un mod de aducere aminte care să le reamintească israeliților de această izbăvire de moarte. Cum s-a numit această sărbătoare de aducere aminte? (vezi versetul 27).**

Dumnezeu le-a spus israeliților să le zică copiilor lor că această aducere aminte este „Jertfa de Paște în cinstea Domnului.” Chiar și până astăzi, sărbătorirea Paștelui este valabilă în fiecare an pentru mulți dintre descendenții lui Israel.

15 Exodul (ieșirea) israeliților din Egipt

În timp ce Moise îi conducea pe israeliți spre ieșirea din Egipt, Dumnezeu a creat un drum prin apele Mării Roșii. Dumnezeu a făcut acest lucru pentru a pregăti înaintarea israeliților spre țara promisă, Canaan. *Exodul 14:1-31*

a. Citește Exodul 14:1-12.

De ce s-a transformat atât de repede îndrăzneala israeliților (vezi versetul 8) în frică (vezi versetul 10)?

De îndată ce israeliții au realizat că Faraon și armata lui se apropiau de ei, îndrăzneala lor s-a transformat în teamă.

b. Conform versetelor 1-2 și 9 din Exodul 14, cum s-a numit locul în care israeliții și-au așezat tabăra?

Aceștia au tăbărit între Migdol și Marea Roșie aproape de Pihahiro, înainte (vis a vis) de Baal Țefon.

Identifică locația aproximativă a locului respectiv pe harta de la pagina 8.

Nimeni nu cunoaște cu siguranță localizarea exactă a acestor locuri, dar Pi-Hahiro era probabil aproape de zona indicată pe harta de la pagina 8.

c. Citește Exodul 14:13-14.

Ce expresii ale credinței în Dumnezeu vedem în cuvintele lui Moise?

Moise credea cu tărie că Domnul Dumnezeu care i-a condus până în acest punct avea să îi salveze de la orice rău din mâinile egiptenilor. El a mers atât de departe încât a spus că pe „egiptenii pe care îi vedeți astăzi, nu îi veți mai vedea” și că „Domnul se va lupta pentru voi; voi trebuie doar să tăceți.”

d. În timp ce citești a doua parte a acestui capitol, identifică cel puțin trei miracole pe care le-a săvârșit Dumnezeu. Acestea au fost minunile pe care Dumnezeu le-a săvârșit pentru a-i scăpa pe israeliți din Egipt.

Citește Exodul 14:15-31.

Identifică și analizează minunile pe care Dumnezeu le-a împlinit.

1. *Stâlpul de nor care îi conducea pe israeliți s-a mutat în spatele lor, între armatele egiptene și israeliți. Dumnezeu a făcut să fie lumină pe o parte a norului și întuneric pe cealaltă. Norul îi împiedica pe egipteni să se apropie de israeliți.*
2. *Domnul a despărțit apele Mării Roșii și a uscat fundul mării pentru a crea un drum pe care israeliții să scape de egipteni.*
3. *După ce israeliții au traversat Marea Roșie în siguranță, Domnul a închis apele Mării Roșii pentru a-i distruge pe egiptenii care îi urmăreau.*

16 Cele Zece Porunci

În pustia dintre Egipt și Canaan, Dumnezeu, Cel ce este cu desăvârșire Sfânt, le-a dat israeliților un set de legi. Aceste legi exprimă scârba Sa față de păcat. Exodul 20:1-17

a. Dumnezeu a dat națiunii Israel un sistem complet de legi. Elementul central al acestui sistem îl reprezenta un set de zece legi denumite Cele Zece Porunci.

Citește Exodul 20:1-17 și identifică aceste zece legi.

Prima poruncă (versetul 3) = Să nu ai alți dumnezei afară de Mine.

Datorită faptului că Dumnezeu este Creatorul nostru, noi îi aparținem și numai El este demn de închinarea noastră și de loialitate noastră. Nimic din viețile noastre nu ar trebui să aibă întâietate înaintea Domnului Dumnezeu. Cu atât mai mult acest lucru este adevărat cu privire la „zeii” falși, deoarece aceștia nu sunt măcar dumnezei, deloc.

Dacă noi punem orice din viața noastră înaintea de Dumnezeu Domnul, vom încălca prima poruncă.

A doua poruncă (versetele 4-6) = Să nu te închini înaintea [idoli]lor.

Cea de-a doua poruncă este oarecum similară celei dintâi, dar nu este la fel. Bazându-ne pe prima poruncă, știm că este greșit să creăm vreo reprezentare materială (idol) și prin aceasta să ne închinăm unui zeu fals. Dar, această poruncă este mai cuprinzătoare de atât. Este greșit să facem idoli (imagini materiale) chiar dacă prin ele am încerca să ne închinăm adevăratului Domn Dumnezeu. Creatorul Domnului Dumnezeu prezentat în Biblie este un duh care nu poate fi redus la o reprezentare materială.

Dacă ne creăm orice reprezentare fizică și prin ea încercăm să ne închinăm unui zeu fals sau chiar adevăratului Domn Dumnezeu, atunci am încălcat cea de-a doua poruncă.

A treia poruncă (versetul 7) = Să nu iei în deșert Numele Domnului Dumnezeului tău (nu folosi greșit numele Domnului, NTR).

„A lua în deșert numele Domnului” ar însemna să folosim numele Său sfânt cu ușurință sau în glume, într-un mod care nu arată realmente respect față de El sau numele Său.

Dacă facem acest lucru, am încălcat cea de-a treia poruncă.

A patra poruncă (versetele 8-11) = Adu-ți aminte de ziua de odihnă, ca s-o sfințești.

La finele săptămânii de creație (evenimentul doi, la pagina 12), Biblia ne spune că Dumnezeu S-a odihnit în cea de-a șaptea zi (Geneza 2:1 – 3). Dumnezeu nu S-a odihnit pentru că ar fi fost obosit, deoarece un Dumnezeu atotputernic nu obosește niciodată. Dumnezeu S-a „odihnit” în acea zi pentru a stabili un precedent pentru oameni. Dumnezeu ne-a creat în așa fel încât să avem o nevoie omenească de a ne lua momente periodice de odihnă. În prima parte a Bibliei (Vechiul Testament) Dumnezeu a instituit un plan pentru israeliți care le cerea acestora să se odihnească și să concentreze numai pe El în cea de-a șaptea zi – numită „Sabat”.

Deși planul lui Dumnezeu s-a schimbat oarecum în cea de-a doua parte a Bibliei (Noul Testament), El încă dorește ca noi să nu facem abuz de noi înșine prin a da greș în a ne odihni regulat și periodic.

Dacă ignorăm principiul de „odihnă” în viețile noastre, atunci am încălcat o rutină importantă pe care Dumnezeu o dorește în viețile noastre.

A cincea poruncă (versetul 12) = Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta.

Autoritatea părinților asupra copiilor, autoritate stabilită de Dumnezeu, este un principiu fundamental al vieții de fami-

lie, acesta existând încă de pe vremea lui Adam și a Evei. Din cauza naturii păcătoase pe care copiii o moștenesc de la părinții lor, și într-o ultimă formă de la Adam și Eva, toți copiii (într-o măsură sau altă) se opun uneori acestei autorități și își necinstesc părinții pe parcurs.

Atunci când (copii fiind) nu ne respectăm părinții, încalcăm cea de-a cincea poruncă.

A șasea poruncă (versetul 13) = nu ucide.

Cuvântul din ebraică folosit în acest pasaj tradus cu „a ucide”, „a omori” sugerează o „crimă premeditată” și nu interziceuciderea într-un caz de auto-apărare adevărat.

Gravitatea crimei este ușor de înțeles atunci când ne amintim că Dumnezeu a creat bărbatul și femeia „după chipul și asemănarea Sa”. Astfel, un omor este, dintr-un anumit punct de vedere, un atac asupra lui Dumnezeu Însuși.

Notă: Este probabil un lucru înțelept să eviți discuții despre război, pedeapsa cu moartea, etc. Acelea sunt întrebări foarte bune pe care ar trebui să le notezi și cărora să te adresezi la o dată ulterioară. Însă, în acest moment, aceste discuții pot deraja punctul focal al studiului.

Într-o secțiune ulterioară din Biblie învățăm că și o ură cu rădăcini adânci față de alți oameni este ca o crimă.

Când oamenii, acționând pe baza propriilor impulsuri egoiste, iau viața unei alte ființe umane, aceștia încalcă cea de-a șasea poruncă.

A șaptea poruncă (versetul 14) = să nu preacurvești (nu comite adulter).

Există o serie de păcate sexuale menționate în Biblie, toate definite în mod clar ca fiind o încălcare a legii sfinte a lui Dumnezeu. În cadrul acestei porunci, Dumnezeu se axează pe păcatul adulterului – relație sexuală ce implică o persoană căsătorită cu o altă persoană ce nu îi este șot/șotie.

Într-o secțiune ulterioară a Bibliei învățăm că o încălcare a legii lui Dumnezeu este și dorința apăsătoare de a întreține relații sexuale cu o persoană cu care nu ești căsătorit, chiar dacă actul în sine nu este consumat.

Atunci când oamenii intră în relații sexuale cu persoane cu care nu sunt căsătoriți, atunci ei încalcă cea de-a șaptea poruncă.

A opta poruncă (versetul 15) = nu fura.

Dumnezeu afirmă clar în Biblie faptul că proprietatea personală trebuie respectată de ceilalți.

Atunci când luăm lucruri care nu ne aparțin, încalcăm cea de-a opta poruncă.

A noua poruncă (versetul 16) = nu depune mărturie falsă împotriva altora.

Principiul acestei porunci este unul simplu – nu fi necinstit, nu minți.

Oricând nu vorbim cu sinceritate, fie cu privire la „lucruri mari” sau cu „minciuni nevinovate”, încalcăm cea de-a noua poruncă.

A zecea poruncă (versetul 17) = nu pofti la lucruri care aparțin altora.

Cea de-a zecea poruncă este o extensie a poruncii a opta. Nu numai că este greșit să furi dar este de asemenea greșit să îți dorești cu ardoare lucruri pe care le dețin alții.

De fiecare dată când râvnim lucruri pe care le au alții, încalcăm cea de-a zecea poruncă.

b. Ce ne descoperă aceste legi cu privire la natura și la caracterul lui Dumnezeu?

Aceste legi ne dezvăluie faptul că Dumnezeu este sfânt, drept și corect.

În momentul în care legile le-au fost date israeliților de Domnul Dumnezeu, acestea erau unice.

Sistemele religioase ale oamenilor care trăiau în preajma israeliților în acea vreme nu aveau un astfel de set de înalte standarde morale care să îi guverneze pe oameni. Așadar, imoralitatea respectivelor societăți era complet nerestricționată. Păcatele de natură sexuală, răzvrătirea copiilor, nesinceritatea, furtul, închinarea la idoli, crima și alte forme de violență erau de nestăpânit.

Toate acestea tind să fie aspecte tipice ale societăților care eșuează în a-L recunoaște, respecta și asculta pe sfașul Domnului Dumnezeu care este Creatorul și Stăpânul nostru.

c. În cultura în care trăiești, care dintre aceste legi sunt deseori încălcate?

Răspunsul la această întrebare va varia de la o cultură la alta, însă în cele mai multe cazuri, participanții la studiu vor răspunde „toate!”. Dacă există una sau două încălcări ale legii lui Dumnezeu care sunt pronunțate în cultura în care trăiești tu, atunci adresează-te acelor păcate mai în detaliu.

d. Ce anume ne transmit aceste legi despre natura și caracterul uman?

Aceste zece porunci servesc drept un fel de par de măsurătoare pentru omenire în mod general, și pentru noi (ca indivizi) în mod particular. Atunci când ne evaluăm cu onestitate viețile în lumina acestor standarde morale, nici o persoană nu se ridică la înălțimea așteptărilor, într-o măsură sau alta.

e. Câte dintre legile lui Dumnezeu trebuie să încalce o persoană pentru a se face vinovată de păcat? Gândește-te la Adam și Eva. Vezi evenimentul 5 descris la pagina 14.

Atunci când Adam și Eva nu au ascultat o lege pe care Dumnezeu le-a dat-o, ei au murit din punct de vedere spiritual (au devenit separați de relația apropiată pe care o aveau cu Domnul Dumnezeu, Creatorul lor). Datorită faptului că Dumnezeu este pe deplin sfânt și fără păcat, a fost nevoie doar de un singur act de neascultare din partea lor pentru a nu mai fi pe aceeași lungime de undă cu caracterul sfânt al Domnului Dumnezeu.

Relatarea cronologică a Bibliei:

Cum este Dumnezeu descris în evenimentele   ? (paginile 18–19)

17 Cortul Întâlnirii (Tabernaculul) din pustie

Dumnezeu i-a dat apoi lui Moise instrucțiuni cu privire la construirea unui cort portabil pentru închinare. În acest cort, israeliții aduceau jertfe și primeau iertarea pentru păcatele lor. *Exodul 40:17-34; Leviticul 1:1-4, 10*

a. Citește Exodul 40:17-34.

Compară ceea ce citești în acest text cu reprezentarea grafică a cortului, de la pagina 10.

Exodul 40:17-34 ne oferă o descriere succintă a aranjamentului pieselor de mobilier din Tabernacul. Identificarea câtorva obiecte menționate în acest pasaj poate să nu fie evidentă sau clară.

„Mărturia” menționată aici se referă la cele două tablete de piatră pe care fuseseră scrise Cele 10 Porunci. Acestea reprezentau o înregistrare în scris a legilor lui Dumnezeu pentru poporul Său. Așa cum indică versetul 20, tabletele de piatră au fost așezate în interiorul Chivotului.

„Masa” din versetul 22 era masa cu pâinile pentru punerea înaintea. Altarul de aur (altarul tămâierii) era micul altar care a fost așezat înaintea draperiei care despărțea locul sfânt mai mare de Locul Preasfânt, unde era așezat Chivotul.

Celelalte obiecte menționate în aceste versete ar trebui să fie identificate cu ușurință în desenul cu Tabernacul.

Dacă acest studiu este îndrumat de un lider, atunci liderul ar trebui să fie pregătit să explice funcțiile și scopurile părților majore ale Tabernacului.

16 capitole din această carte a Bibliei (Exodul 25-40) sunt necesare pentru a descrie pe deplin Tabernacul. Te încurajăm să citești și să studiezi aceste capitole în vederea pregătirii pentru expunerea unei imagini de ansamblu a Tabernacului pentru înțelegerea clară a participanților la studiu.

În total, mai bine de 50 de capitole din Biblie sunt dedicate descrierii Tabernacului și funcțiilor sale. Este evident faptul că acest loc era foarte important în perioada în care a fost întrebuițat.

De asemenea, este foarte important să studiezi Împlinirea speranței. Aceasta servește drept lecție grăitoare pentru clarificarea modului în care bărbați și femei păcătoși se pot simți liberi să accepte iertarea păcatelor lor de la Dumnezeu.

Toate informațiile de care ai nevoie pentru a fi echipat să explici Tabernacul pot fi găsite pe următorul website, pe care îl recomandăm cu căldură. Îți recomandăm totodată să achiziționezi și pamfletul „Tabernacul” și trusa model a Tabernacului, de asemenea disponibilă la această adresă online: <http://www.the-tabernacle-place.com/> Sau poate fi achiziționat online la Olive Tree app dar este în engleza.

*Pe cât posibil, folosește-te de modelul Tabernacului pentru a explica în această parte a studiului din **Împlinirea speranței**, trăsăturile și rolurile pe care le avea Tabernacul.*

b. Cortul Întâlnirii era un loc de închinare, dar totodată era un loc unde păcatul unui om putea fi ispășit (acoperit sau iertat). Ispășirea păcatului se realiza prin aducerea unui animal ca jertfă din cireada sa de vite sau din turma sa de capre și de oi sau dintre păsările sale.

Animalul adus ca jertfă era un substitut al persoanei care îl aducea și murea pentru a ispăși păcatul acelei persoane.

Citește Leviticul 1:1-4 și 10-14.

Rezumă modul în care se proceda la aducerea unei jertfe.

Modul corect de a studia despre structura și mobilierul Tabernacului începe din interior (unde locuia Dumnezeu) spre exterior (unde oamenii păcătoși se apropiau de Dumnezeu prin intermediul jertfelor). Pe măsură ce îndrumi participanții prin studiu, începe cu Chivotul și cu Capacul ispășirii din Locul Preasfânt și apoi continuă în studiu spre exterior, către altarul mare de bronz care era așezat chiar lângă poarta curții interioare.

Apoi, axează-te pe versetele 1-4 și cere participanților să rezume procedura despre care se vorbește în versete. Evidențiază așezarea mâinii unei persoane pe capul animalului nevinovat și explică ce anume ce petrecea în acel moment – în ochii lui Dumnezeu, păcatul persoanei care oferea jertfa era transferat la animalul nevinovat care avea apoi să moară drept substitut pentru păcatele celui care îl oferea.

c. Ce similarități vezi între ceea ce se întâmplă la Cortul Întâlnirii și ceea ce s-a întâmplat în cadrul evenimentului 8 descris la pagina 15?

Cea mai evidentă asemănare este aceea că animale nevinovate au murit datorită păcatelor ființelor umane. În ambele cazuri, acest plan a fost regizat de Dumnezeu pentru ca oamenii să poată primi un beneficiu special.

18 Șarpele de bronz

Pe drumul lor spre Canaan, israeliții s-au răzvrătit împotriva lui Dumnezeu. Drept pedeapsă, au fost mușcați de șerpi veninoși. Însă Dumnezeu, în îndurarea Sa, a oferit o soluție la suferința lor. *Numeri 21:4-9*

a. Citește Numeri 21:4-9 și identifică fiecare dintre următoarele părți ale episodului respectiv:

Oferă, pe scurt, contextual acestei relatări. Explică modul în care israeliții au eșuat în a avea încredere în Dumnezeu la Kadeș (indică acest loc pe harta de la pagina 8) și explică despre cum au umblat ei prin pustietatea Sinaiului timp de aproximativ 40 de ani de zile. În această pustietate s-a petrecut evenimentul prezent.

- **Păcatul necredinței și al răzvrătirii** - ⁵ "Și [poporul] a vorbit împotriva Domnului și împotriva lui Moise: „De ce ne-ați scos din Egipt, ca să murim în pustie? Nu mai avem nici pâine, nici apă și sufletul nostru s-a scârbit de această mâncare mizerabilă!” NTR
- **Judecata** - ⁶ "Atunci Domnul a trimis împotriva poporului niște șerpi veninoși; ei i-au mușcat pe israeliți și mulți din popor au murit. "
- **Mărturisirea păcatului** - ⁷ Poporul a venit la Moise și i-a spus: „Am păcătuit, căci am vorbit împotriva Domnului și împotriva ta...
- **Rugăciunea de izbăvire** - ... „Roagă-te Domnului să alunge de la noi acești șerpi.” Moise s-a rugat pentru popor.”
- **Soluția oferită de Dumnezeu** - ⁸ "Domnul i-a zis lui Moise: „Fă un șarpe și agață-l pe un stâlp. Oricine este mușcat și va privi spre el, va trăi.”
- **Credința** - ⁹ "Și astfel, Moise a făcut un șarpe din bronz și l-a înălțat pe un stâlp. Oricine era mușcat de vreun șarpe și privea spre șarpele din bronz...
- **Viața** - ... trăia.”

b. Ce trebuia să facă un israelit pentru a fi salvat de la moarte?

Persoana respectivă trebuie pur și simplu să recunoască nevoia pe care o avea și, prin credință, să își îndrepte privirea către purtarea de grijă pe care le-o oferise Dumnezeu. Nu era nimic magic la șarpele de bronz (ceea ce este confirmat și în alt loc din Biblie). Dumnezeu s-a folosit de acesta pentru a salva oamenii care erau pe moarte prin credința pe care aceștia o aveau în promisiunea Sa și în purtarea Sa de grijă.

c. Reține acest eveniment, deoarece un învățător foarte important va face referire la el mai târziu, pe măsură ce descoperim evenimentele ulterioare din Biblie. Învățătorul respectiv va explica semnificația profetică a acestui eveniment.

Nu o lua înainte cu povestirea oferind în acest punct mai multe informații.

19 Domnia regelui David

După ce israeliții au intrat în Canaan, Dumnezeu i-a condus prin judecători și prin regi. Unul dintre regi a fost regele David. Dumnezeu a promis că împărăția regelui David va dăinui pentru totdeauna printr-un descendent special. 2 Samuel 7:1-16

Câteva sute de ani despart acest eveniment de cel anterior (evenimentul 18). Oferă, pe scurt, o imagine de ansamblu a celor petrecute în acea perioadă.

Folosește-te de harta de la paginile 8 (pentru a oferi întâi o prezentare geografică) și 7 (pentru a te concentra apoi pe Canaan) pentru a explica modul în care israeliții și-au croit drum de la partea estică a râului Iordan până la Ierihon.

Explică modul în care israeliții (sub conducerea lui Iosua) au traversat în chip miraculos râul Iordan, au capturat Ierihonul întâi și apoi, într-un final, au cucerit și toate zonele majore ale Canaanului. Întoarce-te la punctul (c) de la evenimentul 11 (sau pagina 17 în Împlinirea speranței, pentru a vedea locul în care Dumnezeu i-a promis lui Avraam că toate aceste lucruri vor avea loc).

Explică cum Dumnezeu și israeliții nu strămutau oameni nevinovați. Oamenii care locuiau în Canaan (canaaniții) duceau de secole întregi vieți incredibil de imorale și rele (chiar își ardeau copiii drept jertfe vii) iar cucerirea pământurilor lor a reprezentat judecata lui Dumnezeu asupra lor pentru păcatele de care dăduseră dovadă. Numai harul Său amânase judecata!

a. În Canaan, Israel a fost condus de câțiva judecători, iar ulterior printr-o succesiune de regi.

Oferă, pe scurt, o explicație cu privire la perioada judecătorilor:

1. *Israelii începuseră să trăiască asemenea oamenilor imorali pe care îi alungaseră.*
2. *Apoi, ca judecată pentru păcatele lor, diferite grupuri de războinici cuceritori i-au subjugat și i-au condus în diferite perioade de ani.*
3. *Apoi, ei întotdeauna strigau către Domnul, Dumnezeul lor și îi cereau să îi ajute cu situația nefastă în care se aflau.*
4. *Apoi, de multe ori Dumnezeu le-a ridicat lideri („judecători”) dintre israeliții care îi adunau și îi conduceau să își învingă cuceritorii.*
5. *Apoi, întregul ciclu se repeta, din nou și din nou.*

David, cel de-al doilea rege, a fost cel mai măreț și mai evlavios dintre toți.

Explică cum, după câteva sute de ani în care au fost conduși de acești judecători, israeliții l-au cerut lui Dumnezeu să le ofere un rege iar un om numit „Saul” a fost cel numit drept primul lor rege. Mai târziu, Dumnezeu l-a ridicat pe David drept rege.

Citește 2 Samuel 7:1-7.

Ce fel de „casă” dorea David să construiască pentru Dumnezeu?

Până în acest moment, nu existase nici un templu permanent în care oamenii ar fi putut să meargă și să se închine Domnului Dumnezeu. Chivotul Mărturie, unde Dumnezeu coborâse pentru a locui cu oamenii Săi, fusese „găzduit” într-un cort-Tabernacul portabil care fusese mutat din loc în loc timp de mulți ani. Chiar și în era regelui David, nu exista un templu în care Dumnezeu să se întâlnească cu oamenii chiar dacă David locuia într-un palat frumos. Totuși, David și-a exprimat dorința de a construi un templu („Casă”) pentru Domnul, dar această sarcină o avea să revină fiului său, Solomon.

Notă: David a adunat materiale și a făcut planurile pentru ridicarea unui templu impresionant în Ierusalim. Acest templu a fost construit ulterior de fiul său, regele Solomon.

b. Ține cont de faptul că termenul „casă” semnifică uneori și descendenții unei persoane.

Explică despre felul în care cuvântul „casă” este aici întrebuințat în două moduri diferite – aceasta este ceea ce uneori numim un „joc de cuvinte”.

Citește de la ultima propoziție din 2 Samuel 7:11 până la versetul 13 inclusiv.

Ce fel de „casă” promite Dumnezeu că îi va întemeia lui David?

În cultura acelei vremi și aceluși loc, o „casă” reprezenta un mod de a te referi la o dinastie regală – o succesiune de lideri puternici din aceeași familie. Astfel, Dumnezeu i-a promis regelui David că o serie de conducători puternici (regi) aveau să fie urmașii săi și că aceștia vor conduce în locul său încă mult timp după ce el va fi murit.

În anumite țări, acest termen încă este folosit astfel – „Casa Windsor”, de exemplu (în Marea Britanie).

c. Citește 2 Samuel 7:16.

Care sunt detaliile care indică faptul că această promisiune cu privire la întemeierea unei „case” pentru David se extinde cu mult dincolo de domnia fiului său, Solomon?

Domnul Dumnezeu a spus că tronul și casa lui David vor dăinui veșnic! Din relatările istorice știm că Solomon a domnit doar timp de 40 de ani.

d. Ghicește numele tribului israelit din care provenea David. Indiciu: Amintește-ți promisiunea pe care Israel o făcuse fiului său Iuda în Geneza 49:10. Recapitulează evenimentul 12 de la pagina 17.

Regele David provenea din tribul lui Iuda.

Reamintește participanților la studiu că nepotul lui Avraam, Iacov (al cărui nume a fost schimbat în „Israel”), a avut doisprezece fii. Atunci când descendenții lui Iacov au format națiuni, fiecare dintre fii săi a devenit capul unui trib. Chiar înainte ca Israel (persoana) să moară, el a făcut o profeție cu privire la fiecare dintre fii săi și triburile lor.

Geneza 49:10 înregistrează profeția pe care Israel a făcut-o cu privire la tribul numit după fiul său Iuda.

Discută cu participanții – legătura dintre Geneza 49:10 și promisiunea pe care Dumnezeu a făcut-o regelui David cu privire la o dinastie regală eternă.

20 **Profeții despre venirea lui Mesia**

De-a lungul istoriei israeliților, Dumnezeu i-a inspirat pe profeții Săi să prezică multe detalii cu privire la un israelit deosebit. Acesta avea să se nască într-o vreme viitoare și avea să fie **Rege și Mântuitor**.

Isaia 7:14; 9:1-2, 6-7; Isaia 52:13—53:12

a. Nașterea Sa: Citește Isaia 7:14.

¹⁴ „De aceea Însuși Stăpânul vă va da un semn. Iată, fecioara va rămâne însărcinată, va naște un Fiu și îi va pune numele Emanuel.”

Amintește-ți faptul că Dumnezeu promisese că Acela care avea să îl înfrângă pe Satan se va naște din sămânța femeii. Însă nu se făcuse nici o referire la existența unui tată. Recapitulează evenimentul 7 de la pagina 15.

¹⁵ „Voi pune dușmănie între tine și femeie, între sămânța ta și Sămânța ei; El îți va zdrobi capul, iar tu îi vei zdrobi călcâiul.”

Ce legătură posibilă identifici între Geneza 3:15 și Isaia 7:14?

Există câteva dificultăți interpretative legate de ambele pasaje, așadar nu pune prea mult accent pe posibila legătură.

Ar fi corect să spunem că:

1. Persoana care îl va învinge pe Satan, cea promisă în Geneza 3:15, avea să fie „Sămânța” (sau urmașul) femeii. Nu face nici o precizare cu privire la tatăl. Se poate ca acesta să fi fost un indiciu cu privire la nașterea Persoanei care avea să îl învingă pe Satan dintr-o fecioară.
2. În Isaia 7:14 profetul lui Dumnezeu, Isaia, a promis un semn israeliților – o fecioară va rămâne însărcinată și va naște un Fiu. Numele acestui Fiu născut dintr-o fecioară avea să fie „Emanuel”, care literalmente înseamnă „Dumnezeu este cu noi”.
3. Este posibil ca aceste două promisiuni profetice să facă referire la una și aceeași persoană. Unii erudiți sunt de părere că există într-adevăr o legătură între aceste două versete.

b. Locul Său de naștere: Citește Mica 5:2.

² „Dar tu, Betleeme Efrata, deși ești neînsemnat printre miile lui Iuda, totuși din tine Îmi va ieși Cel Ce va fi Conducător în Israel, Cel a Cărui origine este din vechime, chiar din zilele veșniciei.”

Explică participanților că „Betleem Efrata” era un mic oraș localizat în zona Canaanului, oraș deținut de israeliții din tribul lui Iuda. Localizează-l (Betleemul) pe harta de la pagina 7.

Cum se leagă acest verset de promisiunea referitoare la sceptorul din Geneza 49:10? Recapitulează evenimentul 12 de la pagina 17.

Aproape de momentul morții sale, Israel (persoana) a prezis că un domnitor regal și legiuitor va veni dintre urmașii lui Iuda și că „oamenii” sau „popoarele” aveau să asculte de acest rege.

În evenimentul anterior (evenimentul 19) am văzut că (1) David a fost un rege din tribul lui Iuda* și că (2) Dumnezeu a promis o dinastie regală de regi ce aveau să fie urmașii lui David.

*Notă: David era din orașul Betleem.

Mica scrie la aproximativ 300 de ani de la moartea regelui David. El pare să profetească despre cum un alt conducător israelit avea să vină din Betleem. Însă apoi, Mica adaugă ceva unic cu privire la acest Conducător ce avea să vină – anume, că originea Sa este „din vechime, chiar din zilele veșniciei!”.

Ce ar putea să însemne aceasta? Reține o clipă ce ai citit.

c. Lucrarea Sa în Galileea: Citește Isaia 9:1-2 și 6.

Ține cont de faptul că acest ținut era aproape de Marea Galileei.

Localizează pe harta de la pagina 7 această regiune. Observă că include orașele Capernaum, Betesda și Nazaret.

Explică despre cum zone dimprejurul Galileii a fost în repetate rânduri oprimată de către inamicii israeliților timp de aproximativ două sute de ani după moartea regelui David. Mulți dintre israeliți au fost luați captivi. Persoane non-israelite („neamuri”) au fost aduse în acea zonă pentru a-i înlocui pe israeliții care fuseseră luați drept captivi. Așadar, zona cunoscuse o lungă și întunecată istorie de oprinare.

Un copil avea să se nască (un fiu oferit) care să aducă lumină în această zonă.

d. Moartea Sa: Citește Isaia 52:13 – 53:12.

Ce lucruri rele aveau să fie făcute omului descris în aceste versete?

lată câteva dintre acestea:

52:14 – chipul Său (înfățișarea) și forma Sa aveau să fie deformatate mai mult decât cunoscuse vreun om, vreodată.

53:2 – El nu avea să aibă frumusețe sau strălucire (trăsături atractive) care să îi determine pe oameni să fie atrași de El.

53:3 – El avea să fie disprețuit și părăsit; oamenii aveau să își întoarcă fața de la El.

53:4 – El avea să fie zdrobit de Dumnezeu, să fie lovit de El.

53:5 – El avea să fie rănit și zdrobit.

53:7 – El avea să fie chinuit și asuprit; să fie dus ca un miel la tăiere.

53:8 – El avea să fie nimicit de pe tărâmul celor vii (ucis!).

Ce lucruri bune se vor petrece ca rezultat al suferinței Sale?

lată câteva dintre acestea:

52:15 – El avea să „uimească multe neamuri” (întreabă, retoric, ce ar putea să însemne acest lucru).

53:5 – Ale Sale răni și lovituri aveau să fie pentru noi – El avea să ia asupra Sa pedeapsă pe care noi o merităm.

53:6 – Dumnezeu avea să pună asupra Lui păcatele (nedreptatea, nelegiuirile) noastre, într-un mod similar cu cel descris în evenimentul 17 de la pagina 20.

53:11 – Prin El (numit aici „Robul Meu [al lui Dumnezeu] Cel drept”) mulți aveau să fie „îndreptățiți” deoarece El a purtat păcatele lor.

53:12 – Dumnezeu avea să îi „dea o parte la un loc cu cei mari”, datorită faptei nobile pe care avea să o facă – să moară pentru păcatele multor păcătoși.

e. Învierea Sa din morți: Citește Psalmul 16:8-10.

Ce sugerează versetul 10?

Prima parte a versetului („căci nu-mi vei lăsa sufletul în Locuința Morților” – Sheol) pare să facă referire la partea imaterială a acestui om (spiritul sau sufletul său).

Cea de-a doua parte a versetului („și nici nu vei îngădui ca sfațul Tău să vadă putrezirea”) pare să se refere la faptul că trupul acestui om nu avea să se descompună în mormânt.

f. Împărăția Sa veșnică: Citește Isaia 9:6-7.

Versetul 7 ne indică faptul că Mesia va sta pe tronul lui David, deasupra regatului Său. Acesta își va stabili regatul cu judecată și dreptate, pentru totdeauna!

Ai putea să le reamintești participanților la studiu despre promisiunea din evenimentul 19 (pagina 21) pe care Dumnezeu a făcut-o regelui David.

Relatarea cronologică a Bibliei:

Cum este Dumnezeu descris în evenimentele   (paginile 20–21)

21 Nașterea lui Isus din Nazaret

La vremea hotărâtă, Dumnezeu L-a trimis pe Fiul Său pe pământ. Fiul lui Dumnezeu S-a născut dintr-o fecioară numită Maria. Acest copil special avea să devină Regele și Mântuitorul rânduit pe care Dumnezeu Îl promisese cu secole înainte. *Matei 1:1-2, 18-25; Luca 2:1-14*

a. Citește începutul genealogiei lui Isus, din Matei 1:1 – 2.

Ce lucruri speciale îți amintești cu privire la acești strămoși ai lui Isus?

Avraam > Isaac > Iacov („Israel”) > Iuda

Avraam = vezi evenimentul 11 de la pagina 17.

Dumnezeu l-a chemat pe Avraam din Urul Caldeei. Acesta a plecat cu tatăl său (Terah) spre Haran, unde s-au oprit pentru a locui. După ce Terah a murit, Avraam s-a mutat în Canaan, pământul pe care Dumnezeu promisese să îl ofere urmașilor săi.

Dumnezeu i-a promis lui Avraam că toate familiile pământului vor fi binecuvântate prin el și prin descendenții săi.

Isaac = vezi evenimentul 12 de la pagina 17.

Isaac a fost un fiu special, miraculos pe care Dumnezeu i l-a dat lui Avraam și soției sale, Sara, pe când aceștia erau înaintați în vârstă. Dumnezeu a testat credința lui Avraam cerându-i să îl ofere pe Isaac drept jertfă. Dumnezeu l-a oprit pe Avraam, pentru ca el să nu facă acest lucru și i-a oferit în schimb un înlocuitor, un substituent al jertfei (un berbec), pentru ca acesta să moară în locul lui Isaac. Biblia ne povestește cum Avraam a crezut, încă de la începutul aceluiași eveniment, că Isaac avea să se întoarcă cu el, în viață. El a crezut că Dumnezeu este bun și că are puterea chiar de a-i învia fiul, dacă ar fi fost nevoie.

Binecuvântarea pentru toate familiile pământului pe care Dumnezeu i-a promis-o lui Avraam, avea să vină prin fiul lui Avraam, Isaac.

Iacov („Israel”) = vezi evenimentul 12 (punctul c.) de la pagina 17.

Unul dintre fiii lui Isaac a fost Iacov, al cărui nume a fost schimbat în „Israel” („El se luptă cu Dumnezeu” pentru a primi binecuvântarea lui Dumnezeu) după ce el și-a dedicat viața lui Dumnezeu. Iacov/Israel a avut doisprezece fii. Dumnezeu a aranjat lucrurile în așa fel încât Iosif, un fiu special al lui Israel, să devină un conducător în țara Egiptului. În Egipt, familia lui Israel a devenit un clan foarte extins.

Iuda = vezi evenimentul 12 (punctul c.) de la pagina 17.

De asemenea, vezi evenimentul 19 de la pagina 21 și evenimentul 20 (punctul b.) de la pagina 21.

Pe măsură ce i se apropia moartea, Israel (persoana) a făcut profeții cu privire la toți fiii săi și la toate triburile care aveau să urmeze din ei. Unuia dintre fiii lui Israel, Domnul Dumnezeu i-a prezis că un „sceptru” (toiag folosit de un rege) nu avea să se despartă de tribul lui Iuda iar popoarele aveau să asculte de conducătorul care va purta acel sceptru.

b. Citește Matei 1:18-25. Ce anume din acest text sugerează faptul că Isus a fost un copil special? Notă: Gândește-te la modul în care a fost conceput și la numele Sale: „Isus” și „Emanuel”.

1. *Isus nu a fost conceput în interiorul Mariei printr-un șot uman. Ea era o fecioară atunci când Isus a fost conceput în pântecul ei; a fost o lucrare spirituală supranaturală a lui Dumnezeu.*

2. *Dumnezeu a trimis un înger la Iosif (cel cu care era logodită Maria) care i-a spus că Maria avea să nască un copil pe care îl va chema „Isus” care înseamnă „Iosua (Domnul) mântuie”. Și alți copii de la acea vreme erau numiți „Isus” însă Iosif i-a indicat faptul că acest copil pe care Maria îl va naște, se va ridica la înălțimea numelui Său. – „El își va mântui poporul de păcatele lui.”*
3. *Îngerul a afirmat, de asemenea, că acest copil avea să fie numit „Emanuel”, care înseamnă „Dumnezeu este cu noi”.*

c. Citește Luca 2:1-7 și compară aceste evenimente cu profeția din Mica 5:2. Recapitulează evenimentul 20 de la pagina 21.

Maria, mama lui Isus și bărbatul cu care ea era logodită (Iosif) au locuit în Nazaret. Localizează pe harta de la pagina 7 Nazaretul.

Deși aceștia trăiau în Nazaret la acea vreme, Iosif și Maria erau amândoi din tribul lui Iuda și amândoi erau urmași ai regelui David. Pentru acest motiv, lor li se cerea să meargă la Betleem (unde David se născuse și crescuse), în zona Canaanului rezervată celor din tribul lui Iuda, pentru a se prezenta la recensământul pe care împăratul roman Cezar Augustus l-a cerut la acea vreme. Călătoria din Nazaret era de aproximativ 113 kilometri. Localizează Betleemul pe harta de la pagina 7.

Recapitulează punctul (b) al evenimentului 20 de la pagina 21 din Împlinirea speranței.

În Mica 5:2, cu aproximativ 700 de ani înainte de nașterea fiului Mariei, Isus, profetul lui Dumnezeu Mica a prezis că un Conducător special va veni din Betleem (deși aceasta era doar un oraș mic de lângă pământurile lui Iuda) și că acest Conducător avea să fie „din vechime, chiar din zilele veșniciei.”

Nu comenta în detaliu acest lucru. Doar permite acestui gând să pătrundă în mințile participanților deoarece el va fi clarificat mai târziu, în cadrul studiului.

d. Citește Luca 2:8-14.

Isus este descris drept „un Mântuitor, care este Hristos Domnul”. Care este semnificația cuvintelor „Mântuitor”, „Hristos” și „Domn”? Notă: Termenul „Hristos” este echivalentul grecesc al cuvântului ebraic „Mesia” („Unsul”, „Unicul”, Cel pe care Dumnezeu Îl alege să devină Regele evreu promis).

Mântuitor = Cel care salvează (poate fi folosit pentru diferite tipuri de „salvare”, fizică sau spirituală).

Hristos = tradus aici dintr-un cuvânt din limba greacă; înseamnă același lucru ca un cuvânt din limba ebraică (limba pe care israeliții o vorbeau în vremurile Vechiului Testament), cuvânt care înseamnă „Mesia” sau „Cel Uns”. Israelii credeau că Dumnezeu avea să le trimită un Mesia (Cel Uns de Domnul Dumnezeu) care avea să le fie rege.

Domn = stăpân sau unul care trebuie slujit; era folosit adesea de cei care au scris Biblia pentru a face referire la Dumnezeul Creator (Domnul) prezentat în Biblie.

Împreună, toate aceste cuvinte indică faptul că fiul Mariei avea să fie deosebit – El avea să fie Mesia (Regele Uns) poporului Său, israeliții. El avea să fie Stăpânul lor și, dintr-un anumit punct de vedere, avea să „îi salveze”.

e. La subsolul fiecărei pagini duble de la pagina 22-31, bifează modurile în care este descris Isus.

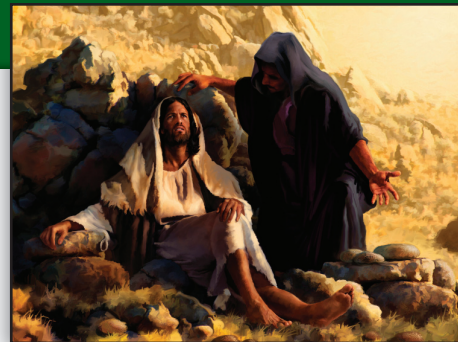
Observă schimbarea caracteristicilor de la finele acestei pagini duble (pe paginile 22-23). Înainte, am căutat trăsăturile (atributele) lui Dumnezeu pe care le puteam vedea în evenimentele pe care tocmai le-am studiat.

Pentru următoarele 20 de evenimente de la paginile 22-31, noi dorim să căutăm toate caracteristicile acestui Isus, care era uneori numit „Isus din Nazaret” (deoarece acolo crescuse El) și care acum este mai degrabă numit „Isus Hristos”.

22 Ispitirea lui Isus de către Satan

La începutul lucrării Sale, Isus Însuși a fost ispitit de Satan. Isus a rezistat însă în fața ispitelor lui Satan aducând afirmații din Cuvântul lui Dumnezeu din Vechiul Testament.

Matei 4:1-11

La acel punct din studiu, probabil că deja ai explicat faptul că „Vechiul Testament” este prima parte a Bibliei. În vremea în care a trăit Isus pe acest pământ, Vechiul Testament deja fusese scris iar Isus îl cunoștea foarte, foarte bine.

a. Duhul lui Dumnezeu a dorit să dovedească faptul că Isus era cu adevărat persoana unică despre care vorbiseră îngerii, la momentul nașterii Sale.

Pentru aceasta, Duhul lui Dumnezeu L-a condus pe Isus în pustietate unde S-a confruntat cu o serie de ispitiri istovitoare venite din partea celui care este ispititorul suprem – Satan.

b. Citește Matei 4:1-4.

Încearcă să rezumi natura primei ispitiri a lui Isus. Cum a răspuns El ispitei?

Lui Isus îi era foarte foame deoarece postise timp de 40 de zile și nopți. Explică participanților care este disciplina „postului” – a se abține de la mâncare pentru a se devota și concentra pe relația cu Dumnezeu.

Satan L-a ispitit pe Isus să creeze pâine din pietre și să își întrerupă postul pentru a-și satisface foamea din trup.

c. Citește Matei 4:5-7.

Încearcă să rezumi natura celei de-a doua ispitiri cu care s-a confruntat Isus.

Satan L-a dus pe Isus pe acoperișul templului din Ierusalim și L-a provocat să dovedească faptul că El este Fiul lui Dumnezeu sărind de pe templu, pentru ca îngerii lui Dumnezeu să se grăbească să îl prindă.

Cum a răspuns El?

Din nou, Isus a citat Cuvântul lui Dumnezeu din Vechiul Testament (Psalm 92:11, 12 și Deuteronom 6:16). Acesta l-a muștrat pe Satan pentru că a încercat să-L ispitească pe „Domnul, Dumnezeu tău” – pentru că a încercat să-L forțeze pe Dumnezeu să răspundă la cererile sale (ale lui Satan).

d. Citește Matei 4:8-11.

Încearcă să rezumi natura celei de-a treia ispitiri a lui Isus.

Satan L-a dus pe Isus pe un munte foarte înalt și i-a arătat toate regatele lumii și splendoarea lor. L-a promis lui Isus că el (Satan) avea să-l ofere (lui Isus) toate acele regate, dacă Isus S-ar fi aplecat înaintea lui și i S-ar fi închinat.

Cum a răspuns Isus acestei ispite?

De această dată Isus l-a muștrat vehement și i-a spus „Pleacă!”. Apoi, Isus a citat din Vechiul Testament, de acolo unde Moise spune poporului Israel „Domnului, Dumnezeului tău, să te închini și numai Lui să-l slujești!”. (Deuteronom 6:13)

e. Recapitulează evenimentul 5 de la pagina 14 și spune cum a răspuns Eva la ispitirea lui Satan. În ce mod diferă răspunsul dat de Isus diavolului?

1. *Eva a cedat înaintea lui Satan; Isus i s-a împotrivit.*
2. *Evei i s-a insuflat îndoială cu privire la Cuvântului lui Dumnezeu; Isus a citat Cuvântul Lui cu încredere.*
3. *Neascultarea Evei față de Dumnezeu a scos la iveală slăbiciunea ei; ascultarea lui Isus față de Dumnezeu a dezvăluit tăria Sa spirituală.*

f. Ce cuvinte îți vin în minte atunci când citești despre modul în care Isus s-a împotrivit ispitirilor lui Satan?

Cere-le participanților să împărtășească și cu ceilalți cuvintele care le vin în minte.

Există mai multe răspunsuri bune posibile pentru această întrebare. Iată câteva: putere, îndrăzneală, rezistentă, curaj, credincioșie, hotărâre, etc.

23 Proclamația lui Ioan Botezătorul

Profetul lui Dumnezeu, Ioan Botezătorul, a vestit faptul că Isus din Nazaret era Regele și Mântuitorul rânduit. El era Mielul lui Dumnezeu care avea să ridice păcatul lumii.

Ioan 1:29-34

a. Isus a crescut în Nazaret unde Iosif, tatăl Său pământesc, lucra ca tâmplar.

b. În jurul vârstei de 30 de ani, Isus și-a început lucrarea publică. În perioada respectivă, un profet renumit pe nume Ioan (Ioan Botezătorul) predica despre venirea lui Mesia și boteza în râul Iordan oameni care se pocăiau de păcatele lor.

Pe harta de la pagina 7, indică locația Nazaretului și legătura acestuia cu râul Iordan, unde lucra Ioan Botezătorul.

Ai putea să-l arăți pe Ioan Botezătorul în imaginea de la evenimentul 22 de la pagina 22 și să oferi o scurtă imagine despre felul simplu și necizelat în care era Ioan, etc.

c. Citește Ioan 1:29.

Îți aduci aminte ce am studiat cu privire la mieii de jertfă care purtau păcatele oamenilor? Recapitulează evenimentul 17 de la pagina 20.

Întoarce-te la pagina 20, evenimentul 17, și cere-le participanților să revizuiască ceea ce își amintesc despre jertfele pe care le aduceau oamenii pe altarul de bronz din apropierea intrării în tabernacul.

Completează informațiile pe care nu și le amintesc, în mod deosebit cele legate de caracteristicile animalelor care erau oferite drept jertfe și cele legate de procesul prin care păcatele persoanei care oferea sacrificiul erau transferate animalului jertfit. Revizuieste și re-explică modul în care animalul lua locul persoanei care aducea jertfa pe altar și modul în care era plătită pedeapsa pentru păcatul acelei persoane.

La ce anume crezi că s-a referit Ioan atunci când L-a proclamat pe „Mielul lui Dumnezeu”?

Asigură-te că participanții au ocazia de a răspunde la această întrebare. Acesta este unul dintre cele mai importante puncte din studiul Împlinirea speranței. Petrece oricât timp este necesar pentru a discuta și clarifica răspunsul la această întrebare.

Ioan Botezătorul afirma că Isus este Cel pe care Dumnezeu L-a trimis să moară pentru noi, pentru ca păcatele noastre să poată fi iertate. Așa cum mieii despre care am citit la un moment anterior din cadrul studiului, au murit pentru oamenii care îi aduceau ca ofrandă pe altarul de bronz din tabernacul, așa și Isus a fost trimis de Dumnezeu pentru „păcatele [întregii] lumii”.

Explică cum vom vedea exact modul în care funcționează toate acestea, mai târziu, pe parcursul studiului.

d. Îți amintești de promisiunea făcută lui Avraam în Geneza 12:3 și 22:18? Recapitulează evenimentele 11 și 12 de la pagina 17.

Întoarce-te la evenimentele 11 și 12 de la pagina 17 din Împlinirea speranței și recapitulează cele referitoare la promisiunea făcută în Geneza 12:3 și repetată în Geneza 22:15-18.

Domnul Dumnezeu a promis să binecuvânteze toate popoarele pământului prin Avraam și urmașii săi.

Isus era un descendent al lui Avraam. Care este legătura dintre Isus și promisiunea făcută de Dumnezeu lui Avraam?

Întreabă participanții dacă au vreo idee cu privire la legătura dintre promisiunea făcută de Dumnezeu către Avraam și urmașii lui cât și despre proclamația lui Ioan Botezătorul potrivit căreia Isus era „Mielul lui Dumnezeu care îndepărtează păcatul lumii!”.

Dacă este nevoie, întreabă: „Dacă Isus ar putea face ceva care să îndepărteze păcatul întregii lumi – al oamenilor din toate popoarele – nu ar fi asta o mare binecuvântare pentru ei?” Discută însă nu intra în detalii despre cum s-ar putea întâmpla un astfel de lucru. Asta se va întâmpla mai târziu, pe parcursul studiului.

e. Citește Ioan 1:30-34.

Ce alte lucruri deosebite aflăm cu privire la Isus?

1. Deși Ioan Botezătorul era un mare profet trimis de Dumnezeu, el a declarat că Isus „este înaintea mea” (înaintea lui Ioan).
2. Deci Ioan Botezătorul era cu câteva luni mai mare decât Isus, el a declarat că Isus „era înainte de mine!” Ce ar putea să însemne acest lucru? Discută pe scurt. Această afirmație sugerează faptul că, într-un anumit sens, Isus a existat înainte ca Ioan Botezătorul să existe.
3. Ioan Botezătorul văzuse Duhul Sfânt al lui Dumnezeu coborând din cer, sub forma unui porumbel, și așezându-Se pe Isus.
4. Ioan a mărturisit că Isus era „Fiul lui Dumnezeu”.

Informații adiționale

În acest studiu, de ce afirmația lui Ioan despre „Mielul lui Dumnezeu” are loc după ispitirea lui Isus din pustietate și nu înainte? Mulți dintre noi am fost învățați că afirmația cu privire la „Mielul lui Dumnezeu” din primul capitol din Ioan a avut loc imediat după ce Isus a fost botezat și imediat înainte ca Acesta să fie dus de Duhul Sfânt în pustietate (acolo unde a fost ispitit de Satan).

Însă, în capitolul întâi din Ioan, nu există nici o afirmație potrivit căreia Isus era atunci botezat (cu ocazia evenimentului descris în Ioan 1). În capitolul întâi, Ioan Botezătorul a vorbit despre fenomenul (coborârea Duhului Sfânt) care a avut loc atunci când Isus a fost botezat, la timpul trecut (ca fiind ceva ce se întâmplase deja). Citește cu atenție Ioan 1:29-34 pentru a observa acest lucru.

Sucesiunea probabilă a evenimentelor:

1. Isus a fost botezat (așa cum vedem în Matei 3:16-17, Luca 3:21-22).
2. În momentul botezului lui Isus, Duhul Sfânt (sub forma unui porumbel) a coborât asupra lui Isus iar Dumnezeu Tatăl și-a oferit cuvintele de aprobare, din cer.
3. Isus a fost apoi dus în pustietate, unde a și fost ispitit.
4. Apoi, Ioan Botezătorul a făcut în acele momente afirmația „Iată Mielul lui Dumnezeu” (așa cum ne este redată în Ioan 1:29-34). Rezistând cu succes la isпитirile lui Satan, Isus și-a demonstrat calificarea de a fi Mielul Domnului, Cel care avea să îndepărteze păcatul lumii.

24 Întâlnirea cu un lider religios

Într-o anumită situație, Isus i-a spus unui lider religios prominent faptul că acesta avea nevoie de o naștere spirituală pentru a intra în Împărăția lui Dumnezeu. *Ioan 3:1-18*

a. Citește Ioan 3:1-4.

Cum a interpretat Nicodim afirmația lui Isus cu privire la nevoia de „a se naște din nou”?

Notă: Spre finalul erei Vechi Testamentare, (Ieremia 31 și Ezechiel 36) Dumnezeu a promis că vechiul legământ încheiat de El și Moise și israeliții va fi înlocuit de un nou legământ. Prin noul legământ, Dumnezeu avea să ofere noi binecuvântări spirituale revigorante, binecuvântări superioare condițiilor externe de spiritualitate din legământul mozaic – El avea să îi stropească (în mod simbolic) cu **apă** pentru a-i curăța de nedreptatea lor și avea să își pună **Duhul** Său Sfânt în ei. Poate că aceasta este nașterea din „duh și apă” despre care vorbea Isus în dialogul cu Nicodim. Nicodim se gândea la viața legalistă de sub vechiul legământ mozaic dar Isus se gândea la o viață spirituală mult mai bună ce cuprindea curățarea de păcate și o motivare spirituală susținută de Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, Duh ce avea să locuiască în oameni.

b. Citește Ioan 3:5-8.

Despre ce fel de „naștere din nou” vorbea Isus?

Isus a clarificat că vorbea despre o nouă naștere spirituală (nu una fizică).

Notă: Mulți erudiți în ceea ce privește Biblia, consideră că fraza „născut din apă” din versetul 5 vorbește despre apa asociată cu procesul nașterii fizice.

c. La ce anume crezi că se referea Isus atunci când vorbea despre necesitatea ca omul să se nască din nou „din Duhul”?

Notă: Întoarce-te la capitolul 1 din Ioan și citește versetele 10-13. Pronumele „El” se referă la Isus.

Nașterea este procesul prin care intrăm inițial în familia umană. Isus a venit pe lume însă a fost respins de mulți dintre ai Săi, iudei (1:11). Însă aceluia care au crezut realmente în El și L-au primit (prin credință) le-a fost oferit dreptul de a deveni membri ai familiei lui Dumnezeu – copiii ai lui Dumnezeu (1:12).

Acest proces de a fi născut în familia lui Dumnezeu nu este unul fizic (legături de sânge, trup uman, voință omenească), nu este o naștere fizică. Este o naștere dumnezeiască, un proces spiritual prin care noi devenim membri ai familiei lui Dumnezeu. Tocmai acest lucru i l-a explicat Isus lui Nicodim două capitole mai târziu.

d. Amintește-ți de experiențele israeliților legate de ridicarea șarpelui de bronz în pustie – episod relatat în Numeri 21:4-9. Recapitulează evenimentul 18 de la pagina 20.

Întoarce-te la Împlinirea speranței, la acel eveniment, și vezi dacă participanții pot rezuma ceea ce s-a întâmplat acolo.

Acum citește Ioan 3:14. Notă: Expresia „Fiul omului” se folosește frecvent cu referire la Isus. Ținând cont de experiențele israeliților în pustie, ce anume crezi că profetea Isus că avea să I se întâmple?

Oferă participanților ocazia de a vedea dacă pot face legătura dintre evenimentul cu șarpele de bronz și ceea ce ar putea să I se întâmple lui Isus. Dar nu explica detaliile a ceea ce avea să I se întâmple lui Isus. Explică participanților faptul că vom învăța mai multe despre acestea mai târziu, pe parcursul studiului.

e. Citește Ioan 3:15-18.

Rezumă ideea principală din aceste versete.

În Numeri 21, israeliții care au privit șarpele de bronz, cu credință în Dumnezeu, au fost salvați de o moarte fizică.

Mai mult chiar decât atât, Dumnezeu ne-a iubit atât de mult încât Și-a trimis Fiul, Isus Hristos, în această lume, pentru ca noi să nu pierim din punct de vedere spiritual, ci să avem viață veșnică. Pentru a primi această viață eternă, noi trebuie să credem (să avem încredere) în Isus. Aceia care nu se încred în Isus trăiesc deja sub condamnarea (judecata) lui Dumnezeu.

Petrece oricât de mult timp este necesar discutând acest lucru, cu atât mai mult dacă participanții exprimă un interes anume cu privire la aceste concepte.

Relatarea cronologică a Bibliei:

Cum este Isus descris în evenimentele ? (paginile 22–23)

Dacă este nevoie, recapitulează cu participanții instrucțiunile punctului (e) al evenimentului 21 („Nașterea lui Isus din Nazaret” din partea de sus a paginii 22 din caietul *Împlinirea speranței*).

Nu te gândi că tu (și participanții) trebuie să găsești toate caracteristicile în cele patru evenimente de pe paginile duble.

Amintește-ti că scopul acestor activități de pe paginile duble este de a ajuta participanții, pe măsură ce aceștia citesc și studiază din Biblie, să învețe despre Isus, despre Cine este El și ce anume a făcut El.

De exemplu, întreabă: „Cum îl vedem descris pe Isus ca fiind o „ființă umană modestă” în oricare dintre aceste evenimente?” Permite participanților să își împărtășească propriile gânduri și apoi poți și tu să oferi câteva în plus.

„L-am văzut pe Isus ca fiind descris drept „Om fără de păcat” în oricare dintre aceste evenimente?”
Discută.

„L-am văzut pe Isus ca fiind descris drept „Dumnezeu întrupat” în oricare dintre aceste evenimente?”
Discută.

Etc... până când toate cele 14 caracteristici ale lui Isus au fost discutate.

Întâlnirea cu o femeie din Samaria

Cu o altă ocazie, Isus i-a explicat unei femei din Samaria modul în care Dumnezeu putea satisface pentru totdeauna setea ei spirituală.

Ioan 4:3-42

a. În vremea lui Isus, majoritatea evreilor îi desconsiderau pe locuitorii Samariei și chiar îi urau. Liderii evreilor le interziceau acestora chiar și să stea de vorbă cu samaritenii, deoarece evreii îi considerau pe samariteni necurați din punct de vedere religios. Având acest fapt în minte, citește Ioan 4:3-9.

Localizează Samaria pe harta de la pagina 7.

Explică faptul că samaritenii aveau proveniențe mixte – aceștia erau în parte iudei și în parte non-evrei. Câteva secole mai înainte, puterile politice străine care guvernau zona la acea vreme, au adus populații străine în Samaria (unde locuiau israeliți) pentru a produce o rasă mixtă de oameni.

Cu aceasta în gând, citește Ioan 4:3-9.

Trasează, pe harta de la pagina 7, ruta pe care, cel mai probabil Isus și discipolii Săi au urmat-o pe măsură ce au mers din Iudeea în Galileea, trecând prin Samaria. Explică faptul că cei mai mulți iudei pur și simplu ocoleau complet Samaria, călătorind de-a lungul malului estic al râului Iordan.

Explică ce lucru „radical” (din punctul de vedere al iudeilor din acea vreme) a făcut Isus pentru că a mers pe acolo. Însă, procedând astfel, Isus a demonstrat că El iubea toți oamenii, indiferent de proveniența lor sau grupul etnic de care aparțin.

b. Citește Ioan 4:10-15.

La ce fel de apă se gândea femeia? Cum anume se deosebea această apă de „apa” despre care vorbea Isus?

Isus a vorbit despre „apa spirituală” care avea să potolească pentru totdeauna setea spirituală a femeii. Femeia credea că Isus vorbea despre apa propriu-zisă care era în fântână din fața lor.

Evidențiază similaritățile dintre înțelegerea greșită a lui Nicodim și înțelegerea eronată a acestei femei din Samaria. Atunci când Isus vorbea despre lucruri de natură spirituală, oamenii se gândeau imediat la lucruri materiale, fizice. Fără îndoială că Isus a făcut în mod intenționat acest lucru, pentru a le capta atenția pentru ca astfel să le poată explica procesul spiritual.

Poți să explici că metafora „apei” (apa spirituală sau apa vie) este întrebuițată de mai multe ori în Biblie. Departe de Dumnezeu, noi avem o sete spirituală – realizăm că ceva important lipsește din viața noastră. Când prin credință Îl invităm pe Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, să pătrundă în viețile noastre, atunci El ne potolește acea sete spirituală – ne oferă o pace și o satisfacție personală care ne lipsea înainte de acest important răspuns al credinței.

c. Citește Ioan 4:16-18.

Ce aflăm din acest text cu privire la viața femeii respective?

Această femeie samariteană fusese căsătorită de cinci ori și acum trăia cu un bărbat cu care nu era căsătorită. Se pare că viața ei era caracterizată de numeroase relații

disfuncționale cu diferiți bărbați.

Observă faptul că Isus nu a condamnat-o, deși învățăturile Sale pe care le putem observa în alte locuri din Biblie fac cât se poate de clar faptul că El nu aproba stilul ei de viață.

Este posibil ca unii dintre participanții la studiu să aibă stiluri de viață similare acestei femei. Dacă lucrurile stau astfel, pur și simplu lasă povestirea să vorbească de la sine și nu îi condamna. Lubește-i, așa cum a făcut și Isus.

d. Citește Ioan 4:19-26.

Ce adevăruri despre Sine îi revelează Isus femeii din Samaria?

Isus l-a dezvăluit faptul că El era Mesia (Hristos), Cel despre care profeții iudaici scriseseră timp de secole întregi.

Fiind samaritană (atât de proveniente non-iudaice cât și iudaice), femeia cunoștea suficient despre tradiția iudaică încât să știe cel puțin o parte din învățăturile Vechiului Testament.

e. Citește Ioan 4:28-29.

Cum putea Isus să știe atât de multe lucruri despre ceea ce făcuse această femeie?

În funcție de contextul cunoștințelor biblice ale participanților, această întrebare poate fi una dificilă sau mai ușoară. Însă, permite-le totuși participanților să încerce singuri. Dacă aceștia nu realizează faptul că Isus este Dumnezeu (acest punct este discutat două evenimente mai târziu în cadrul studiului), ocolește tentația de a răspunde în acest moment la întrebare. Pur și simplu explică faptul că, „vom învăța în curând răspunsul la această întrebare”.

f. Citește Ioan 4:30, 39-42.

Ce atitudine au avut față de Isus alți oameni din Samaria? Ce au hotărât ei să creadă?

Mulți dintre ei au crezut în Isus, anume că El era într-adevăr „Hristos, Mântuitorul lumii”.

Potrivit cu ceea ce am studiat în evenimentele anterioare (în Ioan 1:10-13), crezând în El așa cum au făcut-o, acești samariteni probabil că în momentul respectiv ei cunoșteau acea naștere nouă – nașterea spirituală în cadrul familiei lui Dumnezeu.

26 Isus afirmă că este una cu Dumnezeu

Isus a declarat egalitatea Sa cu Dumnezeu și faptul că este una cu El. Aceste afirmații i-au deranjat extrem de mult pe unii oameni, astfel că aceștia au încercat chiar să îl omoare.

Ioan 5:16-18; Ioan 8:48-59; Ioan 10:22-33

Acesta este, cu siguranță, un subiect cheie din povestire, deoarece întreaga relatare se construiește în jurul problemei „Cine este Isus”?

Conceptele legate de „trinitate” sunt dificile de înțeles pentru persoanele care de abia încep să studieze Biblia și să cerceteze ce înseamnă să fii creștin. Este probabil cel mai bine să nu menționezi cuvântul „trinitate” (de vreme ce este un termen teologic ce nu se regăsește în Biblie) ci mai degrabă explică conceptele cât mai simplu posibil. De asemenea, explică participanților faptul că există numeroase adevăruri despre Dumnezeu, adevăruri pe care mințile noastre umane limitate nu le pot cuprinde pe deplin, iar acesta este unul dintre ele.

Vezi informațiile adiționale (de mai jos) pentru asistență cu privire la modul în care să abordezi acest subiect.

a. Pentru evrei, dacă un om obișnuit pretindea că este Dumnezeu sau că este asemenea lui Dumnezeu, acel om se făcea vinovat de blasfemie. Pedepsa evreilor pentru blasfemie era moartea prin lapidare (omorârea cu pietre).

Explică: din ceea ce am învățat în acest studiu despre caracteristicile lui Dumnezeu, noi putem înțelege cum o persoană care afirmă ca este una cu Dumnezeu sau pe picior de egalitate cu Acesta poate părea insolentă.

b. Citește Ioan 5:16-18.

Adevărat sau fals? Atunci când Isus a pretins că Dumnezeu era Tatăl Său, El a afirmat că natura Sa era fundamental aceeași (și egală) cu natura lui Dumnezeu.

Opțional: în caz că există vreun dubiu cu privire la ce anume susține Isus în acest pasaj, ai putea pune întrebarea: „Ce spune Isus în acest pasaj pentru a ne aduce la cunoștință faptul că El are o relație deosebită cu Dumnezeu?”

1. *Atunci când acei iudei căutau „și mai mult” să-l omoare deoarece El „vorbea despre Dumnezeu ca despre Tatăl Său”, Isus nu a încercat să nege faptul că ar fi afirmat despre Dumnezeu că este Tatăl Său. (versetele 18-19)*
2. *El a susținut că El și Dumnezeu „Tatăl” au o relație specială, de conlucrători. (versetele 17, 19-20)*
3. *El a afirmat că, așa cum Tatăl învia morții, și El (Isus) avea puterea de a oferi viață oricui dorea. (versetul 21)*
4. *El a afirmat că Tatăl l-a încredințat Lui (Isus, Fiul) întreaga judecată, „pentru ca toți să-L onoreze pe Fiul, așa cum îl onorează pe Tatăl”. (versetele 22-23)*
5. *Isus a susținut că Tatăl l-a trimis. (versetul 23)*

Citește Ioan 8:48-59.

Chiar la începutul studiului nostru, am învățat despre faptul că Dumnezeu este etern – din veșnicie în veșnicie. Ce dezvăluie Isus cu privire la Sine în acest text?

Avraam a trăit cu aproximativ 2000 de ani înainte ca Isus să Se nască. Adică, mai mult sau mai puțin, aceeași perioadă de timp ca cea care a trecut de când Isus a trăit pe acest pământ și vremurile în care trăim noi astăzi.

În versetul 58, Isus afirmat în mod clar că „mai înainte să se fi născut Avraam, Eu sunt!” cu siguranță El a susținut că a existat înainte ca Avraam să existe. Însă cuvintele „Eu sunt” indică faptul că El susținea ceva chiar mai remarcabil de atât.

Citește Exodul 3:14 și compară-l cu acest pasaj. Recapitulează evenimentul 13 de la pagina 18.

Citește punctul (e) de la evenimentul 13 de pe pagina 18.

Isus afirma, în versetul 58, că El era Dumnezeu – Acel etern „Eu sunt” Domnul Dumnezeu care a vorbit cu Moise din tufișul care ardea.

e. Citește Exodul 3:11-17.

Ce trebuia să le spună Moise israeliților atunci când aceștia aveau să-l întrebe „Cine te-a trimis?”

• **Din poruncile date de Dumnezeu în versetul 14?**

Dumnezeu i-a spus lui Moise să le zică israeliților că „EU SUNT CEL CE SUNT” l-a trimis.

Întreabă-i pe cei ce participă la studiu: „Care crezi că este semnificația sau sensul referirii pe care Dumnezeu a făcut-o despre El însuși ca fiind „EU SUNT CEL CE SUNT?”

• **Din poruncile date de Dumnezeu în versetul 15?**

Dumnezeu i-a spus de asemenea lui Moise să le zică israeliților că „Domnul”, Dumnezeuul taților lor, Avraam, Isaac și Iacov, este Cel care l-a trimis.

„Domnul” (atunci când cuvântul este scris cu majuscule, ca aici) este tradus un cuvânt din ebraică („Yahweh” sau „Iehova”) care esențialmente înseamnă același lucru ca „EU SUNT”. Este numele personal al lui Dumnezeu. Pe măsură ce studiem Biblia, învățăm că existau mulți dumnezei falși și aveau și ei la rândul lor nume personale (Baal, de exemplu). Însă „Domnul Dumnezeu” sau „Domnul” este anume singurul Dumnezeu adevărat, Creatorul cerurilor și al pământului – Dumnezeul Bibliei!

Ai putea dori să recapitulezi materialele din acest manual pentru evenimentul 13, din chenarul de mai jos.

c. Citește Ioan 10:22-33.

Aveau evreii dreptate atunci când considerau drept blasfemie faptul că Isus a afirmat că este Dumnezeu?

„Eu și Tatăl una suntem.” - Isus (versetul 30)

Trinitatea: Ar fi de dorit să eviți pentru moment să devii prea tehnic atunci când vine vorba de trinitate. Cel mai bine este, probabil, ca nici măcar să nu menționezi cuvântul „trinitate”, deoarece acest lucru ar putea ridica mai multe întrebări decât îți permite timpul să răspunzi.

Totuși, pentru propria ta înțelegere și clarificare, am inclus (vezi mai jos) o diagramă care este folosită de secole întregi pentru a vizualiza realitățile asociate cu trinitatea.

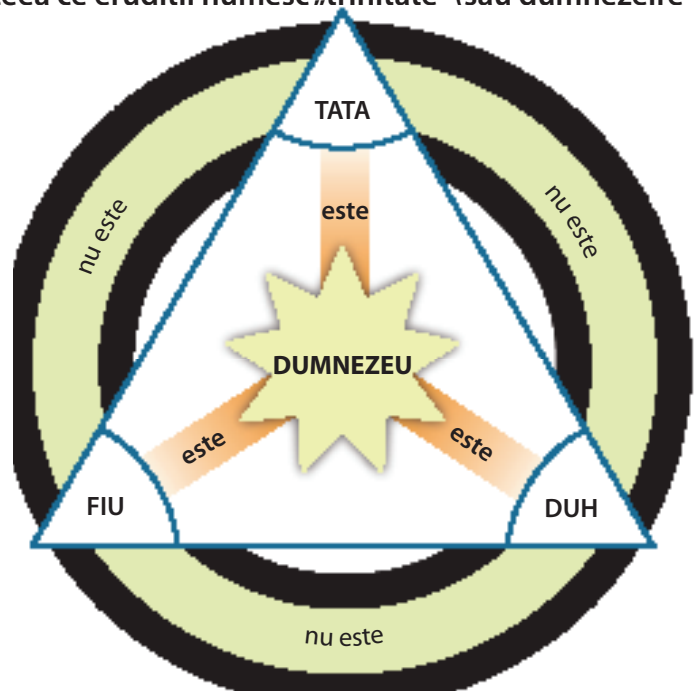
Principalele concepte care trebuie interese sunt acestea:

- Există un SINGUR Dumnezeu, Domnul Dumnezeu al Bibliei, Cel care a creat cerurile și pământul.
- Există trei Persoane distincte în cadrul a ceea ce eruditii numesc „trinitate” (sau dumnezeire sau Dumnezeu).
  1. *Dumnezeu Tatăl – El fiind pe deplin Dumnezeu.*
  2. *Isus Hristos („Fiul lui Dumnezeu”) – El fiind pe deplin Dumnezeu.*
  3. *Duhul Sfânt – El fiind pe deplin Dumnezeu.*
- Așadar, Isus este atât „Fiul lui Dumnezeu” cât și „Dumnezeu”

Isus, Fiul lui Dumnezeu: atunci când Biblia face referire la Isus ca fiind „Fiul lui Dumnezeu”, înseamnă că Isus are o relație foarte intimă și strânsă cu Dumnezeu Tatăl. Deși sunt Persoane distincte, ei sunt UNA.

Acest titlu folosit pentru Isus nu implică faptul că a existat o vreme când Fiul lui Dumnezeu nu a existat și că dintr-o relație cu vreo altă „zeitate” El (Isus) a fost născut, adus în existență. Isus, Fiul lui Dumnezeu, a existat dintotdeauna alături de Dumnezeu Tatăl și Dumnezeu Duhul Sfânt.

Așadar, ce s-a petrecut în evenimentul 21 de la pagina 22? Nașterea Lui „Isus din Nazaret” a reprezentat perioada din istoria umană când Fiul lui Dumnezeu (care existase și există dintotdeauna) a intrat într-un trup uman și a fost născut dintr-o femeie, o fecioară pe nume Maria. El a devenit o ființă umană pentru a se putea identifica cu noi și pentru a-și demonstra unicitatea în trăirea unei vieți perfecte, fără păcat. Făcând astfel, El S-a calificat pentru a muri ca jertfa substituit, pentru a plăti păcatele noastre. „Incarnarea” (sau „întruparea”) este termenul teologic întrebuițat pentru exprimarea acțiunii Fiului lui Dumnezeu de a devii întrupat în carne omenească.

27 Învățătura despre iad

În timp ce se afla în mijlocul oamenilor, Isus i-a avertizat adesea cu privire la realitatea pedepsei eterne în iad. El le-a spus oamenilor că aveau nevoie să scape imediat de amenințarea acestei pedepse. Atunci când Isus a rostit acest avertisment, El era deopotrivă plin de dragoste și ferm. *Marcu 9:42-48; Luca 16:19-31*

În lumea modernă în care trăim, creștinii uneori se simt rușinați de învățăturile biblice despre iad. Nu este un concept „corect din punct de vedere politic” pentru epoca noastră. În abordarea acestui subiect în cadrul studiului, iată câteva aspecte de avut în minte:

1. *Nu aborda tematica într-un mod defensiv. Pur și simplu predă ceea ce Biblia spune în mod clar despre iad și fă acest lucru cu încredere.*
2. *Asigură-te că prezinți subiectul cu blândă compasiune și nu într-o manieră critică și nepăsătoare.*
3. *Ai putea să începi discuția cu o aducere aminte de două dintre atributele (caracteristicile) lui Dumnezeu:*

(a) SFINTENIE: Dacă am putea realmente înțelege gravitatea ofensei pe care păcatele noastre o aduc Sfanțului Domnului Dumnezeu, am fi uimiți de faptul că nu resimțim încă mânia Lui pentru păcatele noastre. Și am înțelege că pedeapsa stabilită de Dumnezeu pentru păcat nu este deloc prea dură pentru oricine care a păcătuit împotriva sfințeniei infinite a lui Dumnezeu.

b) DREPTAT: În acest caz, dacă ne gândim la faptul că Dumnezeu este perfect drept (El face ceea ce este corect și echitabil) ar trebui să realizăm că Dumnezeu ar fi la fel de drept și echitabil dacă ar alege să ne pedepsească pe toți, chiar acum, pentru păcatele noastre. Fiecare dintre noi a încălcat legile Domnului nostru Creator – toți suntem vinovați. Numai prin dragostea lui Dumnezeu și prin mila Sa nu cunoaștem încă dreapta pedeapsă a lui Dumnezeu pentru păcatele noastre.

a. Într-o lecție anterioară, am învățat despre faptul că Dumnezeu a creat un foc veșnic pentru pedepsirea Diavolului și a îngerilor săi. Recapitulează evenimentul 4 de la pagina 13.

Citește Matei 25:41. Isus i-a avertizat pe cei care ascultă de Satan că vor avea parte, la rândul lor, de aceeași pedeapsă eternă.

Explică cum Isus a vorbit despre acest loc numit „iad” mai mult decât orice altă persoană din Biblie. De ce? Pentru că, fiind Fiul lui Dumnezeu, Isus cunoaște realitățile iadului mai bine decât orice persoană care a trăit vreodată. Din compasiune pentru oameni ca tine și ca mine, Isus ne-a avertizat cu dragoste, și în același timp cu fermitate, să alegem calea lui Dumnezeu de a scăpa de iad.

b. Citește Marcu 9:42-48.

Ce expresie a folosit Isus în versetul 48 pentru a descrie în mod convingător cum anume arată iadul?

„Focul nu se stinge.” (În acest pasaj fraza respectivă este folosită de cinci ori în unele traduceri, o dată sau de două ori în altele, în funcție de manuscrisele grecești pe care se bazează traducerea.)

Unii oameni (inclusiv erudiți în cele ce țin de Biblie) gândesc că „focul” a fost menit numai ca o metaforă pentru a descrie severitatea judecatei eterne a lui Dumnezeu pentru păcatele noastre. Nu lăsa însă ca aceasta să reprezinte o piedică în studiu.

Noi credem că „focul” iadului este și va fi un foc propriu-zis, cel mai important lucru pentru un necredincios este să realizeze faptul că există o pedeapsă cât se poate de severă, veșnică și conștientă care îl așteaptă dincolo de mormânt, atât timp cât nu alege să o evite, în modul în care Dumnezeu ne oferă calea de a o face, prin minunata Sa povestire plină de speranță.

Notă: Vezi informațiile adiționale de mai jos pentru câteva idei în plus cu privire la acest pasaj.

c. La un moment dat, Isus a vorbit despre un om care a murit și a ajuns în iad (Locuința morților).

Există păreri diferite, între persoanele care au studiat Biblia, și anume, fie că această relatare este una adevărată, despre oameni care chiar au existat sau că este o parabolă. Prezintă-o pur și simplu ca pe o povestire pe care a spus-o Isus și evită orice discuție tehnică de tipul „parabolă versus povestire reală”. Lecțiile pe care le învățăm din povestire nu sunt afectate de natura relatării.

Notă: Isus folosește într-adevăr nume personale în relatarea Sa, ceea ce ar părea să indice că El spunea o povestire adevărată despre oameni reali.

Informații adiționale

Citește Luca 16:19 – 31.

Care este învățătura lui Isus cu privire la iad?

- **Adevărat sau fals?** *Ladul este un loc de suferință conștientă.*

Permite-le participanților să descopere și să formuleze acest răspuns. Întreabă-i pe ce anume își bazează răspunsul – unde în povestire este indicat răspunsul. Discută despre aceasta atât de mult cât este nevoie.

- **Adevărat sau fals?** *Cei care ajung în iad pot scăpa de acolo.*

Urmează aceeași procedură ca cea menționată anterior. Discută implicațiile acestui fapt.

Este focul doar o metaforă? Unii oameni ar spune că ideea de a fi ars de viu este cea mai îngrozitoare experiență pe care cineva și-o poate imagina și pentru acest motiv, Dumnezeu a ales să folosească focul drept metaforă pentru a descrie cum s-ar simți o persoană care ar fi despărții de Dumnezeu pentru o eternitate.

Însă, faptul că „focul” este folosit în numeroase pasaje din Biblie pentru a descrie iadul ar părea să sugereze că este și va fi mai mult decât o metaforă – iadul este și va fi un loc cu foc propriu-zis. Doar în Noul Testament există mai bine de 20 de mențiuni cu privire la focurile iadului, cele mai multe dintre acestea le regăsim în cadrul unor afirmații făcute de Isus, atotcunoscătorul Fiul al lui Dumnezeu, creatorul iadului.

„Viermele nu moare” – ce înseamnă această afirmație? Fraza apare pentru prima oară în ultimul verset al cărții Isaia (Isaia 66:24). În acel context, Isaia privea către viitor, către ultimele două evenimente descrise în *Împlinirea speranței* – starea eternă a credincioșilor (în versetele 22-23) și starea eternă a necredincioșilor (în versetul 24).

„Viermele” menționat aici poate să fi fost o referință la viermii care infestază o bucată de carne aruncată la gunoi. Atunci când gunoiul era ars, și viermii ardeau. În contrast, în iad flăcările nu îi vor mistui pe cei trimiși acolo pentru pedeapsa eternă.

28 Minunile lui Isus

Isus a vindecat oameni bolnavi sau care sufereau din cauza unor dizabilități. El a scos afară demoni din oameni și chiar a înviat oameni din morți. El a făcut aceste lucruri pentru a-și dovedi compasiunea Sa față de cei care sufereau. De asemenea, a făcut aceste lucruri pentru a-și manifesta puterea Sa divină. *Matei 4:23-24; Ioan 11:1-45*

a. Pentru a dovedi că El era cu adevărat „Fiul lui Dumnezeu”, Isus a săvârșit multe minuni.

În anumite perioade cheie din istoria omenirii, Dumnezeu le-a dat anumitor oameni abilitatea de a înfăptui miracole. Pentru a valida conducerea dată de Dumnezeu lui Moise și pentru a demonstra puterea Lui asupra falșilor zei ai Egiptului, Dumnezeu i-a oferit lui Moise puteri miraculoase.

Numai câțiva alți profeți ai lui Dumnezeu din Biblie au deținut astfel de puteri prin care puteau înfăptui miracole. Aceia dintre ei care aveau astfel de puteri erau purtătorii de cuvânt ai lui Dumnezeu și lucrau în vremuri neobișnuit deperate, vremuri de întuneric spiritual sau puncte cheie de tranziție în istoria omenirii.

Atunci când Isus și-a început lucrarea, aproximativ la vârsta de 30 de ani, El deja avea o reputație la nivelul căreia trebuia să se ridice. Încă de dinainte de nașterea Sa, îngerul Domnului a anunțat faptul că El avea să fie „Emanuel”, care înseamnă „Dumnezeu este cu noi”. Ioan Botezătorul afirmase în mod public că Isus era „Mielul lui Dumnezeu” și „Fiul lui Dumnezeu”. Pentru a demonstra relația unică pe care o avea cu Dumnezeu, Isus a înfăptuit numeroase miracole în timpul lucrării Sale de pe pământ.

b. Citește Matei 4:23-24.

Ce tip de minuni a săvârșit Isus în timpul călătoriei făcute în regiunea Galileea, la începutul lucrării Sale?

Localizează zona Galileei pe harta de la pagina 7.

El a vindecat „orice boală și orice neputință” (nu doar cele mai simple și mai ușor de vindecat tipuri de afecțiuni).

El i-a vindecat pe cei posedați de demoni (demoniaci), epilepticii și pe cei paralizați.

Unele dintre aceste afecțiuni puteau fi foarte ușor văzute (observate) de către oameni, astfel că atunci când Isus vindeca oameni dintre aceștia, toți puteau vedea rezultatele puterilor Sale vindecătoare.

c. Citește Ioan 11:1-4.

Conform afirmațiilor lui Isus, care era scopul final al îmbolnăvirii lui Lazăr?

„[...] Boala aceasta nu este spre moarte, ci spre slava lui Dumnezeu, pentru ca Fiul lui Dumnezeu să fie slăvit prin ea.” (versetul 4)

d. Citește Ioan 11:5-16.

Ce anume știa Isus, iar ucenicii Săi nu știau?

Până când Isus nu le-a prezentat situația reală, ucenicii credeau că Lazăr doar doarme, cu sensul de a se odihni temporar. Ei nu au știut că Lazăr este mort.

e. Citește Ioan 11:17-27.

Ce a întrebat-o Isus pe Marta cu privire la credința ei în El?

I-a spus că El este „învierea și viața” și că cei care cred în El vor trăi din nou chiar dacă vor muri (din punct de vedere fizic). El a adăugat că aceia ce cred în ei nu vor muri niciodată (din punct de vedere spiritual). Vezi versetele 25-26.

Isus le promitea viața veșnică celor ce aveau să creadă realmente în El (să se încreadă în El).

Care a fost răspunsul ei?

„[...] Da, Doamne, cred că Tu ești Cristosul, Fiul lui Dumnezeu, Cel care urma să vină în lume!” (versetul 27)

Prin această afirmație, Marta spunea că ea crede că Isus era Acel Rege special al israeliților, Cel care fusese promis de multe secole și că El era „Fiul lui Dumnezeu”.

f. Citește Ioan 11:28-45 și acordă o atenție aparte versetelor 40-45.

Care este modul pozitiv în care au răspuns mulți dintre evreii care au fost martori la acest miracol?

„Mulți dintre iudeii [...] care au văzut ce a făcut Isus, au crezut în El.” (versetul 45)

Notă: Evreii din Noul Testament erau descendenții israeliților din Vechiul Testament.

Este important să clarifici aici cine erau „evreii” (și cine sunt) deoarece aceștia vor fi adesea menționate în evenimentele subsecvente din acest studiu.

Erudiții în materie de Biblie știu faptul că există anumite diferențe între termenul de „evreu” și cel de „israelit” – acestea nu sunt sinonime perfecte. Evită însă orice încercare aici de a diferenția în mod clar acești doi termeni. Ceea ce este important de clarificat este continuitatea dintre israeliții din Vechiul Testament și evreii (sau iudeii) din Noul Testament.

Relatarea cronologică a Bibliei:

Cum este Isus descris în evenimentele ? (paginile 24–25)

Dacă este nevoie, recapitulează cu participanții instrucțiunile punctului (e) al evenimentului 21 („Nașterea lui Isus din Nazaret” din partea de sus a paginii 22 din caietul *Împlinirea speranței*).

• • •

Nu te gândi că tu (și participanții) trebuie să găsiți toate caracteristicile în cele patru evenimente de pe paginile duble.

Amintește-ti că scopul acestor activități de pe paginile duble este de a ajuta participanții, pe măsură ce aceștia citesc și studiază din Biblie, să învețe despre Isus, despre Cine este El și ce anume a făcut El.

De exemplu, întreabă:

„Cum îl vedem descris pe Isus ca fiind o „ființă umană modestă” în oricare dintre aceste evenimente?”

Permite participanților să își împărtășească propriile gânduri și apoi poți și tu să oferi câteva în plus.

„L-am văzut pe Isus ca fiind descris drept „Om fără de păcat” în oricare dintre aceste evenimente?”

Discută.

„L-am văzut pe Isus ca fiind descris drept „Dumnezeu în trup omenesc” în oricare dintre aceste evenimente?”

Discută.

Etc... până când toate cele 14 caracteristici ale lui Isus au fost discutate.

29 Trădarea lui Isus

Atunci când Iuda Iscarioteanul (unul dintre cei doisprezece ucenici ai lui Isus), L-a trădat, Isus nu s-a folosit de o putere supranaturală pentru a se împotrivi arestării. Dimpotrivă, El S-a predat de bună voie celor care căutau să-L prindă. *Matei 26:1-2, 14-28, 45-56*

a. Înainte de a citi din Matei 26, citește profeția din Psalmul 41:7-9.

Psalmistul a prezis că dușmanii lui Mesia (Hristos) vor plănui să-Lucidă. Chiar și un prieten apropiat („cel ce mănâncă pâinea mea”) de-al lui Mesia avea să fie implicat în această conspirație.

b. Citește Matei 26:1-2.

Ce știa Isus că I se va întâmpla?

Isus știa ce va urma. El a știut ceea ce fusese profețit cu mulți ani înainte. Însă de asemenea, pentru că El este Dumnezeu, cunoștea toate lucrurile – El putea să prevadă cu claritate viitorul.

c. Citește Matei 26:14-28.

Explică cum atunci când textul indică faptul că Iuda Iscarioteanul era „unul din cei doisprezece”, acest lucru înseamnă că el era unul dintre cei doisprezece apostoli care Îl urmaseră și lucraseră îndeaproape cu Isus pentru mai bine de trei ani.

Isus a profețit că vrăjmașii Săi îi vor frânge trupul și îi vor vărsa sângele.

Explică faptul că Isus nu stabilea aici vreun fel de „canibalism creștin”. El vorbea în chip figurat, simbolic. Pâinea pe care au frânt-o la această cină era un simbol al trupului Lui care avea să fie frânt (rănit fizic). Cupa de vin pe care au băut-o a fost un simbol pentru sângele pe care Isus avea în curând să îl verse pentru ei.

Isus a folosit această ultimă cină cu ucenicii Săi pentru a le vorbi despre ceea ce avea să se întâmple în curând – sângele Său avea să fie vărsat pentru iertarea păcatelor multor oameni.

În ce mod clarifică afirmația Sa din versetul 28, ceea ce proclamase înainte Ioan Botezătorul prin cuvintele „Iată Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii”? Recapitulează evenimentul 22 de la pagina 22.

Pe măsură ce privim la întreaga povestire a vieții lui Isus Hristos, afirmația lui Ioan Botezătorul făcută la începutul lucrării lui Isus pe pământ, are acum mult mai mult sens. La fel cum mieii pentru jertfe mureau pentru iertarea păcatelor oamenilor care îi aduceau la altarul de bronz al Tabernaculului din Vechiul Testament, la fel și Isus, „Mielul lui Dumnezeu”, avea să realizeze ceva similar. Dar Isus avea să moară pentru păcatele „multora” – pentru „păcatul întregii lumi”.

d. Citește Matei 26:45-56.

Avea Isus puterea să se împotrivescă arestării Sale?

Da, El S-ar fi putut ruga Tatălui și doisprezece legiuni de îngeri* ar fi răspuns pentru a-L salva. (versetul 53)

*Notă: Legiunea romană standard cuprindea 6,000 de bărbați. Așadar, 12 legiuni de îngeri ar fi însemnat 72,000 de îngeri! Dar Isus probabil spunea doar că ar fi putut chema un număr imens de îngeri, dacă așa ar fi ales să facă.

De ce credeți că a acceptat să fie arestat?

Isus știa că această arestare, așa nedreaptă cum era, fusese voia Tatălui pentru El. De asemenea, Scripturile Vechiului Testament profețiseră că așa se va întâmpla. Pentru a face voia Tatălui și pentru a împlini profețiile Scripturii, Isus S-a supus capturătorilor Săi.

30 Înfățișările înaintea judecătorilor nedreți

Isus nu a fost găsit vinovat de vreo greșeală, nici în tribunalul religios, nici în cel civil; cu toate acestea, El a fost biciuit și condamnat pe nedrept la moarte prin răstignire (o metodă romană de execuție). *Matei 27:1-2, 11-24*

a. Citește Matei 27:1-2.

Care sunt indiciile care sugerează că Isus nu avea să beneficieze de un proces corect?

Liderii religioși „au ținut sfat împotriva lui Isus, ca să-L condamne la moarte”. Aceștia nu planificau pur și simplu să-l judece într-un proces corect. În mintea lor, El era vinovat și procesul era doar o formalitate prin care trebuiau să treacă pentru a obține ceea ce își doreau de ceva vreme.

b. Citește Matei 27:11-14.

A negat Isus acuzația conform căreia El era Regele iudeilor?

„[...] Guvernatorul L-a întrebat: – Ești Tu „Împăratul iudeilor”? „Da”, i-a răspuns Isus, „sunt.”” (versetul 11)

Isus nu a negat acuzația, însă El nu era un rege de tip politic, așa cum sugeraseră iudeii că era. În încercările lor de a-L judeca și executa pe Isus, liderii religioși doreau ca liderii politici romani să creadă că Isus era un lider rebel insurgent și că El intenționa să creeze o gloată care să-L urmeze, cu scopul de a încerca să răstoarne guvernarea romană de la putere din acea vreme. Niciodată nu a existat, la acea vreme, vreun indiciu potrivit căruia Isus să fi fost motivat de dorința puterii politice.

- În Geneza 49:10, Dumnezeu a promis că sceptorul, un semn al regalității, nu se va depărta de tribul (seminția) lui Iuda. Iar ca descendent al lui Iuda, Isus era îndreptățit să fie Regele evreu. Recapitulează punctul (c) din cadrul evenimentului 12 descris la pagina 17.

Israel (cunoscut anterior sub numele Iacov) a fost tatăl lui Iuda. El (Israel) a prezis că un rege și un legiuitor avea să vină din fiul său, Iuda. Mai târziu, Iuda a devenit căpetenia unui trib (tribul lui Iuda) care făcea parte din cele 12 seminții ale urmașilor lui Israel (israeliții). Tatăl uman adoptiv și mama lui Isus, Iosif și Maria, erau amândoi din tribul lui Iuda (descendenți ai lui Iuda).

- Recapitulează punctele (b), (c) și (d) din cadrul evenimentului 19 descris la pagina 21. Ca descendent al regelui David, Isus era îndreptățit să instaureze din nou domnia regală a familiei regelui David.

David a fost primul urmaș al lui Iuda care avea să împlinească profeția sceptorului din Geneza 49:10 – primul care a devenit regele israeliților (poporul iudeu). După David, fiul său Solomon a domnit drept rege timp de mulți ani. Apoi, alți urmași ai lui David au domnit asupra israeliților (cunoscuți mai târziu sub denumirea de „iudei” sau „evrei”).

Însă în vremurile în care S-a născut Isus, mai bine de 500 de ani trecuseră de când un urmaș al lui David domnise asupra israeliților (iudeilor) drept rege. Așa cum am menționat mai devreme, tatăl adoptiv al lui Isus și mama Sa, Iosif și Maria, erau amândoi din seminția lui Iuda. Dar, chiar mai mult de atât, ei erau urmașii regelui David! ...

Dar dacă Isus avea să moară în curând, cum putea El să întemeieze împărăția despre care Dumnezeu îi promisese Regelui David că va dăinui pentru totdeauna?

... Cu Isus, dinastia regelui David a fost restabilită. Dar, Dumnezeu îi promisese lui David că dinastia și regatul său aveau să fie statornicite pentru totdeauna. Cum putea fi un astfel de lucru posibil dacă Isus avea să moară cât de curând?

Râmai cu aceste lucruri în gând. Vom răspunde la această întrebare mai târziu în cadrul studiului nostru (vezi evenimentul 37).

c. Citește Matei 27:15-24.

Ce aspecte din acest pasaj dovedesc faptul că Isus nu S-a făcut vinovat de acuzațiile pentru care era judecat?

1. Soția guvernatorului Pilat (care servea acolo drept judecător) și-a îndemnat soțul să „nu ai nimic de-a face cu Acel Om drept”. Dumnezeu îi vorbise femeii despre Isus într-un vis. (versetul 19).
2. Pilat, a afirmat de asemenea că Isus era un „Om drept”. (Versetul 24, „Eu sunt nevinovat de sângele Neprihănitului acestuia.”)

Din teamă față de mulțime și nu pentru că L-ar fi găsit pe Isus vinovat de vreo crimă, Pilat L-a dat pe Isus în mâna soldaților pentru a fi biciuit și apoi răstignit.

31 Răstignirea lui Isus

Isus a murit apoi pe o cruce, ca Mielul desăvârșit jertfit pentru păcatele noastre. Moartea lui Isus a zdrobit capul lui Satan, după cum Dumnezeu promisese lui Adam și Evei.

Luca 23:26-38; 1 Corinteni 5:7

a. Istoricul evreu Iosifus a descris execuția prin răstignire ca fiind „modul cel mai cumplit de moarte”. La început, prizonierul era biciuit fără milă cu un bici scurt și greu. Apoi el era ținut pe o cruce unde îndura ore întregi o înfiorătoare suferință și rușine, înainte de a muri.

În pregătirea ta de a conduce acest studiu, citește informațiile adiționale (de mai jos) privitoare la răstignire.

Îți va fi foarte util pentru studiu dacă poți printa câte o copie a informațiilor adiționale despre răstignire (vezi mai jos). Apoi, oferă câte o copie participanților și citește-o (cu glas tare) împreună cu aceștia, înainte de a continua cu citirea pasajele care urmează.

Cu cât mai multe înțeleg participanții la studiu, despre procesul răstignirii, cu atât mai mult aceștia vor fi capabili să cuprindă importanța și semnificația morții lui Isus Hristos.

b. Citește Psalmul 22:1-18.

Regele David a scris acest psalm despre Mesia din poporul evreu cu aproximativ 1000 de ani înainte de nașterea lui Isus și cu sute de ani înainte ca răstignirea să fie folosită ca metodă de execuție în Canaan. Caută în acest psalm afirmații care sugerează că bărbatul descris acolo (Mesia) avea să moară prin răstignire.

Explică: David nu descria ceva ce el personal observase. El scria fiind inspirat de Duhul Sfânt și este posibil ca nici el să nu fi înțeles pe deplin ceea ce scria.

Afirmații care pot sugera faptul că persoana descrisă aici avea să moară prin răstignire:

Versetele 6-7: oamenii îl ridiculizau în mod public (râdeau de el și îl disprețuiau).

Versetul 8: acesta avea nevoie să fie salvat sau izbăvit, fiind așadar într-o situație groznică.

Versetele 12-13: omul era înconjurat de dușmani care îl hărțuiau.

Versetul 14: viața sa era „turnată ca apa” și toate oasele îi erau dislocate.

Versetul 15: puterea îi era secată și el suferea de o sete intensă și deshidratare puternică.

Versetul 16: mâinile și picioarele i-au fost găurite (străpunse).

Versetul 17: i se puteau vedea oasele (probabil pe sub pielea întinsă foarte tare).

Versetul 18: cineva trăgea la sorti pentru hainele sale (așadar el era dezbrăcat în acele momente).

c. Citește Luca 23:26-38.

Ce ne spune despre Isus rugăciunea Sa, redată în versetul 34?

Isus era împăcat cu Sine, împăcat cu Dumnezeu și împăcat cu dușmanii Săi, pe întreaga durată a acestui chin. El era mai degrabă preocupat de ceilalți decât de El Însuși și i-a putut ierta pe cei care duceau la bun sfârșit răstignirea Sa, deși El nu făcuse nimic demn de moarte, cu atât mai puțin o astfel de moarte îngrozitoare și umilitoare.

d. Citește ultima afirmație din 1 Corinteni 5:7.

„[...]Hristos, Paștile nostru, a fost jertfit.”

Gândește-te la asemănările dintre mieii de Paște care erau jertfiți în Egipt și moartea lui Isus pe cruce. Recapitulează evenimentul 14 de la pagina 18.

Iată câteva dintre asemănările pe care participanții la studiu ar trebui să le poată înțelege deja la acest punct din cadrul studiului. Există și alte similarități care vor deveni evidente pe măsură ce vom continua studiul, însă nu pune încă accentul pe acestea.

1. *Mielul pascal trebuia să fie mascul și fără meteahnă (cusur sau imperfecțiune). (Exod 12:5)*
2. *Mielul să nu fi murit din vina proprie.*
3. *Mielul inocent și-a vărsat sângele și a murit pentru a-i salva pe alții.*

Răstignirea (sau crucificarea): prin această metodă, răstignirea, se oferea o moarte deosebit de dureroasă, înfiorătoare (motiv pentru care erau evitate crimele pedepsite cu o astfel de moarte) și publică, folosindu-se orice mijloace existau la îndemână pentru a îndeplini eficient și eficace scopul acesteia. Metodele de răstignire au variat considerabil în funcție de zonă și perioada de timp în care erau executate.

Cuvintele grecești și cele din limba latină care corespund „răstignirii” erau întrebuințate pentru diferite forme de execuții dureroase, de la a trage oamenii în teapă până la pironirea pe copaci, pe un par de lemn sau pe o combinație dintre un stâlp vertical și o bară transversală (de lemn).

Dacă se întrebuința o bară transversală, persoana condamnată era obligată să o care pe umeri până la locul de execuție, umeri care ar fi fost despicați datorită biciuirii anterioare. O cruce întreagă putea cântări până la 135 kg iar bara transversală cântărea între 35 și 60 kg.

Persoana executată putea fi uneori prinsă de cruce cu frânghii dar cuiele sunt menționate într-un pasaj scris de Iosefus, în care acesta afirmă că, în timpul asediului de la Ierusalim, „de furie și ură, soldații i-au pironit în cuie, pe cruce pe cei pe care i-au prins, unul după altul, pentru a le servi drept amuzament.”

Iosefus descrie multiple torturi și poziții de răstignire din timpul asediului Ierusalimului, după cum Titus îi crucifica pe rebeli; și Seneca și Younger relatează: „Văd acolo cruci, nu doar de un singur fel ci construite în moduri diferite: unele își țin victimele cu capul în jos, către pământ; pe altele sunt trași în teapă prin părțile lor intime; alții își țin mâinile întinse pe parul de lemn.”

Uneori, parul era o singură teapă verticală. Aceasta era cea mai simplă construcție disponibilă pentru a tortura și ucide criminalii. Adesea însă, era o altă piesă atașată în cruce, fie deasupra pentru a-i da forma literei „T” sau chiar înainte de capăt, așa cum apare în cele mai multe și comune simboluri creștine. Alte forme urmau literele „X” sau „Y”.

Cele mai timpurii scrieri care vorbesc anume despre forma crucii pe care Isus a murit, o descriu sub forma literei „T” (litera grecească tau, „T”), sau ca fiind compusă dintr-o bară de lemn verticală și una transversală, împreună cu un mic bolț montat pe bara verticală.

În descrierile obișnuite despre crucificare, condamnatul cel mai probabil avea cuiele în încheieturile mâinilor, de vreme ce mâinile nu au structura nici puterea de a susține greutatea întregului corp.

Dacă luăm în considerare scrierile lui Iosefus, o „sedilă” (un mic scăunel atașat în partea frontală a crucii) era uneori întrebuințată pentru a înțepa „părțile intime”, așa cum le-a numit el; acest lucru era realizat prin așezarea greutății persoanei condamnate pe un „cuier” sau pe o poliță și apoi prin înfigerea unui cui sau a unei țepușe prin organele sale genitale. Dacă aceasta era practica obișnuită, atunci se oferă credibilitate relatărilor potrivit cărora persoanele crucificate mureau uneori după mai multe zile pe cruce, de vreme ce trupul care era sprijinit pe o astfel de „sedilă” sau „cuier” ar fi prevenit moartea prin asfixiere datorată suspendării. Ar oferi totodată încă o modalitate de a umili victima și de a induce persoanei condamnate mari dureri, în special de vreme ce nuditatea era aproape întotdeauna o caracteristică a răstignirilor.

O variantă ce nu necesită legarea cu frânghii este aceea în care cuiele sunt introduse deasupra încheieturii mâinilor, între cele două oase ale antebrațului. Pironii puteau fi introduși prin încheietură, în spațiul dintre cele patru carpene. O altă posibilitate implică introducerea cuielor într-un anumit unghi, intrând în palmă, în cuta care conturează regiunea mai groasă a degetului

mare, și ieșind prin încheietură, trecând prin tunelul carpian.

Durata de timp necesară pentru ca persoana răstignită să moară putea varia de la câteva ore până la câteva zile, în funcție de metoda folosită, de sănătatea persoanei răstignite și de alte circumstanțe.

O teorie sugerează faptul că o cauză obișnuită a morții era asfixierea. Se presupune că atunci când întreaga greutate a trupului era susținută de brațele întinse, persoana condamnată avea mari dificultăți în a inhala aer, datorită hiper-dilatării plămânilor. Victima trebuia așadar să se ridice prin brațe sau să aibă picioarele sprijinite ori legate de o bucată de lemn. Într-adevăr, călăilor romani li se putea cere să zdrobească picioarele condamnaților, după ce stătuseră atârnați o bună bucată de vreme, pentru a le grăbi moartea. Odată ce victima era privată de sprijin și nu se mai putea ridica, avea să moară în câteva minute. Dacă nu deceda prin asfixiere, moartea putea surveni datorită celorlalte numeroase cauze concurente, inclusiv socul fizic cauzat de biciuirea care a precedat răstignirea, pironirea în sine, deshidratare sau epuizare.

Unele experimente au arătat că atunci când erau suspendați cu brațele întinse la 60 – 70 de grade distantă de vertical, subiecții testelor nu aveau nici o dificultate în a respira, numai disconfort din ce în ce mai mare și dureri crescânde. Acestea ar corespunde cu întrebuițarea răstignirii de către romani drept metodă de ucidere prelungită, agonizantă și umilitoare.

Notă editorială: Este foarte posibil (și probabil) ca acele cuie cu care Isus a fost pironit de cruce să îi fi străpuns încheieturile mâinilor, nu palmele. Cuvântul din limba grecească tradus cu „mâini” se referă uneori la o zonă mai extinsă, care ar putea include și încheieturile.

Dar, de vreme ce nu știm cu siguranță unde anume cuiele l-au străpuns „mâinile”, artiștii imaginilor pe care le-am folosit au fost instruiți să redea cuiele ca trecând prin palmele lui Isus, mai degrabă decât să contrazică așteptările celor mai mulți privitori și să creeze îngrijorări inutile.

32 Un tâlhar care se pocăiește în pragul morții

În timp ce Isus era pe moarte, un om vinovat care era răstignit alături, și-a pus credința în El. Datorită credinței sale în Isus, după ce acest om a murit, a primit viață veșnică în rai.

Luca 23:39-47

a. Citește Luca 23:39-42.

Care din următoarele afirmații sunt adevărate cu privire la tâlharul care s-a pocăit?

Se temea de Dumnezeu.

³⁹ „Unul din tâlharii răstigniți îl batjocorea și zicea: „Nu ești Tu Hristosul? Mântuiește-Te pe Tine însuși și mântuiește-ne și pe noi!””

⁴⁰ „Dar celălalt l-a înfruntat și i-a zis: „Nu te temi tu de Dumnezeu, tu, care ești sub aceeași osândă?”

Notă: relatarea din Matei 27:44 despre acest eveniment indică faptul că, la început, amândoi răufăcătorii au fost implicați în batjocorirea lui Isus. Se pare că ceva s-a întâmplat, ceva ce l-a determinat pe unul dintre răufăcători să se teamă de Dumnezeu și să îl ia pe Isus în serios.

Și-a recunoscut propria vinovăție.

⁴¹ „Pentru noi este drept, căci primim răsplata cuvenită pentru fărădelegile noastre

A recunoscut faptul că Isus era nevinovat.

⁴¹ ...dar Omul acesta n-a făcut niciun rău.”

A avut credința că Isus era cu adevărat un Rege.

⁴² „Și a zis lui Isus: „Doamne, adu-Ți aminte de mine, când vei veni în Împărăția Ta!”

*Note: Some Greek manuscripts do not include the Greek word for “Lord,” but simply read “Jesus, remember me...”

A crezut în viața de dincolo de moarte.

⁴² „...adu-Ți aminte de mine, când vei veni în Împărăția Ta!”

A avut credința că Isus îi poate acorda un fel de „favoare” în Împărăția Sa.

⁴² „...adu-Ți aminte de mine, când vei veni în Împărăția Ta!”

I-a adresat lui Isus o rugămintă simplă, întemeiată pe credință.

⁴² „...adu-Ți aminte de mine, când vei veni în Împărăția Ta!”

b. Citește Luca 23:43.

Analizează promisiunea lui Isus. În ce consta ea? Când a dat Isus această promisiune? Cât este de sigură?

Obiectul promisiunii lui Isus = Isus a promis acestui om că va fi cu El (Isus) în rai.

Momentul împlinirii promisiunii lui Isus = avea să se întâmple „astăzi”.

Certitudinea promisiunii lui Isus = Isus l-a asigurat pe bărbat prefațând promisiunea cu „adevărat îți spun...”.

c. Care este un alt paradis, despre care se vorbește la începutul Bibliei, pe care Dumnezeu îl oferise omului? Recapitulează evenimentul 3 de la pagina 13.

1. *Grădina Eden, locul în care Dumnezeu i-a așezat pe Adam și Eva, era o grădină paradisiacă și roditoare.*
2. *Explică cum ceea ce uneori Biblia numește „cer” se referă la raiul curent în care credincioșii autentici ajung, în momentul în care mor. Acest tâlhar care s-a pocăit este acum în raiul ceresc, împreună cu Isus. Gândește-te cât de aproape a fost el de a rata binecuvântarea unei vieți alături de Isus, în raiul lui Dumnezeu.*
3. *Mai târziu în studiul nostru, vom învăța despre un rai, chiar și mai minunat, pe care Dumnezeu îl pregătește pentru cei ce se încred în El pentru iertarea păcatelor lor. Cei ce au cu adevărat credință în Isus Hristos vor trăi acolo pentru totdeauna.*

d. Citește Luca 23:44-47.

Care a fost concluzia centurionului* roman?

*Notă: Un centurion roman era un soldat care comanda 100 de bărbați. Acest centurion se poate să fi fost soldatul roman care se ocupa de răstignirea lui Isus. Fiind un centurion roman, cu siguranță că el fusese martor și participase la numeroase crucificări, inclusiv răstignirea acelor bărbați care ar fi avut pretenții mesianice.

Concluzia centurionului: v.47 „Sutașul, când a văzut ce se întâmplase, a slăvit pe Dumnezeu și a zis: „Cu adevărat, Omul acesta era neprihănit!””

Alte relatări ale acestui eveniment, indică afirmația centurionului ca fiind: „Cu adevărat, Acesta a fost Fiul lui Dumnezeu!” (Matei 27:54, Marcu 15:39). Probabil că centurionul a făcut ambele afirmații, dar un lucru este cert – el a fost vădit impresionat de ceea ce a văzut cu acea ocazie! Observă cum el „L-a slăvit pe Dumnezeu” atunci când a făcut acea afirmație.

e. Citește Marcu 15:33-39.

Ce alte informații istorice cu privire la moartea lui Isus mai sunt date în acest text?

Unele dintre cele mai importante informații suplimentare:

1. *Versetele 33-34: explică cum Dumnezeu Tatăl a trebuit să-l întoarcă spatele lui Isus, Fiul Său, deoarece în acel moment, Isus luase asupra Sa păcatele noastre.*
2. *Versetele 37-38: explică motivul pentru care „draperia Templului a fost despăcată în două, de sus până jos.” Reamintește participanților la studiu despre draperia din Tabernacul (vezi pagina 10) care despărțea locul sfânt de Locul Preasfânt unde era Chivotul, acolo unde Dumnezeu locuia în mijlocul lor. Explică faptul că exista o draperie similară în templul din Ierusalim (templul pe care fiul regelui David l-a construit pentru Dumnezeu cu materialele pe care i le pregătise regele David). Această draperie a templului a fost cea care s-a despăcat în momentul în care Isus a murit.
*Întreabă-i pe participanți ce anume cred ei că s-a întâmplat. Explică-le că Isus a murit pentru a plăti pedeapsa pentru păcatele noastre și că acum ne putem apropia de Dumnezeu prin ceea ce Isus a făcut pentru noi. Moartea lui Isus a făcut posibil ca noi să revenim la o relație plină de încredere și apropiată cu Dumnezeu.**
3. *Versetul 39: explică faptul că scriitorul (Marcu) acestei istorisiri a morții lui Isus a afirmat că Isus era cu adevărat „Fiul lui Dumnezeu!”. Luca (in pasajul din Luca 23:43-47) a înregistrat afirmația centurionului ca descriindu-L pe Isus „un Om drept!” Centurionul a fost atât de impresionat încât probabil a făcut ambele afirmații, precum și alte remarci de adorare și închinare la adresa lui Dumnezeu.*

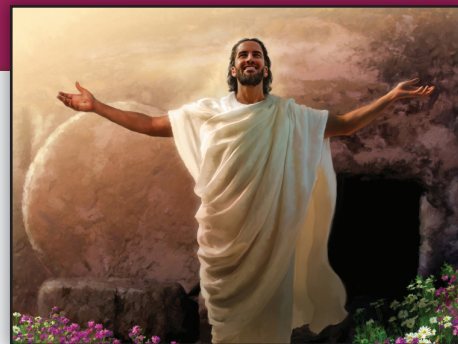
Relatarea cronologică a Bibliei:

Cum este Isus descris în evenimentele   ? (paginile 26–27)

33 Învierea lui Isus

A treia zi după ce Isus a murit și a fost îngropat, Dumnezeu L-a înviat din morți folosind puteri supranaturale. Dumnezeu a făcut acest lucru pentru a-Și manifesta puterea asupra păcatului, a morții și a iadului.

Luca 24:1-12, 36-43

a. Citește Evrei 2:14-15.

Care a fost scopul morții lui Isus, conform versetului 14?

De a distruge diavolul, cel care avea putere asupra morții.

Ai putea lega acest lucru de Geneza 3:15 (evenimentul 7, pagina 15).

Dar conform versetului 15?

De a-i elibera pe cei care au fost ținuți prizonieri ai fricii de moarte.

b. Citește Luca 24:1-12.

Identifică în text dovezi care arată că Isus nu mai era în mormânt.

1. Versetul 2 – piatra care sigilase mormântul era dată la o parte.
2. Versetul 3 – femeile care intraseră în mormânt nu au găsit trupul lui Isus.
3. Versetele 4-6 – doi bărbați (îngeri) le-au informat pe femei că Isus „nu este aici, ci a fost înviat!”
4. Versetele 6-7 – îngerii le-au reamintit femeilor că Isus le spusese că El avea să învie a treia zi.
5. Versetul 12 – Petru a alergat până la mormânt pentru a se uita el însuși însă nu a găsit nimic acolo, în afară de fășiile de pânză pentru înmormântare cu care Isus fusese înfășurat.

c. Citește Luca 24:36-43.

Ce a făcut Isus pentru a dovedi că El nu era doar un duh și pentru a dovedi că trupul Său fizic înviase din morți?

1. Isus le-a arătat mâinile și picioarele Sale (care fuseseră străpunse de cuie atunci când a fost răstignit) și i-a invitat să Îl atingă și să vadă că nu era doar o stafie. (versetele 36-40)
2. Isus a cerut mâncare și a mâncat în prezența lor. (versetele 41-43)

d. Ce anume putem avea datorită faptului că Dumnezeu L-a înviat pe Isus din morți?

- **Adevărat** sau fals? Putem avea încrederea că tot ceea ce a spus Isus despre Sine este adevărat.

Având în vedere ceea ce am învățat despre Dumnezeu (că El este sfânt, drept și corect), putem fi siguri de faptul că Dumnezeu nu L-ar fi înviat pe Isus dintre cei morți dacă Isus ar fi fost nebun sau nesincer în afirmațiile pe care le-a făcut cu privire la relația Sa unică cu Dumnezeu.

- **Adevărat** sau fals? Putem avea încrederea că Dumnezeu a primit jertfa morții lui Isus ca plată pentru păcatele noastre.

Este foarte important ca participanții la studiu să înțeleagă legătura dintre învierea lui Isus și satisfacția lui Dumnezeu cu plata morții lui Isus pentru păcatele noastre. Ai putea citi următorul paragraf și să fii pregătit să explici această realitate, cu propriile tale cuvinte.

Atunci când Dumnezeu L-a înviat pe Isus din mormânt, El Și-a exprimat deplina satisfacție față de viața și moartea lui Isus – El împlinise exact ceea ce Tatăl Său Îl trimisese pe pământ să facă.

El trăise o viață perfectă, fără păcat, și a murit pentru păcatele oamenilor. Însă, spre deosebire de mieii jertfiți care au

murit de-a lungul veacurilor, Isus a luat asupra Sa pe cruce toate păcatele întregii lumi. Atunci când Isus a murit, pentru prima și singura dată, Tatăl S-a retras de la Isus, Fiul Său. Pentru că, în acel moment, Isus (care nu cunoscuse niciodată păcatul) lua asupra Sa judecata pentru păcatele noastre. Un scriitor din Biblie explică toate acestea în felul următor:

„El, pentru noi, L-a făcut păcat* pe Cel ce n-a cunoscut păcatul, pentru ca, în El, să devenim dreptatea lui Dumnezeu.” (2 Corinteni 5:21)

*Notă: aceasta probabil înseamnă o „jertfă pentru păcat”.

Relatarea morții lui Isus, înregistrată de Ioan, un apostol de-al lui Isus, ne spune că în ultimele momente ale Sale, Isus a rostit aceste cuvinte: „S-a terminat!” (Ioan 19:30). Deși probabil că Isus vorbea de multe ori în aramaică, aici El a rostit un cuvânt din limba greacă – „tetelestai”.

Acest cuvânt era un termen comun, întrebuințat în piețe, care însemna „plătit în întregime”. Atunci când o datorie era pe deplin achitată, „tetelestai” era scris pe un document care atesta împrumutul, o scrisoare sau un testament. În primul secol, atunci când oamenii își achitau în întregime o datorie, ei rosteau acest cuvânt, „tetelestai”. Era un strigăt triumfal... un strigăt victorios. Atunci când Isus a spus „S-a terminat!”, El declara victoria. Datoria păcatelor întregii lumi fusese plătită.

Învierea lui Isus a fost un fel de chitanță pe care Dumnezeu ne-a dat-o – o dovadă garantată că datoria noastră a fost într-adevăr achitată. Dacă alegem însă să primim această plată pentru păcatele noastre, sau nu, este o altă problemă.

e. Gândindu-te la ceea ce am studiat până acum, cum ai răspunde la următoarea întrebare: „Cine este Isus?”. Un mare critic literar a spus că există doar trei posibilități:

- Isus a fost un nebun.
- Isus a fost un mincinos.
- Isus a fost și este Domnul Dumnezeu.

Având în minte aserțiunea lui Isus de unitate cu Dumnezeu, rămânem doar cu trei opțiuni:

1. *Putem conchide că Isus a fost nebun – un om cu probleme mintale și nefondate iluzii de grandoare.*
2. *Putem conchide că Isus mintea în mod intenționat – un om care în repetate rânduri inventa lucruri despre sine și care era cât se poate de conștient de ce făcea.*
3. *Putem conchide că Isus a fost chiar cine a spus că este – Domn și Dumnezeu, Cel care are puterea de a ne ierta păcatele și de a ne oferi viață veșnică.*

Pregătindu-te să închei discuția despre acest eveniment, citește articolul din secțiunea cu informații adiționale de mai jos. Aceasta te va pregăti să conduci discuția despre ceea ce unii au numit „trilema” – de a face o singură alegere majoră, având la dispoziție 3 opțiuni.

Noi îți sugerăm să faci copii și să printezi acest articol pentru a-l oferi participanților la studiu, ca să-l poată lua cu ei.

Nebun, mincinos sau Domn? Sursa: www.existence-of-god.com (8 martie 2008)

Chiar și aceia care nu sunt convingși de ideologia creștină, au adesea mult respect pentru Isus. Printre aceia care resping ideea că Isus a fost Dumnezeu întrupat sunt mulți care, într-o măsură sau alta, Îl urmează. „Isus a fost un mare invitator moral”, spun unii, „dar nu a fost Dumnezeu”. Potrivit acestui punct de vedere, Isus trebuie urmat ca o mare personalitate omenească, dar nu ca una divină.

Această idee conform căreia Isus a fost doar o mare personalitate omenească, adică o simplă ființă umană măreață dar nimic mai mult, este, potrivit lui C.S. Lewis, așa cum a argumentat acesta în partea a 2a a lucrării Creștinismul redus la esențe – lipsită de teme.

Isus a făcut cele mai uimitoare afirmații, nu numai despre Dumnezeu, societate și etică dar și despre Sine. El a afirmat că are autoritatea de a ierta păcate, că este reprezentatul întregii omeniri venit să moară pentru a putea împăca omul cu Dumnezeu și că El este singura cale de a obține mântuirea.

Puși în fața afirmațiilor pe care Isus le-a făcut despre Sine, există trei lucruri pe care le-am putea spune despre El: fie afirmațiile Sale erau false și El știa acest lucru, fie erau false dar El nu știa acest lucru, fie erau adevărate. Nici una dintre aceste opțiuni nu sugerează faptul că Isus ar fi fost un mare învățator dar și un simplu om. Oricine crede astfel trebuie să se mai gândească.

Primul lucru pe care îl putem spune despre Isus este acela că dacă afirmațiile Sale erau false iar El știa acest lucru, atunci a fost un mincinos. Dacă Isus nu credea că afirmațiile pe care le-a făcut despre Sine sunt adevărate, atunci El mintea în momentul în care le rostea.

Afirmațiile pe care le-a făcut despre Sine sunt atât de fundamentale pentru învățăturile Sale încât, dacă acestea erau minciuni, atunci în nici un caz nu Îl putem numi un mare invitator. Dacă Isus și-a propus să îi păcălească în mod sistematic pe oameni cu privire la Cine era și cum trebuiau ei să se ocupe de păcatele lor, atunci El a fost printre cei mai groaznici învățatori care au existat vreodată pe pământ.

Cel de-al doilea lucru pe care îl putem spune despre Isus este că dacă afirmațiile Lui erau false dar El nu era conștient de acest lucru, înseamnă că a fost nebun. Dacă Isus credea în afirmațiile pe care le făcea, dar acestea erau false, atunci El a fost o persoană egocentrică plină de iluzii. Dacă orice persoană obișnuită crede despre sine că este Dumnezeu întrupat, atunci acea persoană este pur și simplu nebună.

Din nou, dacă lucrurile ar fi stat astfel, dacă Isus le-ar fi spus oamenilor acele lucruri despre Sine și S-ar fi inserat, atunci ar fi fost unul dintre cei mai groaznici invitatori care au existat.

Cel de-al treilea lucru pe care îl putem spune despre Isus este că dacă afirmațiile lui Isus au fost adevărate, atunci El a fost și este Dumnezeu. Dacă Isus a crezut că afirmațiile pe care le-a făcut despre Sine sunt adevărate și chiar au fost, atunci Isus nu este doar o mare personalitate omenească dar El a fost chiar Dumnezeu pe pământ.

Dacă Îl luăm pe Isus în serios, atunci trebuie să luăm în serios și afirmațiile pe care El le-a făcut despre Sine. Nu putem spune că Isus a fost un mare învățator pe care îl admirăm foarte mult dar că elementul fundamental al învățăturilor Sale a fost o eroare monumentală. Isus nu a fost un mare învățator și un simplu om; El a fost fie mult mai puțin de atât fie mult mai mult de atât.

Aceia care răspund acestui argument catalogându-L pe Isus ca mincinos sau nebun, sunt la fel de raționali ca și aceia care Îl acceptă pe Isus ca Domn, având în vedere tot ceea ce am afirmat până acum. Acest argument este un atac numai la adresa aceluși punct de vedere care susține că Isus a fost un mare învățator dar nu a fost Dumnezeu; nimic din acest argument nu poate veni contrar părerii că Isus a fost un învățator groznic. Pentru a demonstra că este mai bine să Îl privim pe Isus ca Domn decât ca nebun sau mincinos, ar trebui demonstrat faptul că există motive pentru a lua în serios afirmațiile lui Isus.

Avem însă vreun motiv să luăm în serios afirmațiile lui Isus? Mulți au argumentat că avem, că deținem cele mai puternice dovezi posibile că Isus știa foarte bine ce vorbește atunci când vorbea despre ceea ce ține de supranatural. Se pledează pentru existența dovezilor istorice substanțiale cum că Isus a înviat, susținându-i aserțiunile de autoritate religioasă.

Învierea, se spune, a fost o dovadă de sprijin divin a învățăturilor lui Isus, o confirmare a lui Dumnezeu că învățăturile lui Isus sunt adevărate. Dacă toate acestea sunt corecte, atunci nu poate exista vreo îndoială cu privire la care dintre acele trei opțiuni cu privire la Isus, menționate mai sus, este cea adevărată. Dacă există dovezi clare care să ateste învierea, atunci trebuie să Îl luăm în serios pe Isus. <http://www.existence-of-god.com/lord-liar-lunatic.html>

34 Înălțarea lui Isus

După învierea Sa, Isus s-a arătat de multe ori ucenicilor Săi, aici pe pământ. Apoi El S-a înălțat la ceruri pentru a fi cu Tatăl Său.

1 Corinteni 15:3-8; Faptele apostolilor 1:6-11

a. Citește 1 Corinteni 15:3-8.

Adevărat sau fals? Mai mult de 500 de oameni L-au văzut pe Isus viu după învierea Sa. Cei mai mulți dintre acești oameni erau încă în viață atunci când Pavel a scris Epistola către corinteni.

Este foarte important faptul că cea mai mare parte dintre cei mai bine de 500 de oameni care L-au văzut pe Isus după ce a înviat, erau încă în viață atunci când Pavel (cel care a scris această afirmație) a făcut respectiva aserțiune. Dacă cineva s-ar fi îndoit de afirmația lui Pavel, ar fi putut să îi caute pe acei oameni pentru a verifica dacă Pavel a spus sau nu adevărul.

b. Citește Faptele apostolilor 1:6-8.

Explică faptul că acest eveniment s-a petrecut după 40 de zile de la învierea lui Isus. Oferă o scurtă descriere a ce anume se întâmpla în acele zile – întâlnirile lui Isus cu discipolii Săi, în diferite locuri. Explică cum Isus probabil a făcut mult mai multe lucruri în acele zile decât ceea ce a fost înregistrat în Biblie.

Explică întrebarea privitoare la „împărăție” pusă lui Isus de către cei ce îl urmau – așteptările lor potrivit cărora Isus avea să înființeze la acel moment o împărăție propriu-zisă, pe pământ. Explică de asemenea că vom învăța mai multe despre împărăția pământească pe care o așteptau ei, însă mai târziu. Așteptările lor erau îndreptățite și corecte dar totodată premature.

Versetul 8 redă ultimele cuvinte pe care le-a rostit Isus pe pământ. Rezumă ultima afirmație pe care Isus a rostit-o ucenicilor Săi.

Isus a promis că „Duhul Sfânt” avea să coboare asupra celor ce îl urmau. Explică faptul că Duhul Sfânt este de asemenea o Persoană a Trinității – El (Duhul Sfânt) este Dumnezeu, la fel cum și Isus este Dumnezeu și la fel cum și Tatăl este Dumnezeu.

Duhul Sfânt este Persoana Trinității care locuiește în interiorul credincioșilor pentru a le da puterile supranaturale de care au nevoie pentru a-l sluji lui Dumnezeu.

c. Citește Faptele apostolilor 1:9-11.

Ce promisiune le-au făcut cei doi bărbați (îngeri) ucenicilor lui Isus?

Aceștia au promis că Isus avea să se întoarcă pe pământ. Două detalii ale promisiunii lor sunt importante:

1. „Acest Isus” – aceeași Persoană care a trăit printre ei, care a murit pentru și care a fost înviată.
2. „...va veni în același fel în care L-ați văzut mergând spre cer.” – o înălțare propriu-zisă, fizică, vizibilă avea să însemne o revenire a lui Isus propriu-zisă, fizică și vizibilă.

d. Următorul episod în care apare Isus în istorisirea Bibliei este relatat câteva capitole mai târziu. Citește Faptele apostolilor 7:54-56.

Vezi contextul – lapidarea (omorârea cu pietre) lui Stefan.

Unde se afla Isus în acel moment?

Isus era în cer, stând la dreapta lui Dumnezeu. El era conștient de ceea ce i se întâmpla lui Stefan și probabil aștepta să îl primească pe Stefan în paradisul ceresc în care merg credincioșii autentici odată ce mor.

e. Ce face acum Isus în ceruri?

Citește Evrei 7:24-25. Notă: Pronumele „El” (care apare în acest text în majoritatea versiunilor Bibliei) se referă la Isus.

Isus „rămâne în veci” pentru a mijloci pentru oameni care vin la Dumnezeu prin El. Explică participanților la studiu că Isus dorește să vii la Dumnezeu prin El. Și, ca avocat al tău, El va mijloci înaintea lui Dumnezeu pentru tine.

35 Petru vestește Evanghelia

La scurt timp după ce Isus S-a înălțat la ceruri, ucenicii Săi au început să împărtășească altora vestea cea bună (Evanghelia). Ei vorbeau oamenilor despre Isus și despre ceea ce a făcut El. Ei le explicau oamenilor de ce trebuie să se încreadă în El ca fiind Salvatorul lor.

Faptele apostolilor 2:22-36

a. La zece zile după ce Isus S-a înălțat la ceruri, Duhul Sfânt al lui Dumnezeu S-a coborât peste ucenici, așa cum promisese Isus.

Oferă o privire de ansamblu despre ceea ce s-a întâmplat de la înălțarea lui Isus – adunarea celor 120 în camera de sus în Ierusalim până la Ziua Cincizecimii când Duhul Sfânt a venit asupra lor pentru a-i împuternici. Nu intra prea mult în detalii dar explică modul în care Duhul Sfânt le-a oferit în mod miraculos ucenicilor lui Isus abilitatea de a vorbi în limbi oamenilor care veniseră la Ierusalim pentru sărbătoarea Cincizecimii.

b. Întărit de puterea Duhului lui Dumnezeu care se coborâse peste el, Simon Petru (unul dintre ucenici) a rostit primul său mesaj despre Isus. Ce a afirmat Petru despre Isus, pe baza a ceea ce el văzuse și auzise în mod personal?

Citește Faptele apostolilor 2:22-26.

• **Viața Sa (versetul 22)**

²² „Bărbați israeliți, ascultați cuvintele acestea! Pe Isus din Nazaret, Om adevărat de Dumnezeu înaintea voastră prin minunile, semnele și lucrările pline de putere pe care le-a făcut Dumnezeu prin El în mijlocul vostru, după cum bine știți”;

1. *Dumnezeu a atestat (a dovedit ca fiind autentic) prin miracolele pe care le-a făcut prin Isus că Isus era Cine spunea că este – chiar Fiul lui Dumnezeu, pe deplin Dumnezeu.*
2. *„după cum bine știți” – mulți dintre acești oameni au putut vedea minunile pe care Isus le-a înfăptuit. Ei nu puteau invoca ignoranța ca scuză pentru a nu crede.*

• **Moartea Sa (versetul 23)**

²³ „pe Omul acesta, dat în mâinile voastre, după sfatul hotărât și după știința mai dinainte a lui Dumnezeu, voi L-ați răstignit și L-ați omorât prin mâna celor fărădelege.”

1. *Moartea lui Isus era în planul lui Dumnezeu cu mult înainte că aceasta să aibă loc. Biblia ne spune într-un alt pasaj că aceasta a fost plănuită înainte că lumea să fie creată. (Efeseni 1:3-7).*
2. *Totuși, „mana celor fărădelege” a fost cea care l-a osândit pe Isus la moarte prin răstignire.*

• **Învierea Sa (versetele 24-32)**

Apoi, Petru a citit din unul dintre psalmii (cântecele) din Vechiul Testament care fuseseră scrise de regele David – Psalmul 16:8-10.

²⁴ „24Dar Dumnezeu L-a înviat, dezlegându-l legăturile morții, pentru că nu era cu putință să fie ținut de ea. ²⁵ Căci David zice despre El:

„Eu aveam totdeauna pe Domnul înaintea mea, pentru că El este la dreapta mea, ca să nu mă clatin. ²⁶ De aceea, mi se bucură inima și mi se înveselește limba; chiar și trupul mi se

va odihni în nădejde: ²⁷ căci nu-mi vei lăsa sufletul în Locuința morților și nu vei îngădui ca sfântul Tău să vadă putrezirea. ²⁸ Mi-ai făcut cunoscut căile vieții și Mă vei umple de bucurie cu starea Ta de față.”

²⁹ Cât despre patriarhul David, să-mi fie îngăduit, fraților, să vă spun fără sfială că a murit și a fost îngropat; și mormântul lui este în mijlocul nostru până în ziua de azi. ³⁰ Fiindcă David era proroc și știa că Dumnezeu îi făgăduise cu jurământ că va ridica pe unul din urmașii săi pe scaunul lui de domnie, ³¹ despre învierea lui Hristos a prorocit și a vorbit el, când a zis că sufletul Lui nu va fi lăsat în Locuința morților și trupul Lui nu va vedea putrezirea. ³² Dumnezeu a înviat pe acest Isus, și noi toți suntem martori ai Lui.”

Notă: Petru a citat Psalmul 16:8-10 în versetele 25-28. Ține cont de faptul că acest psalm a fost scris de regele David cu aproximativ 1000 de ani înainte de perioada în care a trăit Isus pe pământ.

• **Înălțarea Sa (versetele 33-35)**

³³ „Și acum, odată ce S-a înălțat prin dreapta lui Dumnezeu și a primit de la Tatăl făgăduința Duhului Sfânt, a turnat ce vedeți și auziți. ³⁴ Căci David nu s-a suit în ceruri, ci el singur zice: „Domnul a zis Domnului meu: „Șezi la dreapta Mea, ³⁵ până ce voi pune pe vrăjmașii Tăi sub picioarele Tale.”

c. Care a fost concluzia finală a lui Petru cu privire la Isus din Nazaret?

Citește versetul 36.

³⁶ „Să știe bine, dar, toată casa lui Israel, că Dumnezeu a făcut Domn și Hristos pe acest Isus pe care L-ați răstignit voi.”

Să ai în minte faptul că Simon Petru îl știa pe Isus la fel de bine ca oricare altul. El petrecuse mai bine de trei ani alături de Isus și observase el însuși viața lui Isus, l-a ascultat învățăturile, a fost martor la cele mai multe dintre minunile Sale, a privit cum a fost omorât, a petrecut cu El multe ore după învierea Sa și a fost martor la înălțarea Sa la cer. Petru cu siguranță știa despre ce vorbea.

Însă incredibila încredere cu care vorbește aici Petru este remarcabilă având în vedere faptul că numai 53 de zile trecuseră din momentul în care el avusese o cădere de credință și se lepădase de Isus până în acea zi a Cincizecimii! Ceva extrem de convingător trebuie să se fi petrecut în acea perioadă pentru a-i spori încrederea în Isus și Cine a spus El că a fost și este. Fără îndoială că învierea lui Isus i-a întărit convingerea că Isus a fost și este „atât Dumnezeu cât și Hristos”.

Întoarcerea lui Isus pentru cei credincioși

În timpul lucrării Sale pe pământ, Isus a promis că se va întoarce pe pământ. El a spus că se va întoarce să îi ia pe aceia care au crezut cu adevărat în El, pentru ca aceștia să fie cu El în rai. *Ioan 14:1-3; 1 Tesaloniceni 4:13-18*

a. Ultimele cinci evenimente din această formă condensată a Împlinirii speranței nu s-au petrecut până în prezent. Acest eveniment este primul dintre cele cinci. Până în momentul de față, am studiat modul în care s-a desfășurat istoria biblică. Dar acum vom vedea modul în care firea narativ al Bibliei trece treptat de la istorie biblică la profeție biblică.

b. Înainte de moartea Sa, ce le-a spus Isus ucenicilor pentru a-i încuraja?

Citește Ioan 14:1-3.

Prezintă contextul acestui pasaj explicând faptul că ucenicii lui Isus erau tulburați pentru că Isus le spunea că avea să plece.

Isus i-a consolată cu aceste patru promisiuni:

1. *În Cer („Casa Tatălui Meu”) sunt multe locuințe.*

Notă: unele traduceri folosesc cuvinte diferite pentru „locuințe”. În orice caz, putem fi siguri că aceste locuințe din casa lui Dumnezeu (din Rai) sunt mai mult decât orice vilă pe care o putem evalua după standardele noastre umane!

2. *Vă voi pregăti o locuință, anume pentru voi.*

3. *La fel de sigur cum sunt că voi pleca, la fel de sigur Mă voi întoarce pentru a vă primi Eu Însumi.*

4. *Acolo unde voi fi Eu (în Casa tatălui Meu) acolo veți fi și voi cu mine.*

c. Pentru a cunoaște mai multe despre această întoarcere a lui Isus pentru cei credincioși, citește 1 Tesaloniceni 4:13-18.

- **Ce se va întâmpla cu aceia dintre ucenicii lui Isus care vor muri înainte de întoarcerea Sa?**

Versetele 13-14 – Dumnezeu îi va lua cu El atunci când se va întoarce. Acest lucru ne indică faptul că acum ei sunt cu El în cer.

Versetul 16 – „mai întâi vor învia cei morți în Hristos”. Dacă Dumnezeu îi aduce cu El pe credincioșii care au murit, în ce sens cei deja morți vor învia întâi?

Atunci când un credincios moare, partea sa imaterială – adevărată esență a unei persoane (ceea ce noi numim „spirit” sau „suflet”) – merge în cer pentru a fi cu Dumnezeu Tatăl și Isus. Dar trupul credincioșilor rămâne pe pământ. Când se va întoarce Isus, spiritele (sau sufletele) acestor credincioși se vor întoarce cu El dar trupurile lor vor fi înviate (într-o formă nouă, incoruptibilă). În acel moment, spiritele (sufletele) vor fi unite cu aceste trupuri înviate.

- **Ce se va întâmpla cu aceia care cred în Isus și vor fi în viață atunci când El va reveni?**

Versetele 15-17 – aceștia vor veni împreună cu credincioșii care au murit și se vor întâlni cu Domnul Isus în aer. Din acel moment, ei vor fi alături de Dumnezeu pentru totdeauna.

d. Citește 1 Corinteni 15:51-57. Ce alte informații ne sunt oferite, în acest text, cu privire la întoarcerea lui Isus Hristos?

Acest pasaj dezvoltă în principiu ceea ce a fost spus în pasajul anterior. Iată câteva puncte cheie:

1. „nu toți vom adormi” - unii credincioși (aceia care vor fi încă în viață atunci când Isus va reveni) nu vor cunoaște moartea. Când Isus se va întoarce pentru credincioși, trupurile lor vor fi „schimbate” în trupuri indestructibile* și nepieritoare* care vor fi adecvate cerului.
2. Această „răpire” se va produce foarte repede – „într-o clipă, într-o clipire din ochi”.
3. Sunetul unei trompete va preceda acest eveniment.
4. În momentul acela, moartea... pentru adevărații credincioși în Isus Hristos... va fi „înghițită în victorie” (înfrântă).

*Notă: indestructibile = nu se vor deteriora; nepieritoare = nu vor muri.

Ai putea întreba participanții la studiu: „Dacă Isus S-ar întoarce chiar în acest moment pentru a-i lua pe aceia care se încred în El, ai fi și tu pregătit?”

Relatarea cronologică a Bibliei:

Cum este Isus descris în evenimentele   ? (paginile 28–29)

37 Întoarcerea lui Isus ca Rege

La scurt timp după întoarcerea Sa pentru cei credincioși, Isus va reveni alături de cei pe care i-a luat în ceruri. Apoi, El va domni ca Rege peste întregul pământ.

Apocalipsa 19:11-19; Apocalipsa 20:1-6

a. Apocalipsa, prin stilul în care este scrisă, este o carte ce abundă în simboluri. Dar dacă privim dincolo de cuvintele simbolice, putem identifica patru adevăruri majore. Citește Apocalipsa 19:11-19.

- **Isus se va întoarce pe pământ*.** (De ce considerăm că acesta este același Isus despre care am studiat până acum?)

Există câteva simboluri în aceste versete care pot fi legate de profețiile care ne îndreaptă atenția către Mesia evreu (Hristos). Dar, pentru a păstra discuția simplă, axează-te pe cele mai evidente indicii potrivit cărora acest călăreț este Isus.

1. Știm că Isus este numit „Cuvântul lui Dumnezeu” în Ioan 1:14. Numele „Credincios” și „Adevărat” ar fi de asemenea adecvate pentru El.
2. Deși Isus nu este anume identificat ca fiind călărețul de pe calul alb, El este singura Persoană care ar putea fi numită pe numele „Împăratul împăraților și Domnul Domnilor” – Regele suprem și Domnul suprem.
3. Haina înmuiată în sânge poate vorbi în mod simbolic despre sângele pe care El l-a vărsat ca jertfă pentru noi, ca jertfă de „Mielul lui Dumnezeu”.

*Notă: Această întoarcere diferă de cea din evenimentul 36 în diferite moduri. În primul rând, în acea „întoarcere” Isus nu Se va coborî de tot pe pământ, așa cum o va face aici. Când se va întoarce pentru a-i primi pe adevărații credincioși la Sine, ei se vor întâlni cu El în aer.

- **Isus va fi însoțit de armatele cerurilor.** (Cine sunt cei vor face parte din aceste armate?)

De vreme ce aceste armate cerești nu sunt anume identificate în pasaj, putem doar specula cu privire la identitatea lor. Ar putea fi vorba despre îngeri. Însă cea mai răspândită interpretare este cea potrivit căreia armatele vor fi compuse din credincioșii care l s-au alătura lui Isus în cer. Deși se folosește cuvântul „armată” pentru a-i descrie pe aceștia, nu este nici o indicație care să ne facă să credem că vor fi realmente implicate în luptă. Puterea Împăratului împăraților și Domnului Domnilor este suficientă pentru a înfrânge forțele răului.

- **La revenirea Sa, Isus îi va învinge pe aceia care l se vor împotrivi.** (Cine sunt acești inamici ai lui Isus?)

În anii de dinaintea acestui eveniment, rasa umană va fi tot mai rea și lipsită de credință, asemenea stării sale de dinaintea marelui potop (evenimentul 10). Prin influențele malefice ale unui lider uman foarte puternic, mulți regi ai lumii îl vor înfrunta pe Dumnezeu și pe oricine care este de partea dreptății. Acești sunt oamenii lipsiți de Dumnezeu care vor fi învinși de Isus Hristos atunci când se va întoarce pe pământ.

- **Atunci când Isus își va înfrânge inamicii, aceștia vor îndura pedeapsa dreptei judecăți a lui Dumnezeu.** (De ce este această judecată dreaptă și corectă?)

La începutul acestui eveniment (versetul 11), Biblia spune cu privire la călărețul „Credincios și Adevărat” de pe calul alb, că „El judecă și se războiește cu dreptate”. Așadar, acesta va fi cu adevărat un război al dreptății! Pe măsură ce Dumnezeu se ocupă de rasa umană, sfințenia, mila și dreptatea Sa sunt în mod continuu testate.

1. *Datorită faptului că Dumnezeu este sfânt, păcatele noastre îi aduc o ofensă mult mai mare decât își pot imagina mințile noastre limitate.*
2. *Datorită faptului că Dumnezeu este milos, El se abține de a ne judeca imediat, așa cum ar merita păcatele noastre.*
3. *Datorită faptului că Dumnezeu este drept, păcatele noastre trebuie odată și odată judecate.*

În diferite momente descrise în Biblie, cum ar fi potopul din vremea lui Noe, mila îndelung răbdătoare a lui Dumnezeu a fost împinsă dincolo de limita Sa auto-impusă și mania dreaptă și just a lui Dumnezeu a fost în mod dramatic dezlănțuită asupra păcătoșilor – judecată dreaptă a fost servită la momentul potrivit. Același lucru îl vom putea vedea și în versetul 15!

b. Citește Apocalipsa 20:1-3. Cine este „șarpele cel vechi” și ce se va întâmpla cu el? Recapitulează evenimentele 4, 5 și 7 de la paginile 13-15.

Pasajul acesta face clar faptul că „balaurul, șarpele cel vechi” nu este altul decât diavolul, cunoscut drept Satan – aceeași ființă malefică ce a fost implicată în înșelarea lui Adam și a Evei și în ispitirea lui Isus. Dumnezeu va trimite un înger care să îl înclue pe Satan în Adânc timp de 1000 de ani.

Discută cu participanții la studiu despre cum va fi viața pe pământ fără influența ispititoare malefică a lui Satan, chiar dacă oamenii vor avea în continuare o natură păcătoasă. Acea va fi exact starea care va dăinui timp de 1000 de ani, la un moment dat în viitorul istoriei umane.

c. Citește Apocalipsa 20:4-6.

• Ce se va întâmpla pe pământ timp de 1000 de ani?

Isus Hristos va domni ca Rege pe acest pământ timp de 1000 de ani. Aceia care au crezut cu adevărat în Isus Hristos vor domni cu El pe locuri de onoare și conducere.

• Unde ai întâlnit, de-a lungul studiului, profeții referitoare la faptul că Isus va domni ca Rege cândva într-o vreme viitoare?

Nu este esențial să revizuiști toate indiciile care au apărut de-a lungul studiului, indicii care arată că Isus va domni într-un final ca rege. Dar este important ca participanții să realizeze că această temă începe devreme în Biblie și este întretesută cu celelalte evenimente din Scriptură, până la final.

Pune participanților întrebarea de mai sus și vezi câte dintre acele „indicii potrivit cărora Isus va domni ca rege” își pot aminti. Iată câteva dintre cele mai evidente:

1. *Acum multe secole, Dumnezeu a profețit prin omul Israel (Iacov) că un rege și un legiuitor avea să vină prin tribul lui Iuda. (Vezi punctul (c) din evenimentul 12)*
2. *Dumnezeu i-a promis lui David (strămoșul lui Iosif și al Mariei, părinții pământeni ai lui Isus) că dinastia sa va dăinui veșnic. (evenimentul 19)*
3. *Atunci când Isus S-a născut, un înger a declarat păstorilor că bebelușul era „Hristos, Domnul”. (Luca 2:11 în evenimentul 21)*

Notă: nu am studiat Matei 2:1-2 dar acel pasaj indică cum Dumnezeu îi informase cumva pe acei magi din Răsărit că Isus se născuse „Regele Iudeilor”.

4. *Atunci când a fost întrebat de către Pilat dacă El (Isus) este Regele Iudeilor, Isus nu a negat. (evenimentul 30)*
5. *Atunci când Isus S-a înălțat la cer după înviere, ucenicii Săi se așteptau ca Isus să stabilească o împărăție pe pământ la acea vreme. Îngerul care le-a vorbit nu i-a muștrat pentru așteptările pe care le aveau ci doar le-a explicat că încă nu venise vremea ca acest lucru să se întâmple. (evenimentul 34)*

38 Destinul final al lui Satan

Spre sfârșitul perioadei de domnie a lui Isus, Satan va face o ultimă încercare de a conduce o răzvrătire împotriva lui Dumnezeu. Dar Satan va eșua, iar Dumnezeu îl va arunca în lacul („iazul”) de foc pe care îl avea deja pregătit pentru el.

Apocalipsa 20:7-10

a. Înainte de condamnarea sa finală, Satan va fi legat pentru 1000 de ani. Citește Apocalipsa 20:1-3.

Citește acest pasaj, care este asociat cu cel anterior, pentru a putea corela evenimentul prezent de cel anterior.

La sfârșitul perioadei de 1000 de ani, Satan va fi eliberat pentru o vreme. Ce va face Satan atunci?

Citește Apocalipsa 20:7-9.

Este dificil de interpretat cu precizie profeția. De exemplu, nu știm cine „Gog și Magog” vor fi.

Însă ideea principală a pasajului pare clară – Satan va începe imediat să îi înșele pe oameni, de îndată ce va fi eliberat din temnița Adâncului. Se pare că el va instiga o mare răzvrătire împotriva „sfinților (cei care Îl urmează pe Isus) și cetății iubite (probabil Ierusalim).”

Această răzvrătire împotriva împărăției pământești a lui Isus Hristos va fi ultima împotrivire a lui Satan.

b. Recitește textele din Isaia 14:15 și Matei 25:41. Recapitulează evenimentul 4 de la pagina 13.

În Isaia 14:15, Isaia a profețit că Lucifer (Satan) avea să fie „trântit în Locuința Morților”, în adâncimile gropii.”

*Locuința Morților (Sheol) = este folosit „Sheol”, un termen ebraic pentru locuința morților.

Se poate ca această ultimă frază să fie o profeție a ceea ce vom citi în curând în Apocalipsa 20:10.

În Matei 25:41 Isus a spus că Dumnezeu a pregătit „foc veșnic” pentru diavol și îngerii lui. La acea vreme, Isus rostise aceste cuvinte, Satan (diavolul) era încă liber iar „focul veșnic” deja îl aștepta.

Acum citește Apocalipsa 20:10.

Ce aflăm din acest text despre natura pedepsei finale pe care o va primi Satan?

1. Diavolul (Satan) va fi aruncat în „lacul de foc și pucioasă”.

*Notă: pucioasa este din punct de vedere chimic sulf, care arde cu o flacără extrem de fierbinte albastră, aproape invizibilă și produce un gaz puternic mirositor și neplăcut, dioxid de sulf.

2. Două persoane diabolice vor merge înaintea lui Satan în acest lac de foc – „fiara” și „profetul fals”. Deși este numită „fiară”, această persoană este liderul uman care va conduce rebeliunea împotriva lui Dumnezeu, omul pe care Regele regilor îl va îngenunchea forțat atunci când se va întoarce pe pământ (vezi evenimentul 37). „Profetul fals” va fi probabil un lider religios fals care va fi fost de partea fiarei, înșelând oamenii să creadă că fiara este un fel de zeu.

Vezi Apocalipsa 19:19-20.

3. Chinurile pedepsei lui Satan (precum și ale celorlalți care vor fi trimiși acolo) vor continua „zi și noapte, în vecii vecilor”.

c. Recitește Geneza 3:15. Recapitulează evenimentul 7 de la pagina 15. Care este legătura dintre Geneza 3:15 și destinul final al lui Satan (descriș în Apocalipsa 20:10)?

La scurtă vreme după ce Adam și Eva L-au neascultat pe Dumnezeu, El a pronunțat o judecată care avea să vină asupra lui Satan. Un descendent special al Evei, un bărbat, avea să (metaforic vorbind) zdrobească capul lui Satan – Dumnezeu avea să trimită pe Cineva care să îl înfrângă pe Satan.

Atunci când Isus a murit pe cruce pentru a plăti păcatele lumii, judecata lui Satan a fost pecetluită. Dumnezeu a oferit calea perfectă pentru păcătoși de a fi iertați și astfel eliberați de strânsoarea puternică și malefică a lui Satan.

Deși în acel moment Satan încă nu își cunoscuse soarta finală, aceasta va veni la momentul stabilit de Dumnezeu.

Destinul cumplit al celor necredincioși

Apoi, la sfârșitul timpului istoric, necredincioșii vor sta înaintea lui Dumnezeu pentru a primi sentința pedepsei eterne pentru păcatele lor. *Apocalipsa 20:11-15*

a. La începutul acestui eveniment, ce se va întâmpla cu pământul și cu cerul acestei lumi? Citește Apocalipsa 20:11 și 2 Petru 3:10.

Acestea vor dispărea! Nu se va mai găsi un loc pentru ele. Vor dispărea dinaintea Celui care stă pe tronul Său.

2 Petru 3:10-13 explică mai în detaliu viitoarea distrugere prin foc a pământului actual și a cerului de acum, însă nu merge acolo până când discuția nu cere acest lucru.

Explică pur și simplu că această dispariție a pământului și a cerurilor prezente acum este menționată și în alte locuri din Biblie. Va fi metoda lui Dumnezeu de a curăța pământul de păcat și blestem. În următorul eveniment din studiul de față, motivul va deveni și mai clar.

b. Cine consideri că va fi Judecătorul care va sta pe acel tron alb măreț? Explică opțiunea răspunsului tău. Citește Apocalipsa 20:11-12.

Unele versiuni ale Bibliei spun că oamenii judecați aici „stau înaintea lui Dumnezeu”. Alte versiuni traduc „stau înaintea tronului”.

Însă versetul 11 ne face clar faptul că Dumnezeu* este pe tronul de judecată. Numai El are puterea de a face pământul și cerul să dispară.

*Notă: mai devreme în Biblie (Ioan 5:22) ni se spune că Dumnezeu Tatăl I-a oferit toată judecata Fiului (Isus). Isus va fi Judecătorul de pe marele tron alb.

c. Cărțile la care se face referire în text vor juca un rol important în acțiunea din fața scaunului de domnie mare și alb. Citește Apocalipsa 20:12-13.

- Care va fi rolul cărților?

Deși pasajul nu ne spune cu exactitate, cei mai mulți erudiți în materie biblică spun că aceste „cărți” menționate aici conțin înregistrări ale gândurilor, deciziilor și faptelor tuturor oamenilor care au trăit vreodată, de la Adam și Eva până la finalul împărăției pământene a lui Isus.

Aceste cărți nu vor fi pentru Dumnezeu, de vreme ce El deja cunoaște pe deplin și perfect tot ceea ce s-a întâmplat pe pământ. Aceste „cărți” probabil că vor servi drept dovadă incontestabilă și indiscutabilă pentru oamenii care vor sta înaintea lui Dumnezeu, că El este drept și just în execuția judecății Sale.

Notă: versetul 12 poate fi neclar pentru cei ce tocmai au început să studieze Biblia. Aceștia cred uneori că Dumnezeu le va evalua „faptele bune” pentru a determina dacă vor merge în Rai sau Iad. Dacă este nevoie, explică în acest punct că destinul etern al oamenilor prezenți la această judecată deja a fost stabilit. Gradul judecății va fi ceva ce Dumnezeu, Judecătorul, va determina. Da, Biblia ne învăță că vor exista diferite grade de pedeapsă eternă pentru necredincioși.

- Ce rol va avea Cartea vieții?

„Cartea Vieții” este o carte specială, complet diferită de toate celelalte cărți. Se pare că este un registru al tuturor oamenilor care s-au încrezut în Fiul lui Dumnezeu, Isus Hristos, pentru-i a le fi Mântuitor personal. Nu este o înregistrare a „faptelor” ci un registru de nume – numele tuturor oamenilor care au primit darul lui Dumnezeu de viață eternă.

Acesta este un moment potrivit pentru a reitera adevărul potrivit căruia destinul etern (Raiul sau Iadul) al acestor oameni nu va fi stabilit de faptele care sunt înregistrate în „cărți” ci doar în funcție de cazul în care numele lor este sau nu scris în „Cartea Vieții”.

d. Citește Apocalipsa 20:14-15. Cine va fi aruncat în iazul de foc.

- **Conform versetului 14?**

În versetul 13 ni se spune că „moartea și Locuința Morților” îi dau pe morții care erau în ele. Apoi, în versetul 14, citim că „moartea și Locuința Morților” vor fi aruncate în lacul de foc. Dar, cine sunt acești oameni din „moarte și Locuința Morților”?

„Moartea” de aici probabil se referă la trupurile celor care au murit iar „Locuința Morților” (sau „Hades”, un alt nume pentru „Iad”) probabil se referă la spiritele (sufletele) acelorași oameni care au murit.

Așadar, acest pasaj ne învață că sufletele oamenilor care au mers în Iad vor fi reunite cu trupurile lor decedate și vor sta înaintea lui Dumnezeu în acele trupuri. Apoi, acești oameni (cu trupuri și suflete nemuritoare și care nu pot fi degradate) vor fi aruncați în lacul de foc.

- **Conform versetului 15?**

¹⁵ „Oricine n-a fost găsit scris în Cartea Vieții a fost aruncat în lacul de foc.”

Informații Adiționale

Ce este „prima moarte”? Dacă existența eternă din lacul de foc este „moartea a doua”, atunci ce este „prima moarte”?

Termenul „prima moarte” nu apare în Biblie. Dar faptul că termenul „a doua moarte” apare, face evident faptul că apostolul Ioan (cel care a scris cartea Apocalipsa) se gândea și la o primă moarte.

„Prima moarte” la care se gândea Ioan poate fi o combinație dintre moartea spirituală și cea fizică. Ambele țin de pământ și existența temporală. În contrast cu „prima moarte”, cea de-a doua se va petrece în lumea ce urmează să vină și va fi eternă.

Reține faptul că esența „morții” este despărțirea, separarea; nu înseamnă încetarea vieții (existența conștientă). Atunci când Adam și Eva au păcătuit pentru prima oară, ei au murit din punct de vedere spiritual. Au devenit separați de Dumnezeu dar au continuat să aibă o existență conștientă.

În momentul în care necredincioșii vor fi aruncați în lacul de foc, atunci va începe „a doua lor moarte”. Va fi o moarte eternă, o veșnică și conștientă separare de Dumnezeu.

Istorisirea pe care Dumnezeu ne-a dezvăluit-o prin Biblie se încheie cu o veste minunată. La sfârșit, toți cei care au crezut că Isus este Mântuitorul lor personal vor intra într-un paradis încântător, fără păcat. Acești credincioși vor trăi acolo pentru veșnicie cu Dumnezeu. *Apocalipsa 21:1—22:5*

Afirmă și explică faptul că tematica Paradisului se regăsește pe întreg parcursul Bibliei. Și asta datorită faptului că Dumnezeu a dorit dintotdeauna ca bărbații și femeile (și copiii, de asemenea!) să se bucure de o viață într-un context de abundentă binecuvântare din partea lucrării creative a lui Dumnezeu.

a. În ce mod se vor bucura cei credincioși de raiul etern al lui Dumnezeu...

- Ei vor fi duși în ceruri pentru a se bucura de raiul etern, sau...
- Dumnezeu va coborî raiul Său pentru ei.

Citește Apocalipsa 21:1-3 pentru a afla răspunsul.

Dacă este nevoie, dezvoltă mai mult aici. Cei mai mulți oameni, inclusiv cei care sunt de mulți ani credincioși, au o imagine mentală despre copiii lui Dumnezeu (credincioși) ca trăind veșnic într-un paradis ceresc imaterial, plin de norișori pufoși peste tot în jurul lor. Este adevărat că paradisul curent, cel în care credincioșii merg acum după ce au murit, poate fi „acolo, undeva”, dincolo de sistemul nostru solar sau dincolo de univers.

Dar, paradisul etern în care vor trăi credincioșii va fi un pământ complet renovat (propriu-zis și fizic) și înconjurat de ceruri noi. Dumnezeu a creat un pământ pe care omul să îl locuiască și de care să se bucure, așadar nu ar trebui să ne surprindă faptul că Dumnezeu va crea un noi paradis pământesc care să servească drept locuință eternă pentru omenire.

b. Citește Apocalipsa 21:4 – 22:5 pentru a cunoaște mai multe lucruri despre acest rai (paradis) etern.

Înainte de a citi, indică întrebările de mai jos pentru ca tu și participanții să va puteți gândi la ele pe parcursul pasajului.

- Cine este „Mielul”? Notă: Citește cu atenție versetul 14.

„Mielul” este numele predominant folosit pentru Isus în cartea Apocalipsa. Apare de 29 de ori, în timp ce „Isus Hristos” apare numai de șapte ori iar „Hristos” de patru ori.

Versetul 14 îi leagă pe cei „doisprezece apostoli” de Miel, așadar nu este nici o îndoială că Isus este Mielul din acest pasaj.

Întrebare pentru participanții de la studiu: „Unde în altă parte am văzut că Isus este în mod clar identificat ca fiind miel?” (vezi evenimentul 23 (e) la pagina 23)

• **Ce anume nu va exista în acest oraș nou și sfânt?**

Pasajul ne spune clar că nu vor exista...

1. Lacrimi
2. Moarte
3. Jale
4. Strigăt
5. Durere
6. Păcătoși – lași, necredincioși, ucigași, oameni imorali din punct de vedere sexual, vrăjitori, idolatri și mincinoși
7. Noapte
8. Nimic care să întineze sau să cauzeze lucruri groaznice sau minciuni
9. Blestem pe pământ

Petrece un timp la acest punct. Întreabă: „Pentru care dintre acestea (poate două sau trei dintre ele) vei fi cel mai fericit că nu vor mai exista?”

• **Care sunt câteva dintre trăsăturile cele mai uimitoare ale acestui oraș nou?**

Sunt mai multe răspunsuri bune la această întrebare, cum ar fi...

1. Frumusețea sa – „ca o mireasă împodobită pentru soțul ei”
2. Absența lucrurilor menționate mai sus
3. Strălucirea sa radiantă
4. Zidurile sale, porțile și fundația
5. Dimensiunile impresionante
6. Prezența lui Dumnezeu Tatăl și a Mielului (Isus)
7. Râul și apa vieții
8. Pomul vieții și fructele sale

Petrece un timp la acest punct. Întreabă: „Ce trăsături fizice ale acest Nou Oraș, Noul Ierusalim, te impresionează cel mai mult?”

• **Cui i se va permite să trăiască în acest nou paradis? Citește Apocalipsa 21:27.**

„...numai cei scriși în Cartea Vieții Mielului.”

Gândește-te înapoi la Cartea Vieții din evenimentul anterior.

Cât timp vor trăi acolo? Citește Apocalipsa 22:5. „în vecii vecilor” (22:5)

c. Crezi că numele tău este scris în Cartea vieții Mielului?

Da

Nu

Nu sunt sigur

Pe ce anume se bazează răspunsul tău?

Încurajează participării la studiu să bifeze căsuța care reprezintă cu adevărat convingerile pe care le au.

Dacă răspunsul este „da”, atunci discută cu ei pe ce anume se bazează concluzia lor.

Dacă răspunsul este „nu” sau „nu sunt sigur” atunci, de asemenea, discută cu ei pe ce anume se bazează răspunsul pe care l-au dat.

Următoarea secțiune din carte (paginile 32-40) are menirea de a-i ajuta pe participanți să înțeleagă mai clar și să îmbrățișeze darul lui Dumnezeu de viață eternă – de a trece de la moarte spirituală la viața eternă.

Resurse: pentru a înțelege mai bine tema paradisiului, temă recurentă în Biblie, îți recomandăm:

„Raiul” de Randy Alcorn (Carol Stream, IL: Editura Tyndale House, 2004).

De asemenea, adresa web a lui Randy Alcorn oferă din abundență informații gratuite cu privire la acest subiect care este atât de important pentru orice persoană care citește *Împlinirea speranței*.

<http://www.epm.org/resources-eternity.html>

Relatarea cronologică a Bibliei:

Cum este Isus descris în evenimentele   ? (paginile 30–31)

Podul Cronologic Spre Viață

Prezentarea a veste bună a lui Dumnezeu printr-o formă cronologică și propozițională

Paginile 32–39 în *Împlinirea speranței*

Notă: Dacă îți lipsește încrederea de a învăța și discuta despre doctrinele de bază ale Bibliei, noi te încurajăm să găsești o carte bună de teologie biblică sau doctrine biblice de bază și să studiezi acele capitole despre doctrina despre Dumnezeu, antropologie (doctrina despre om), hamartologie (doctrina despre păcat), Cristologie (doctrina despre Isus Cristos) și soteriologie (doctrina despre mântuire).

Contactați: Info@GoodSoil.com

Opt adevăruri esențiale sunt dezvăluite de Împlinirea speranței

Podul Cronologic Spre Viață

Dumnezeu

Ce am învățat despre Creatorul nostru:

Modul în care abordezi această discuție despre Dumnezeu depinde de actualul punct de vedere al participanților, cu privire la Dumnezeu. Pentru a putea dialoga corespunzător și în mod inteligent despre Dumnezeu cu participanții, trebuie să înțelegi care este părerea lor despre Dumnezeu (sau zeu sau zei sau spirite sau orice altceva) și să recunoști și afirmi modurile în care perspectiva lor diferă sau coincide cu cea despre Domnul Dumnezeu descris în Biblie, Creatorul cerului și al pământului.

Discuțiile de la subsolul paginilor duble, de la paginile 12-20 („Ceea ce am învățat despre Dumnezeu”) ar fi trebuit să aducă în discuție părerile participanților cu privire la Dumnezeu. Astfel, în acest moment, probabil că tot ceea ce va trebui să faci este să rezumi ceea ce Biblia spune despre Dumnezeu.

Există cel puțin două opțiuni pentru a conduce studenții prin studiul de pe aceste pagini (cele șapte afirmații pe scurt):

- 1. Cere participanților să citească următoarele afirmații înainte de a începe ora de studiu și să indice, din ceea ce a citit, pe care dintre acestea ar dori să le înțeleagă mai bine.*
- 2. Citește fiecare dintre afirmații, lent și clar, și cere-le participanților să se gândească (pe măsură ce citești) pe care (una sau mai multe) dintre afirmații ar dori ca tu să o clarifici. Axează-te apoi pe acele afirmații în lecția ta.*

Obiectivul aceste părți este de a rezuma perspectiva Bibliei despre cine este adevăratul Domnul Dumnezeu și cum este El dar și de a te asigura că participanții înțeleg această perspectivă corect și în mod clar.

- 1. Dumnezeu prezentat în Biblie a existat dintotdeauna și va continua să existe pentru totdeauna. Pentru că El este etern, Dumnezeu s-a referit la Sine prin expresia „Eu sunt” (lahve sau Iehova). În majoritatea traducerilor, acest nume este redat prin cuvântul „Domnul”.**
- 2. Printr-o simplă poruncă, Dumnezeu a creat lumea și tot ceea ce cuprinde ea. În starea ei inițială, lumea creată de Dumnezeu a fost perfectă.**
- 3. În mod constant, de-a lungul Bibliei, acest Dumnezeu-Creator a demonstrat că este atotputernic.**

4. În contrast cu dumnezeii falși, Dumnezeu adevărat este perfect și sfânt (cu desăvârșire lipsit de păcat).
5. În calitate de Creator al omenirii, Dumnezeu le-a dat bărbaților și femeilor legi clare pe care să le respecte.
6. Dumnezeu este un Judecător drept și nepărtinitor, care trebuie să pedepsească neascultarea și va face acest lucru.
7. Dumnezeu ne iubește chiar și atunci când noi nu Îl ascultăm.

Pe care dintre aceste adevăruri despre Dumnezeu ai dori să îl înțelegi mai bine?

Încercuiește unul sau mai multe numere.

Invită-i despre aceste adevăruri și privire la Dumnezeu și discută-le, după cum este nevoie. Dacă participanții le înțeleg bine, atunci continuă cu studiul.

Biblia spune: „Și fără credință este cu neputință să fim plăcuți Lui! Căci cine se apropie de Dumnezeu, trebuie să creadă că El este, și că răsplătește pe cei ce-L caută.” (Evrei 11:6)

Explică faptul că acest verset sumarizează în mare parte ceea ce noi am învățat despre Dumnezeu. Cere-le participanților să citească cu glas tare acest verset. Dacă tu consideri că este nevoie să explici anumite lucruri sau să le dezvolți, atunci fă astfel și apoi continuă cu studiul.

Răspunsul credinței noastre: Biblia ne învață faptul că există un singur Dumnezeu, și numai unul singur, cu adevărat etern și sfânt. Învățăm totodată despre faptul că El este Creator și Judecător drept, Atotputernic, înaintea căruia noi trebuie să dăm socoteală. Crezi acest fapt?

Pune accentul pe prima frază – „Biblia ne învață...”

Explică faptul că toate acestea nu sunt doar ideile tale ci un rezumat a ceea ce ne învață Biblia despre Dumnezeu.

Citește afirmația și pune participantului următoarea întrebare într-o manieră directă, sinceră și deschisă – de exemplu, „Robert, tu crezi asta?”

Dacă răspunsul este „da”, atunci continuă cu studiul. Sau, ai putea întreba ce anume informații noi s-au învățat despre Dumnezeu prin acest studiu.

Dacă răspunsul este „nu” sau „nu sunt sigur”, atunci ar fi adecvat să ceri participantului să își împărtășească gândurile – de exemplu, Robert, sunt interesat să știu ce gândești.” Sau „Cum este cu afirmația asta cu care ești de acord și afirmația asta cu care nu ești de acord?”

Încurajează-i să se simtă liberi să vorbească deschis despre îndoielile pe care le au. Într-o cultură în care studenții nu vor să își dezamăgească instructorii, va exista o puternică tendință de a oferi răspunsul pe care aceștia știu că vrei să îl auzi. Fii alert față de această tendință și, cu dragoste, cercetează pentru a fi sigur că răspunsul este unul sincer. Un răspuns plăcut profesorului dar nesincer este cel mai nepotrivit lucru care s-ar putea întâmpla aici. Dincolo de suprafața unui răspuns de tipul „O să îți spun ce vrei să auzi” poate exista (1) nevoia de o explicație mai clară sau (2) un dezacord nerostit cu ceea ce spune Biblia. Acesta este un moment oportun pentru participanți de a obține o clarificare cu privire la convingere lor curente.

Așadar, ce este de făcut dacă participantul nu este convins de perspectiva biblică despre Dumnezeu?

Explică-i că îi înțelegi îngrijorările și că este în regulă – că te vei ruga pentru el (sau ea) pe măsură ce continuă să se gândească la acest lucru și că te vei ruga anume ca Dumnezeu să îi dea credință pentru a crede ceea ce spune Biblia. Explică faptul că îndoielile pe care le poate avea nu va afecta relația voastră.

Apoi însă, mergi la pagina 33 și continuă cu studiul. Un singur lucru ar mai trebui făcut diferit din acest moment încolo – nu pune întrebările de tipul „Crezi asta?”, întrebări de la subsolul paginilor 33-39.

Dacă participantul nu crede în Cuvântul lui Dumnezeu, atunci convingerile sale cu privire la om, păcat, moarte (judecata lui Dumnezeu pentru păcat), Hristos, cruce, credință și viață, sunt irelevante. Dar, este totuși o idee bună să rezumi aceste lucruri pentru el, folosind activitățile de la paginile 33-39.

Podul Cronologic Spre Viață

Om

Ce am învățat despre om:

Așa cum este adevărat pentru fiecare dintre aceste opt concepte biblice esențiale din Podul cronologic spre viață, modul în care abordezi această pagină va depinde de perspectiva participanților asupra acestui concept – în acest caz „omenirea” (fințele umane).

Urmează una dintre procedurile menționate anterior sau creează o abordare care funcționează pentru tine și pentru participanții cu care lucrezi la studiu.

Obiectivul acestei părți a paginii este de a rezuma perspectiva Bibliei asupra omenirii (fințele umane) și ca tu să te asiguri că participanții înțeleg această perspectivă în mod clar și corect.

- 1. Ființele umane (oamenii) sunt create în mod unic de Dumnezeu, după chipul Său. Datorită acestui fapt, noi oamenii am fost înzestrați cu abilități și calități pe care alte ființe create de Dumnezeu nu le-au primit.**
- 2. Aceste calități și abilități speciale ne fac capabili să purtăm de grijă creației lui Dumnezeu. Acesta este un rol pe care Dumnezeu ni l-a încredințat nouă.**
- 3. Dumnezeu iubește toate ființele umane. El dorește ca noi să fim în comuniune desăvârșită cu El și să ne bucurăm de prezența Sa.**
- 4. Dumnezeu ne-a dat responsabilitatea și capacitatea de a-L asculta, dar El ne-a dat totodată și capacitatea de a nu asculta.**
- 5. Pentru că Dumnezeu ne-a creat și suntem ai Săi, fiecare ființă umană va da socoteală înaintea Lui.**
- 6. Dumnezeu a înzestrat ființa umană, prin creație, cu trup material și cu suflet.**
- 7. Sufletul omului va exista pentru totdeauna. Acest suflet va trăi pentru veșnicie într-un trup înviat.**

Pe care dintre aceste adevăruri despre om ai dori să le înțelegi mai bine?

Încercuiește unul sau mai multe numere.

Discută și învață-i pe ceilalți despre aceste adevăruri privitoare la omenire, după cum este nevoie. Dacă participanții le înțeleg bine, atunci continuă cu studiul.

Biblia spune: „Domnul Dumnezeu a făcut pe om din țărâna pământului, i-a suflat în nări suflare de viață, și omul s-a făcut astfel un suflet viu.” (Geneza 2:7)

Explică despre cum acest verset din Biblie rezumă o bună parte a ceea ce am învățat despre omenire (fințele umane). Cere participanților să citească cu voce tare versetul. Dacă tu consideri că e nevoie să explici sau să dezvolți ceva, atunci fă astfel și continuă cu studiul.

Răspunsul credinței noastre: Biblia ne învață faptul că suntem creați de Dumnezeu, suntem iubiți de Dumnezeu, și că Dumnezeu merită deplina noastră ascultare. Crezi acest fapt?

Pune accentul pe prima frază – „Biblia ne învață...”

Explică faptul că aceste lucruri nu sunt doar ideile tale, ci sunt un rezumat a ceea ce ne învață Biblia despre omenire (fințe umane).

Notă: Dacă participanții nu și-au exprimat credința în perspectiva biblică asupra lui Dumnezeu, în cadrul discuțiilor voastre de la pagina 32 din *Împlinirea speranței*, atunci nu pune întrebarea de la finalul acestei secțiuni, „Răspunsul credinței noastre”. Ci, continuă cu următoarea secțiune a studiului.

Citește afirmația și pune în mod direct participantului întrebarea de la finalul paragrafului, într-o manieră deschisă și caldă – de exemplu, „Robert, tu crezi asta?”

Dacă răspunsul este „da”, atunci continuă cu studiul. Sau, ai putea recapitula informațiile în acest moment, punând împreună cele două afirmații de credință, înainte de a continua.

Dacă răspunsul este „nu” sau „nu sunt sigur”, atunci urmează procedura menționată anterior.

Podul Cronologic Spre Viață

Păcatul

Ce am învățat despre neascultarea față de Dumnezeu:

Așa cum este adevărat pentru fiecare dintre aceste opt concepte biblice esențiale din Podul cronologic spre viață, modul în care abordezi această pagină va depinde de perspectiva participanților asupra acestui concept – în acest caz „păcatul”.

Urmează una dintre procedurile menționate anterior sau creează o abordare care funcționează pentru tine și pentru participanții cu care lucrezi la studiu.

Obiectivul acestei părți a paginii este de a rezuma perspectiva Bibliei asupra păcatului și ca tu să te asiguri că participanții înțeleg această perspectivă în mod clar și corect.

- 1. Dumnezeu i-a creat pe Adam și Eva, i-a iubit și le-a purtat de grijă. Cu toate acestea, ei s-au răzvrătit împotriva Lui.**
- 2. Ei nu l-au ascultat pe Dumnezeu și au mâncat din fructele singurului pom din care Dumnezeu le spusese să nu mănânce.**
- 3. Neascultarea de Dumnezeu se numește „păcat”, iar păcatul este o mare ofensă adusă lui Dumnezeu, care este desăvârșit și sfânt.**
- 4. Păcatul lui Adam și al Evei a rupt relația perfectă pe care ei o aveau cu Dumnezeu și unul cu altul. Păcatul lor a produs o schimbare cumplită la nivel fizic și spiritual pentru întreaga omenire.**
- 5. Întreaga omenire a moștenit natura păcătoasă și răzvrătită a lui Adam și a Evei. Răzvrătirea față de Dumnezeu, din inimile noastre, este cauza tuturor luptelor, războaielor, egoismului și aroganței.**
- 6. Biblia spune că toți am păcătuit. Toți săvârșim lucruri despre care știm, în inimile noastre, că sunt rele.**
- 7. Deoarece Dumnezeu este un judecător sfânt și drept, păcatul nostru trebuie pedepsit.**

Pe care dintre aceste adevăruri despre păcat ai dori să le înțelegi mai bine?

Încercuiește unul sau mai multe numere.

Discută și învață-i pe ceilalți despre aceste adevăruri privitoare la păcat, după cum este nevoie. Dacă participanții le înțeleg bine, atunci continuă cu studiul.

Biblia spune: „Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu”. (Romani 3:23)

Explică despre cum acest verset din Biblie rezumă o bună parte a ceea ce am învățat despre păcat. Cere participanților să citească cu voce tare versetul. Dacă tu consideri că e nevoie să explici sau să dezvolti ceva, atunci fă astfel și continuă cu studiul.

Răspunsul credinței noastre: Biblia ne învață faptul că am păcătuit împotriva lui Dumnezeu și că merităm pedeapsa Sa dreaptă. Crezi acest fapt?

Pune accentul pe prima frază – „Biblia ne învață...”

Notă: Dacă participanții nu și-au exprimat credința în perspectiva biblică asupra lui Dumnezeu, în cadrul discuțiilor voastre de la pagina 32 din *Împlinirea speranței*, atunci nu pune întrebarea de la finalul acestei secțiuni, „Răspunsul credinței noastre”. Ci, continuă cu următoarea secțiune a studiului.

Citește afirmația și pune în mod direct participantului întrebarea de la finalul paragrafului, într-o manieră deschisă și caldă – de exemplu, „Robert, tu crezi asta?”

Dacă răspunsul este „da”, atunci continuă cu studiul. Sau, ai putea recapitula rapid primele trei răspunsuri ale credinței, într-o manieră similară acesteia:

„Așadar, până acum am văzut că unicul Dumnezeu adevărat este Creatorul nostru și noi suntem responsabili înaintea Lui. Am învățat că El ne-a creat după chipul și asemănarea Sa și că noi suntem ființe spirituale, veșnice, care s-au răzvrătit împotriva Lui și am adus asupra noastră dreptă Lui judecată.”

Dacă răspunsul este „nu” sau „nu sunt sigur”, atunci urmează procedura menționată anterior.

Podul Cronologic Spre Viață

Moartea

Ce am învățat despre pedeapsa pentru păcat:

Așa cum este adevărat pentru fiecare dintre aceste opt concepte biblice esențiale din Podul cronologic spre viață, modul în care abordezi această pagină va depinde de perspectiva participanților asupra acestui concept – în acest caz „moartea”.

Urmează una dintre procedurile menționate anterior sau creează o abordare care funcționează pentru tine și pentru participanții cu care lucrezi la studiu.

Obiectivul acestei părți a paginii este de a rezuma perspectiva Bibliei asupra morții și ca tu să te asiguri că participanții înțeleg această perspectivă în mod clar și corect.

- 1. Esența morții este despărțirea de Dumnezeu.**
- 2. Adam și Eva au murit spiritual (au fost despărțiți de Dumnezeu) din momentul în care au păcătuit.**
- 3. Toți oamenii sunt descendenți ai lui Adam și ai Evei. Prin urmare, toți se nasc morți din punct de vedere spiritual.**
- 4. Moartea fizică se produce atunci când spiritul omului se separă de trup. Adam și Eva au experimentat moartea fizică, și toți descendenții lor au avut sau vor avea parte de experiența morții.**
- 5. Moartea fizică nu este sfârșitul existenței noastre umane. O persoană, după ce moare, va sta înaintea lui Dumnezeu, care este Judecătorul sfânt și drept al întregii omeniri.**
- 6. Oamenii care aleg să nu se încreadă în soluția oferită de Dumnezeu pentru păcat și moarte vor avea parte de moartea eternă. Această moarte va însemna separarea lor de Dumnezeu și suferirea unei pedepse eterne conștiente.**
- 7. Moartea, în toate formele sale, este judecata dreaptă a lui Dumnezeu pentru păcat.**

Pe care dintre aceste adevăruri despre pedeapsa pentru păcat ai dori să le înțelegi mai bine?

Încercuiește unul sau mai multe numere.

Discută și învață-i pe ceilalți despre aceste adevăruri privitoare la moarte, după cum este nevoie. Dacă participanții le înțeleg bine, atunci continuă cu studiul.

Biblia spune: „Și, după cum oamenilor le este rânduit să moară o singură dată, iar după aceea vine judecata.” (Evrei 9:27)

Explică despre cum acest verset din Biblie rezumă o bună parte a ceea ce am învățat despre moarte. Cere participanților să citească cu voce tare versetul. Dacă tu consideri că e nevoie să explici sau să dezvolti ceva, atunci fă astfel și continuă cu studiul.

Răspunsul credinței noastre: Biblia ne învață faptul că toți vom sta înaintea judecății lui Dumnezeu și că nu putem scăpa de ea prin propriile noastre eforturi. Crezi acest fapt?

Pune accentul pe prima frază – „Biblia ne învață...”

Notă: Dacă participanții nu și-au exprimat credința în perspectiva biblică asupra lui Dumnezeu, în cadrul discuțiilor voastre de la pagina 32 din Împlinirea speranței, atunci nu pune întrebarea de la finalul acestei secțiuni, „Răspunsul credinței noastre”. Ci, continuă cu următoarea secțiune a studiului.

Citește afirmația și pune în mod direct participantului întrebarea de la finalul paragrafului, într-o manieră deschisă și caldă – de exemplu, „Robert, tu crezi asta?”

Dacă răspunsul este „da”, atunci continuă cu studiul. Sau, ai putea recapitula folosind o afirmație precum:

„Legând toate lucrurile împreună, L-am putut vedea pe Dumnezeu ca fiind Creator, pe om ca fiind responsabil înaintea Lui, pe om ca fiind păcătos și înfruntând moartea ca rezultat al păcatului său. Aceasta este vestea proastă, dar acum aducem și vestea bună.”

Dacă răspunsul este „nu” sau „nu sunt sigur”, atunci urmează procedura menționată anterior.

Podul Cronologic Spre Viață

Hristos

Ce am învățat despre Isus Hristos:

Așa cum este adevărat pentru fiecare dintre aceste opt concepte biblice esențiale din Podul cronologic spre viață, modul în care abordezi această pagină va depinde de perspectiva participanților asupra acestui concept – în acest caz „Isus Hristos”.

Urmează una dintre procedurile menționate anterior sau creează o abordare care funcționează pentru tine și pentru participanții cu care lucrezi la studiu.

Obiectivul acestei părți a paginii este de a rezuma perspectiva Bibliei asupra lui Isus Hristos și ca tu să te asiguri că participanții înțeleg această perspectivă în mod clar și corect.

- 1. La scurt timp după ce Adam și Eva au păcătuit, Dumnezeu a promis ca va trimite pe Cineva care îl va învinge pe Satan.**
- 2. De-a lungul Vechiului Testament, Dumnezeu, în mod treptat, a dezvăluit cine avea să fie această persoană. De asemenea, Dumnezeu a arătat faptul că, prin moartea acestei persoane, toți cei care se vor încrede în Dumnezeu vor primi iertarea pentru păcatele lor.**
- 3. Pentru a-și împlini promisiunea, Dumnezeu L-a trimis pe Fiul Său, Isus, pentru a ne scăpa de judecată.**
- 4. Fiul lui Dumnezeu a fost născut dintr-o fecioară numită Maria și a fost cunoscut drept Isus din Nazaret.**
- 5. Isus a trăit o viață desăvârșită, plină de dragoste și de ascultare față de Dumnezeu.**
- 6. În timpul lucrării Sale pe pământ, Isus a demonstrat în mod clar și repetat faptul că El este Dumnezeu. El a dovedit acest fapt prin afirmațiile sale și prin minunile săvârșite.**
- 7. Isus este cu adevărat unic, deoarece el este deopotrivă Dumnezeu și om într-o singură persoană desăvârșită. El este singura cale spre viața veșnică.**

Pe care dintre aceste adevăruri despre Isus Hristos ai dori să le înțelegi mai bine?

Încercuiește unul sau mai multe numere.

Discută și învață-i pe ceilalți despre aceste adevăruri privitoare la Isus Hristos, după cum este nevoie. Dacă participanții le înțeleg bine, atunci continuă cu studiul.

Biblia spune: „Isus i-a spus: «Eu sunt calea, adevărul și viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine»”. (Ioan 14:6)

Explică despre cum acest verset din Biblie rezumă o bună parte a ceea ce am învățat despre Isus Hristos. Cere participanților să citească cu voce tare versetul. Dacă tu consideri că e nevoie să explici sau să dezvolti ceva, atunci fă astfel și continuă cu studiul.

Răspunsul credinței noastre: Biblia ne învață că Isus Hristos este în mod desăvârșit Fiul lui Dumnezeu și Fiul omului, și că El este singura cale spre viața veșnică. Crezi acest fapt?

Pune accentul pe prima frază – „Biblia ne învață...”

Notă: Dacă participanții nu și-au exprimat credința în perspectiva biblică asupra lui Dumnezeu, în cadrul discuțiilor voastre de la pagina 32 din Împlinirea speranței, atunci nu

pune întrebarea de la finalul acestei secțiuni, „Răspunsul credinței noastre”. Ci, continuă cu următoarea secțiune a studiului.

Citește afirmația și pune în mod direct participantului întrebarea de la finalul paragrafului, într-o manieră deschisă și caldă – de exemplu, „Robert, tu crezi asta?”

Dacă răspunsul este „da”, atunci continuă cu studiul. Sau, ai putea recapitula astfel:

„In regulă, să recapitulăm: Dumnezeu este Creator, omul este responsabil înaintea Lui, omul este păcătos, vinovat și condamnat la moarte. Există promisiunea unui Mântuitor iar numele Său este Isus Hristos, salvatorul Cel promis. Acum, să vedem ce anume am învățat despre modul în care El a achitat iertarea noastră și restaurarea relației noastre cu Dumnezeu.”

Dacă răspunsul este „nu” sau „nu sunt sigur”, atunci urmează procedura menționată anterior.

Podul Cronologic Spre Viață

Crucea

Ce am învățat despre moartea și învierea lui Isus Hristos:

Așa cum este adevărat pentru fiecare dintre aceste opt concepte biblice esențiale din Podul cronologic spre viață, modul în care abordezi această pagină va depinde de perspectiva participanților asupra acestui concept – în acest caz „moartea lui Isus Hristos”.

Urmează una dintre procedurile menționate anterior sau creează o abordare care funcționează pentru tine și pentru participanții cu care lucrezi la studiu.

Obiectivul acestei părți a paginii este de a rezuma perspectiva Bibliei asupra morții lui Isus Hristos și ca tu să te asiguri că participanții înțeleg această perspectivă în mod clar și corect.

- 1. Pentru că Dumnezeu este perfect și sfânt, El trebuie să-i pedepsească pe cei care nu ascultă poruncile Sale.**
- 2. Dumnezeu ne iubește cu toate că noi păcătuim. De aceea, El își manifestă îndurarea și harul față de noi, oferindu-ne un mod drept prin care noi putem fi iertați de păcatele noastre.**
- 3. În Vechiul Testament, Dumnezeu a stabilit un sistem de jertfe prin care păcătoșii puteau primi iertarea pentru păcatele lor.**
- 4. Ulterior Dumnezeu L-a trimis pe Fiul Său, Isus, pentru a fi jertfa desăvârșită și supremă pentru toate păcatele.**
- 5. Pentru că liderii religioși și politici L-au urât pe Isus, ei au manipulat oamenii și au răstălmăcit legea pentru a-L condamna la moarte.**
- 6. Isus a murit de bună voie în locul nostru pe cruce, ca Mielul de jertfă desăvârșit al lui Dumnezeu. Moartea lui Isus a constituit plata deplină și definitivă pentru păcatele noastre.**
- 7. După trei zile, Isus a înviat din morți. Acest eveniment a arătat faptul că Dumnezeu a acceptat jertfa lui Isus ca plată dreaptă pentru păcatele noastre.**

Pe care dintre aceste adevăruri despre moartea lui Isus ai dori să le înțelegi mai bine?

Încercuiește unul sau mai multe numere.

Discută și învață-i pe ceilalți despre aceste adevăruri privitoare la moartea și învierea lui Isus Hristos, după cum este nevoie. Dacă participanții le înțeleg bine, atunci continuă cu studiul.

Biblia spune: „El a purtat păcatele noastre în trupul Său, pe lemn, pentru ca noi, fiind morți față de păcate, să trăim prin neprihănire; prin rănile Lui ați fost vindecați”. (1 Petru 2:24)

Explică despre cum acest verset din Biblie rezumă o bună parte a ceea ce am învățat despre moartea lui Isus Hristos. Cere participanților să citească cu voce tare versetul. Dacă tu consideri că e nevoie să explici sau să dezvolți ceva, atunci fă astfel și continuă cu studiul.

Răspunsul credinței noastre: Biblia ne învață că Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, a murit pentru păcatele noastre. Textul biblic ne învață totodată faptul că El a înviat din morți pentru a ne salva de moarte și pentru a ne dărui viața veșnică. Crezi acest fapt?

Pune accentul pe prima frază – „Biblia ne învață...”

Notă: Dacă participanții nu și-au exprimat credința în perspectiva biblică asupra lui Dumnezeu, în cadrul discuțiilor voastre de la pagina 32 din *Împlinirea speranței*, atunci nu pune întrebarea de la finalul acestei secțiuni, „Răspunsul credinței noastre”. Ci, continuă cu următoarea secțiune a studiului.

Citește afirmația și pune în mod direct participantului întrebarea de la finalul paragrafului, într-o manieră deschisă și caldă – de exemplu, „Robert, tu crezi asta?”

Dacă răspunsul este „da”, atunci continuă cu studiul. Sau, ai putea recapitula astfel:

„In regulă, să recapitulăm: Dumnezeu este Creatorul nostru iar noi suntem responsabili înaintea Lui și vinovați de păcat iar moartea este rezultatul păcatelor noastre. Dar Dumnezeu ne iubește și ne-a oferit un Mântuitor care a murit în locul nostru pentru a împlini cererile drepte ale lui Dumnezeu împotriva noastră, pentru ca noi să putem veni la El.”

Dacă răspunsul este „nu” sau „nu sunt sigur”, atunci urmează procedura menționată anterior.

Ce am învățat despre credința în Isus Hristos:

Așa cum este adevărat pentru fiecare dintre aceste opt concepte biblice esențiale din Podul cronologic spre viață, modul în care abordezi această pagină va depinde de perspectiva participanților asupra acestui concept – în acest caz „credința în Isus Hristos”.

Urmează una dintre procedurile menționate anterior sau creează o abordare care funcționează pentru tine și pentru participanții cu care lucrezi la studiu.

Obiectivul acestei părți a paginii este de a rezuma perspectiva Bibliei asupra credinței în Isus Hristos și ca tu să te asiguri că participanții înțeleg această perspectivă în mod clar și corect.

- 1. Evanghelia lui Isus Hristos oferă mântuirea eternă, fără ca noi să trebuiască să mun-
cim pentru această mântuire sau să o câștigăm în vreun fel. În această privință, mesa-
jul adevărat al Evangheliei creștinismului este diferit de mesajele celorlalte religii ale
lumii.**
- 2. Datorită faptului că sunt ființe păcătoase, oamenii nu își pot câștiga mântuirea prin
propriile lor eforturi, chiar dacă ei doresc și se străduiesc să facă acest lucru.**
- 3. Prin moartea Fiului Său Isus, Dumnezeu nostru iubitor și drept ne-a oferit soluția
pentru plata păcatului nostru.**
- 4. Deoarece Isus a plătit pedeapsa pentru păcatele noastre, Dumnezeu ne oferă mântu-
irea în mod gratuit, ca dar.**
- 5. Dumnezeu promite să ne ierte dacă ne pocăim și credem (ne punem încrederea) în
Fiul Său, Isus Hristos.**
- 6. Pocăința are loc atunci când vechile noastre concepții false despre Dumnezeu, despre
noi înșine și despre păcatele noastre se schimbă în mod profund și se armonizează cu
adevărul lui Dumnezeu.**
- 7. Actul credinței înseamnă a ne pune încrederea în Isus, și numai în El, pentru mântu-
irea noastră.**

Pe care dintre aceste adevăruri despre credința în Isus Hristos ai dori să le înțelegi mai bine?

Încercuiește unul sau mai multe numere.

*Discută și învață-i pe ceilalți despre aceste adevăruri privitoare la credința în Isus Hristos, după cum
este nevoie. Dacă participanții le înțeleg bine, atunci continuă cu studiul.*

**Biblia spune: „Căci prin har ați fost mântuiți, prin credință. Și aceasta nu vine de la voi; ci este
darul lui Dumnezeu. Nu prin fapte, ca să nu se laude nimeni”. (Efeseni 2:8-9)**

*Explică despre cum acest verset din Biblie rezumă o bună parte a ceea ce am învățat despre credința
în Isus Hristos. Cere participanților să citească cu voce tare versetul. Dacă tu consideri că e nevoie să
explici sau să dezvolți ceva, atunci fă astfel și continuă cu studiul.*

**Răspunsul credinței noastre: Biblia ne învață că trebuie să credem în moartea lui Isus pe
cruce drept singura plată acceptată pentru păcatele noastre. Trebuie să renunțăm la a ne
mai pune încrederea în alte lucruri, despre care înainte credeam că ne pot da mântuirea.
Crezi acest fapt?**

Pune accentul pe prima frază – „Biblia ne învață...”

Notă: Dacă participanții nu și-au exprimat credința în perspectiva biblică asupra lui Dumnezeu, în cadrul discuțiilor voastre de la pagina 32 din *Împlinirea speranței*, atunci nu pune întrebarea de la finalul acestei secțiuni, „Răspunsul credinței noastre”. Ci, continuă cu următoarea secțiune a studiului.

Citește afirmația și pune în mod direct participantului întrebarea de la finalul paragrafului, într-o manieră deschisă și caldă – de exemplu, „Robert, tu crezi asta?”

Dacă răspunsul este „da”, atunci continuă cu studiul. Sau, ai putea recapitula astfel:

„Robert, de această dată revizuieste tu povestirea pentru mine. Începând cu Dumnezeu, spune-mi povestirea ca și cum tu ai fi profesorul și eu sunt învățacelul tău care are nevoie să înțeleagă povestirea lui Dumnezeu. Robert, folosește-te de cuvintele tale și îndrumă-te peste pod.” (Ascultă-l cu atenție pentru a vedea dacă a înțeles cu adevărat Vestea Bună. Împărtășește cu Robert relatarea despre momentul în care și tu ai ajuns să îți pui încrederea în Isus Hristos și întreabă-l când a ajuns el la punctul în care și-a pus încrederea doar în Isus pentru a-i ierta păcatele.)

Dacă răspunsul este „nu” sau „nu sunt sigur”, atunci urmează procedura menționată anterior.

Ce am învățat despre viața veșnică:

Așa cum este adevărat pentru fiecare dintre aceste opt concepte biblice esențiale din Podul cronologic spre viață, modul în care abordezi această pagină va depinde de perspectiva participanților asupra acestui concept – în acest caz „viața veșnică”.

Urmează una dintre procedurile menționate anterior sau creează o abordare care funcționează pentru tine și pentru participanții cu care lucrezi la studiu.

Obiectivul acestei părți a paginii este de a rezuma perspectiva Bibliei asupra vieții veșnice și ca tu să te asiguri că participanții înțeleg această perspectivă în mod clar și corect.

- 1. Atunci când ne pocăim și ne încredem în Isus, trecem de la moarte spirituală la viață spirituală.**
- 2. Viața spirituală veșnică pe care ne-a promis-o Dumnezeu devine posesiunea noastră acum și în veșnicie. Această viață nu ni se va lua niciodată.**
- 3. Viața noastră spirituală dă naștere unor noi dorințe și motivații, precum dorința de a-L iubi, de a-L asculta, de a-L sluji pe Dumnezeu din toată inima și de a-L aduce închinarea noastră.**
- 4. Noua noastră relație cu Dumnezeu ne eliberează de frica morții. Suntem eliberați de această frică pentru că știm că numele noastre sunt scrise în Cartea vieții Mielului și că după moarte ajungem în prezența lui Dumnezeu.**
- 5. Acum putem experimenta iubirea, bucuria și împlinirea pe care Dumnezeu le dorește pentru noi.**
- 6. Ne vom bucura pentru eternitate de viața în prezența lui Dumnezeu într-un paradis frumos, fără păcat și fără durere. Acest paradis va fi pe un Pământ nou, restaurat și desăvârșit.**
- 7. Atunci și doar atunci vom înțelege întreaga semnificație a speranței pe care Biblia ne-o prezintă prin istorisirile sale.**

Pe care dintre aceste adevăruri despre viața veșnică ai dori să le înțelegi mai bine?

Încercuiește unul sau mai multe numere.

Discută și învață-i pe ceilalți despre aceste adevăruri privitoare la viața veșnică, după cum este nevoie. Dacă participanții le înțeleg bine, atunci continuă cu studiul.

Biblia spune: „Isus i-a zis: «Eu sunt învierea și viața. Cine vine la Mine, chiar dacă ar fi murit, va trăi. Și oricine trăiește, și crede în Mine, nu va muri niciodată. Crezi lucrul acesta?»” (Ioan 11:25-26)

Explică despre cum acest verset din Biblie rezumă o bună parte a ceea ce am învățat despre viața veșnică. Cere participanților să citească cu voce tare versetul. Dacă tu consideri că e nevoie să explici sau să dezvolti ceva, atunci fă astfel și continuă cu studiul.

Răspunsul credinței noastre: Biblia ne învață că Isus este singurul care are putere asupra morții și că El dă viață veșnică celor care se încred doar în El pentru a primi iertarea păcatelor. Crezi acest fapt?

Pune accentul pe prima frază – „Biblia ne învață...”

Notă: Dacă participanții nu și-au exprimat credința în perspectiva biblică asupra lui Dumnezeu, în cadrul discuțiilor voastre de la pagina 32 din Împlinirea speranței, atunci nu pune întrebarea de la finalul acestei secțiuni, „Răspunsul credinței noastre”. Ci, continuă cu următoarea secțiune a studiului.

Citește afirmația și pune în mod direct participantului întrebarea de la finalul paragrafului, într-o manieră deschisă și caldă – de exemplu, „Robert, tu crezi asta?”

Dacă răspunsul este „da”, atunci continuă cu studiul.

Dacă răspunsul este „nu” sau „nu sunt sigur”, atunci urmează procedura menționată anterior.

Cum se folosește această pagină

Înainte de a utiliza pagina 40 din *Împlinirea speranței*, s-ar putea să dorești să descarci și să citești articolul: „Ce trebuie să fac [cu adevărat] pentru a fi salvat?”, articol care se găsește pe această pagină a site-ului nostru: <http://www.goodsoil.com/resources/free-ed-resources/>

Această ultimă pagină din *Împlinirea speranței* a fost gândită astfel încât să poată fi folosită într-o varietate de moduri, în funcție de ceea ce este cel mai potrivit pentru un anume studiu biblic, participant și/sau cultură. Iată un exemplu a unui mod în care ar putea fi folosit:

Dacă participantul răspunde „Da” la întrebările de tipul „Răspunsul credinței noastre” de la paginile 32-39 și acele răspunsuri individuale de credință par să fie sincere, atunci această pagină poate servi ca un criteriu pentru toate aceste răspunsuri pozitive.

Dar ai putea întreba: „Care este pasul final, ca răspuns al credinței, pe care participantul îl poate lua în acest moment, dacă este cazul?”

Mai întâi: Dacă el crede cu adevărat ceea ce ne învață Biblia despre Dumnezeu, om, păcat, moarte, Hristos, cruce și înviere, credința în Isus Hristos și viața veșnică, atunci el este un “credincios” - și un destinatar al darului vieții veșnice al lui Dumnezeu.

Biblia învață în mod clar că aceasta se face prin credința în ceea ce a făcut Dumnezeu pentru noi, prin Isus Hristos, și așa suntem mântuiți de păcatele noastre. Ceea ce contează aici este să se facă distincția între „credință la nivel mintal”, care nu salvează, și „credința inimii” care salvează.

În al doilea rând: Poate fi util să conducă participantul să facă ceva aici care să determine în mintea lui un răspuns de credință complet la oferta gratuită de mântuire a lui Dumnezeu. Dar dacă faci acest lucru, trebuie să te asiguri că ai clarificat faptul că nu semnarea unui formular sau rostirea unei rugăciuni este ceea ce salvează, ci credința în Isus Hristos - aceasta salvează.

Iată o sugestie:

- Cere-i să citească cu voce tare afirmațiile din secțiunea de mijloc de la pagina 40. Concentrati-vă pe ultima afirmație („Îmi pun încrederea în Isus Hristos ...”).
- Întreabă-l dacă poate să facă în mod sincer această afirmație. Dacă este așa ... Apoi, întreabă-l dacă i-ar plăcea să vorbească cu Dumnezeu acum și să Îi mulțumească pentru ceea ce a făcut El pentru el. Dacă dorește acest lucru, atunci (1) tu conduci rugăciunea mai întâi și (2) apoi îl inviți pe el să vorbească cu Dumnezeu ca să-l mulțumească pentru ceea ce a făcut pentru el.

Ce faci în cazul în care participantul nu este dispus sau gata să îmbrățișeze darul vieții veșnice al lui Dumnezeu?

Nu pune nici un fel de presiune asupra lui. Ai putea să te rogi împreună cu el, în acest moment, ca Dumnezeu să-i dea credință să creadă. Explică-i că te poate contacta oricând pentru a discuta subiectul în continuare. Poți, de asemenea, să propui o altă întâlnire în viitorul apropiat pentru a discuta mai mult despre aceste lucruri.

Un răspuns personal al credinței.

Aplică la propria ta persoană următoarele cuvinte rostite de Isus. În locul cuvântului „oricine” trece numele tău ca beneficiar al promisiunilor lui Isus.

Ioan 3:16-18

¹⁶ Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică. ¹⁷ Dumnezeu, în adevăr, nu a trimis pe Fiul Său în lume ca să judece lumea, ci ca lumea să fie mântuită prin El. ¹⁸ Oricine crede în El, nu este judecat; dar cine nu crede, a și fost judecat pentru că n-a crezut în Numele singurului Fiu al lui Dumnezeu.

Un răspuns personal al credinței:

Înțeleg acum că Dumnezeul pe care Îl prezintă Biblia este singurul Dumnezeu adevărat. El este perfect și sfânt.

Prin învățătura primită din Biblie mă văd acum într-un mod mult diferit față de cum mă vedeam înainte. Înțeleg acum că m-am născut cu o natură păcătoasă și că în mod continuu nu L-am ascultat pe Dumnezeu. Conștientizez acum faptul că păcatul îl îndurează profund pe Dumnezeu – Cel care m-a creat și mă iubește. Știu că păcatul meu m-a separat de Dumnezeu și că pedeapsa dreaptă pentru păcatul meu este separarea veșnică de El. Pedeapsa este într-un loc real de chin, pe care Biblia îl numește „iad”.

Înțeleg acum că moartea lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, este singura speranță pentru mine pentru a fi iertat și pentru a scăpa de pedeapsa veșnică pe care o merit datorită păcatelor mele. Moartea lui Isus este singura mea speranță pentru a primi, de la Dumnezeu, darul vieții veșnice.

Îmi pun încrederea în Isus Hristos și în moartea Sa pe cruce ca fiind singura soluție care rezolvă problema stării mele de păcat și a consecințelor ei devastatoare.

Pașii de bază în a-L urma pe Isus

Dacă participantul devine un credincios în timpul acestui proces de studiu biblic sau era de dinainte credincios, arată-i o copie a cărții *Calea către bucurie*. Încurajează-l să continue seria de studiu biblic folosind *Calea către bucurie*. Pentru mai multă informația despre următoarele pași în credința și resurse disponibile gratuite în limba română, vă rog să scrii un email la Romania@GoodSoil.com.

Începeți primii pași ca ucenici ai lui Isus Hristos

Lecția 1: *Recapitularea Împlinirea speranței*

Lecția 2: *Recapitularea podul cronologic spre viață*

Lecția 3: *Mântuire: asigurare și siguranță*

Lecția 4: *Biblia*

Lecția 5: *Rugăciunea*

Lecția 6: *Duhul Sfânt*

Lecția 7: *Sfințenie personală*

Lecția 8: *Mărturisirea credinței*

Lecția 9: *Biserica locală*

Lecția 10: *Planul lui Dumnezeu pentru tine*